

www.patrides.com

PATRIDES

A NORTH AMERICAN REVIEW IN GREEK AND ENGLISH

Publications Mail / 40050085
Poste - Publications

I.S.S.N. 0824 - 359X

25 Ιουλίου, 2024

July 25, 2024

Halifax Montreal Ottawa Toronto Winnipeg Vancouver New York Boston Tampa Washington D.C. Athens

50 YEARS OF A DIVIDED CYPRUS 1974-PRESENT.

ΘΩΜΑ ΣΤΕΦ. ΣΑΡΑ

50 years ago, on 20 July 1974, Cypriots awoke to devastation and pain. Air raid sirens rang across the country as Turkey launched its pre-planned and brutal military offensive, Operation Atilla, to illegally invade and occupy large swathes of Cyprus. The invasion came five days after a coup d'etat by the military junta of Greece against the Cypriot Government. Turkey used this as a pretext for its long-planned illegal invasion.

The invasion happened in two waves. The first stage, launched on 20 July 1974, saw Turkish paratroopers descend from the skies above Nicosia, and arrive by sea on the beaches near Kyrenia. By the end of this initial phase of the invasion, 7% of the territory of Cyprus was under ille-

gal occupation, including Kyrenia and the northern parts of Nicosia.

Despite ongoing negotiations towards a ceasefire, Turkey launched an even larger second invasion on 14 August 1974 with the explicit goal of expanding the extent of its illegal occupation. By 16 August, over 36% of the island was under illegal occupation, including Famagusta, Morfou, the entire Karpas peninsula, and countless villages in between.

The invasion had severe consequences for Cyprus that are felt to this day. For 50 years:

- Cyprus and its people have been forcibly divided
- Turkey has illegally occupied over 36% of the island
- Greek Cypriot refugees

have not been able to return home, with the invasion resulting in 200,000 being displaced – over a third of the population of the island

- Over 950 people remain missing, and their fates remain unknown
- Many of Cyprus' churches and archaeological sites have been neglected or desecrated
- People living in enclaved places like Rizokarpasso and Kormakitis have struggled under difficult conditions with their human rights frequently violated

Thousands gave their lives defending the freedom of

–

Cyprus. Let us remember their sacrifices all those years ago as we reflect today on the events of 1974.

NEPOMAK, as an organization run by and for young, diaspora Cypriots, will continue to raise awareness of the injustice faced by Cyprus and will continue to campaign for reunification and the end of the illegal occupation.

50 years later, we still believe in a brighter future. Our dream is for a free, united Cyprus where Cypriots live and prosper together. For this to become a reality, Turkey needs to end its occupation, drop its attempts to permanently partition the island, and allow the people of Cyprus to determine their common future. 50 years is far too long.

–

Η υπουργός Οικονομικών του Καναδά απορρίπτει τον ισχυρισμό ότι βρίσκεται σε σύγκρουση με τον Τριντό

Απόδοση Ι. Σαραϊδάρη

-- Η Καναδή υπουργός Οικονομικών Chrystia Freeland αρνήθηκε ότι υπάρχει αυξανόμενη τριβή μεταξύ του γραφείου της και του πρωθυπουργού Justin Trudeau.

Ερωτηθείσα εάν υπήρξε μεγαλύτερη ένταση μεταξύ της ίδιας και του Τριντό ή μεταξύ των βοηθών τους, η Καναδή υπουργός Οικονομικών είπε: «Από τη δική μου οπτική γωνία, καθόλου».

Το μέλλον της Freeland αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης στον Καναδά από τη στιγμή που μια αναφορά στο The Globe and Mail την Πέμπτη ισχυρίστηκε ότι αξιωματούχοι στο γραφείο του Trudeau πιστεύουν ότι η Freeland έκανε κακή δουλειά στην επικοινωνία του οικονομικού μηνύματος της κυβέρνησης. Η εφημερίδα, επικαλούμενη ανώνυμες πηγές, ανέφερε ότι αξιωματούχοι συζήτησαν το ενδεχόμενο να προσπαθήσουν να πείσουν τον Mark Carney, τον πρώην διοικητή της Τράπεζας του Καναδά και της Τράπεζας της Αγγλίας, να αναλάβει το ρόλο του υπουργού Οικονομικών — με την Freeland να μετακινείται σε διαφορετική θέση στο υπουργικό συμβούλιο. Σε συνέντευξή της στο

Bloomberg News, η Freeland είπε ότι υποστηρίζει πλήρως τον Trudeau ως πρωθυπουργό και ότι εναπόκειται σε αυτόν να απαντήσει σε ερωτήσεις σχετικά με το ποιος υπηρετεί στο υπουργικό συμβούλιο.

«Η προοπτική μου είναι ξεκάθαρη και στην πραγματικότητα πολύ απλή, πράγμα που είναι ότι πραγματικά θεωρώ πρόνομο κάθε μέρα να υπηρετώ ως υπουργός Οικονομικών και αναπληρωτής Πρωθυπουργός», είπε.

Η Φρίλαντ είπε ότι μίλησε με τον πρωθυπουργό δύο φορές αυτή την εβδομάδα, συμπεριλαμβανομένου του πρωινού της Παρασκευής. Ένας κυβερνητικός αξιωματούχος, μιλώντας υπό τον όρο να μην κατονομαστεί, είπε ότι ο Τριντό και η Φρίλαντ συζήτησαν τον σχεδιασμό για την οικονομική δήλωση του φθινοπώρου, ένα έγγραφο πολιτικής που συνήθως παραδίδεται τον Οκτώβριο ή τον Νοέμβριο. Η οικονομική ανάπτυξη του Καναδά έχει επιβραδυνθεί από τους ρυθμούς του στις αρχές του 2023 και η ανεργία αυξάνεται, αλλά με μια σειρά μέτρων η οικονομία του διατηρείται καλά. Το έλλειμμα του ομοσπονδιακού προϋπολογισμού συνεχίζεται στη σελίδα 6

PATRIDES

a North American Review
in Greek and English

Published monthly in Toronto, Ont., re-published
in Vancouver, B.C., and Tampa, Florida.
Distribution throughout Canada and the U.S.A.

HEAD OFFICE

P.O. Box 266, Don Mills Postal Station
70 Wynford Dr. Toronto, Ont. M3C 2S2
Tel: (416) 921-4229 / (416) 921-8869
Fax: (416) 921-0723

email: saras@patrides.com
THOMAS S. SARAS: Editor in Chief

JOHN S. SARAIIDARIS: M. Editor
KATHY SARAS: Executive Managing Editor
SPIROS VOUSINAS: Assistant Editor
MARIA VOUSINAS: City Desk / Arts
STEFANOS T. SARAS: Accounts
RALPH DRAWS: Distribution Manager

BOARD OF EDITORS

THOMAS S. SARAS
J. S. SARAIIDARIS SPIROS VOUSINAS
DENNIS KONTARINIS VAIOS FASOULAS
CHRISTIANA LOUPA P. MILIONIS
D. ANGELATOS ANGELO ANGELATOS

DISTRICT BUREAUS

WESTERN CANADA,
WASHINGTON & OREGON

Directors :

DEMETRIOS ANGELATOS & KATHERINE ANGELATOS
Vancouver, BC Tel: 604-583-7814 Fax: 604-585-6556

PAUL MILIONIS

Winnipeg, Manitoba Tel: 204-477-6752

EASTERN CANADA

GEORGE ZAGAKOS

Montreal, PQ

U.S.A. HEAD OFFICE

FLORIDA

ANGELO ANGELATOS

Tel 727-4481-0812

email angelos@ij.net

DISTRICT BUREAUS

CALIFORNIA

BASIL MISSIOS (Los Angeles)

ILLINOIS

TIM PAPAS (Chicago)

NEW YORK

DENNIS KONTARINIS (Brooklyn)

email: patrinis12@hotmail.com

OHIO

JIM MANDOS (Cleveland, Warren)

AUSTRALIA

Director/Editor:

GEORGE DINOPOULOS (Sydney)

GERMANY

correspondent

VAIOS FASOULAS

email: vaios@fasoulas.de

BRUSSELS and E.U.

CHRISTOS ANGELIS

GREECE

Director General (Marketing & Public Relations):

ILIAS ILIOPOULOS

Athens Tel. 210-600-2931 / iliop@otenet.gr

CHRISTOS KIPOUROS

xkipouros@otenet.gr

NIKOLAOS TOULIOS

Tel..385-23372

FOKION FOUNTOUKIDIS

Thessaloniki Tel: 031-454-902

Editor :

FANIS MALKIDIS Ph.D

Thrace Tel: 551-25079

CYPRUS

Director Editor:

DEMETRIOS LAMARIS

Paphos 233-170

PHOTO JOURNAL SERVICE

F.Y.R.O.M.

Chief Political Correspondent:

NIKOLAS KONSTANDINIDIS

Resna 389/ 964-52189)

I.S.S.N. 0824-359X

NATIONAL LIBRARY OF CANADA

LIBRARY OF CONGRESS sv 89001017

NATIONAL LIBRARY OF ATHENS

COPYRIGHT REGISTRATION CERTIFICATE

No. 465 727

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION No. 6873

CANADIAN PUBLISHERS AGREEMENT

No. 167-665

PATRIDES

Our specialty is communication.

Our goal is bringing the communities together.

PATRIDES

The strong voice of a great community.

της σύνταξης

ΗΠΑ: Ο μεγάλος ασθ- νής του αιώνα.

Για περισσότερο από έναν αιώνα το αστέρι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, έλαμπε στο διεθνές στερέωμα σκορπίζοντας αισθήματα ασφάλειας και ελπίδας για το μέλλον.

Τα πρόσφατα γεγονότα, ωστόσο, μετά τη δολοφονική επίθεση εναντίον του ενός των υποψηφίων για την προεδρία της πάλαι ποτέ υπερδύναμης έρχονται να μας πείσουν ότι κάτι δεν πάει καλά στη μεγάλη δημοκρατία του Αμερικανικού βορρά. Μολονότι είναι πολύ νωρίς ακόμα για να μπορούμε να σχηματίσουμε κάποια ξεκάθαρη γνώμη σχετική με τις εξελίξεις, άπαξ και ειδική επιτροπή πρόκειται να ασχοληθεί εκτενώς, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι το γεγονός και μόνον της παρεμβολής όπλων, για άλλη μια φορά, στην διαδικασία της δημοκρατίας, προβληματίζει και τρομάζει.

Προβληματίζει για το μέγεθος της εμπάθειας μεταξύ των δύο διεκδικητών της εξουσίας και τρομάζει η αποφασιστικότητα παρεμβολής τρίτων σε μια προσπάθεια απαξίωσης της εκφρασμένης γνώμης του Αμερικανού ψηφοφόρου.

Προσωπικά πιστεύω ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά στο τρόπο άσκησης της εξουσίας από τους δύο αντιπάλους που την διεκδικούν, άπαξ και πίσω από αυτούς συνεχίζει να υπάρχει το βαθύ οργανωμένο κράτος, η γνώμη του οποίου αποτελεί σημαντικό στοιχείο στην σύνθεση και έκφραση της πολιτικής της εκτελεστικής εξουσίας.

Η μεγάλη διαφορά, ωστόσο, μεταξύ των δύο αντιπάλων πολιτικών στρατοπέδων έγκειται στο ότι ο ένας των υποψηφίων είναι δεδηλωμένος εκφραστής της επέκτασης του πολέμου σε παγκόσμια σύρραξη, ενώ ο αντίπαλός του, ξεκάθαρα διαλαλεί την ανάγκη ενός ειρηνικού διακανονισμού.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι στο πρόσφατο συνέδριο του NATO στην Ουάσιγκτον, τόσο οι εισηγήσεις που ακούστηκαν, όσο και οι αποφάσεις που πάρθηκαν, δεν άφησαν καμία αμφιβολία για τις αιτιάσεις και προθέσεις των ηγετών της συμμαχίας, να προχωρήσουν σε ξεκαθάρισμα των λογαριασμών τους, με τους ανυπότακτους και επικίνδυνους για την παντοδυναμία των Δυτικών, Ασιάτες.

Δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πίσω από τις θεατρινίστικες εμφανίσεις και τις μεγαλόστομες ανακοινώσεις και αποφάσεις, κρύβεται κάθε έννοια τρόμου και απελπισίας για μια αμφίβολη τάξη πραγμάτων που επιθυμεί να επιβάλει η ηγεσία των γερακίων της μεγάλης συμμαχίας των Δυτικών, ανεξάρτητα από το φόρο αίματος, πόνο και καταστροφών που θα πρέπει να πληρώσει η διεθνής κοινότητα. Μια κοινότητα της οποίας το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της συνεχίζει να ζει με στερήσεις και ανησυχίες, λόγω των οικονομικών συνθηκών που δημιούργησαν στην παγκόσμια κοινότητα, οι εγωιστικές αποφάσεις εκείνων. Αυτά, εάν όχι κάτι άλλο, έρχεται να μας διαβεβαιώσει το γεγονός ότι μεταξύ των αποφάσεων της ηγεσίας της συμμαχίας συμπεριλαμβάνονται ενέργειες που μας γυρίζουν πίσω έναν ολόκληρο αιώνα, στις ψυχροπολεμικές εποχές της βαρβαρότητας των πολέμων και των φοβερών στερήσεων των πολλών. Σε μια νέα περίοδο τρόμου και αστάθειας, σε μια περίοδο δοκιμασιών για το μέγιστο μέρος του πληθυσμού του πλανήτη.

Αυτή, δυστυχώς, είναι η σημερινή πραγματικότητα, καθώς ολόκληρος ο πλανήτης έχει αφεθεί έρμαιο των θελήσεων και αποφάσεων ενός γεροπαρалуμένου, διεφθαρμένου και αλαζόνα ηγέτη, ο οποίος εννοεί να αιματοκυλήσει τη διεθνή κοινότητα, προκειμένου να ικανοποιήσει το αρρωστημένο του εγώ.

Και ενώ οι δρόμοι και τα στενά των Αμερικανικών μεγαλουπόλεων στην κυριολεξία κατακλύζονται καθημερινά από άστεγους, άνεργους και ανήμπορους

πολίτες, ο πρόεδρος συνεχίζει να τους αγνοεί, διαθέτοντας δισεκατομμύρια δολάρια για την συνέχιση των πολέμων. Των πολέμων που σκορπίζουν το θάνατο και την καταστροφή πάνω σε αθώους πολίτες, γέρους, γυναίκες και παιδιά.

Το σπουδαίο πάντως, από την όλη κατάσταση, είναι ότι ο πρόεδρος κατόρθωσε να πείσει τους εταίρους της συμμαχίας να διαθέσουν δισεκατομμύρια δολάρια, από τα χρήματα των φορολογουμένων πολιτών τους, προκειμένου να κάνουν παραγγελίες όπλων και να ενισχύσουν την Αμερικανική πολεμική βιομηχανία, άσχετα εάν τα εθνικά θησαυροφυλάκια έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν σε αυτές τις απαιτήσεις.

Κάτω από αυτές τις εξελίξεις, είναι πλέον βέβαιο, ότι η απόπειρα εναντίον του αντιπάλου του υπέρηγου προέδρου, είχε σαν αποτέλεσμα να ηρωοποιηθεί και να αυξηθεί καταπληκτικά τις πιθανότητες της εκλογής εκείνου στον Λευκό Οίκο.

Είναι ίσως η πρώτη φορά στη διεθνή πολιτική σκηνή που ο πλανήτης και η διεθνής κοινότητα αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο ενός Αρμαγεδδών. Ενός πολέμου ο οποίος θα κοστίζει ζωές και υλικές καταστροφές, με τρομερές επιπτώσεις πάνω στις οικονομίες του πλανήτη.

Εύλογα, λοιπόν διερωτάται ο παρατηρητής, είναι αλήθεια τόσο άφρονες όλοι αυτοί που επιμένουν να διεκδικούν την ηγεσία των λαών, ώστε να μη μπορούν να δουν που μας οδηγούν;

Πατρίδες

Ερντογάν: «Αδύνατη» η λύση του ενιαίου κράτους για την Κύπρο

Η Τουρκία παραμένει αντίθετη στη δημιουργία μιας ενοποιημένης κυπριακής ομοσπονδίας, δήλωσε το Σάββατο ο πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν κατά τη διάρκεια εκδηλώσεων στο νησί για τον εορτασμό των 50 χρόνων από την εισβολή της Τουρκίας.

«Πιστεύουμε ότι μια [ενιαία] ομοσπονδιακή λύση δεν είναι δυνατή στην Κύπρο», δήλωσε ο Τούρκος ηγέτης το Σάββατο κατά την επίσκεψή του στο ελεγχόμενο από την Τουρκία βόρειο τμήμα του διαιρεμένου νησιού.

Το 1974, οι εθνικιστές Ελληνοκύπριοι και η τότε κυβερνώσα δικτατορία στην Αθήνα ήθελαν να ενώσουν την Κύπρο με την Ελλάδα, γεγονός που οδήγησε σε στρατιωτικό πραξικόπημα στο νησί.

Με την αιτιολογία της αποτροπής του πραξικοπήματος η Τουρκία άδραξε την ευκαιρία και έστειλε τα στρατεύματά της στο νησί, ενώ στην Αθήνα συνεχιζόταν ο αγώνας για το ποιος θα κυβερνήσει τη χώρα. Το παιχνίδι της εξουσίας που θα λέγαμε.

Για να αποτρέψει την ένωση με την Ελλάδα, η Τουρκία παρενέβη στρατιωτικά. Από τότε, το νησί έχει διαιρεθεί.

Ο Ελληνοκύπριος πρόεδρος Νίκος Χριστοδουλίδης έχει ήδη απορρίψει την έκκληση του Τουρκοκύπριου ομολόγου του Ερσίν Τατάρ για λύση δύο κρατών. «Σε καμία περίπτωση δεν συζητάμε λύση δύο κρατών», δήλωσε ο Κύπριος Πρόεδρος Νίκος Χριστοδουλίδης την Πέμπτη. Και ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, Κυριάκος Μητσοτάκης, κάλεσε το Σάββατο για μια ενωμένη Κύπρο.

«Έχει περάσει μισός αιώνας από την εθνική τραγωδία της Κύπρου... Διεκδικούμε ένα ευρωπαϊκό κράτος, ενωμένο, βασισμένο στα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Όχι ξένος στρατός κατοχής», έγραψε ο Μητσοτάκης στην πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης X.

Στη λύση των δύο κρατών αντιτίθεται όχι μόνο η Λευκωσία αλλά και η Γερμανία, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη. Ο στόχος του ΟΗΕ ήταν πάντα ένα είδος ομοσπονδίας με μια κεντρική κυβέρνηση. Ο Ερντογάν, εν τω μεταξύ, δήλωσε ότι η

Άγκυρα είναι «έτοιμη να διαπραγματευτεί και να καθιερώσει μια μόνιμη ειρήνη και λύση στην Κύπρο».

Ωστόσο, κατηγορήσε τους Τουρκοκύπριους ότι υφίστανται διακρίσεις και δεν τους επιτρέπεται να μοιράζονται τους ενεργειακούς πόρους του νησιού.

Η εκδήλωση για τα 50 χρόνια από την εισβολή της Τουρκίας στο νησί της Μεσογείου, περιλάμβανε στρατιωτική παρέλαση. Ένας στόλος 50 πλοίων, αεροσκαφών και οπλισμένων μη επανδρωμένων αεροσκαφών από την τουρκική ηπειρωτική χώρα επρόκειτο να συμμετάσχει στην παρέλαση, ανέφερε το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων Anadolu.

Κάτω από το φως αυτών των εξελίξεων το ερώτημα παραμένει είναι πράγματι σωστή η πολιτική που ακολουθεί η Αθήνα με την Άγκυρα. Ίσως είναι καιρός να ξανασκεφτεί εκείνη την δωρεά των 32 αεροσκαφών προς την Ουκρανία, τα οποία και πάλι ίσως φανούν απαραίτητα για την Αθήνα.

Ίσως....

Πατρίδες

Ο Πρωθυπουργός δίνει στους υπουργούς του Οντά- ριο νέες εντολές πορείας του κυβερνητικού έργου: «Προχωρήστε την επαρχία προς τα εμπρός»

Της Μαρίας Βουτσινά

Ο πρωθυπουργός του Οντάριο Νταγκ Φορντ έδωσε νέες επιστολές εντολής στα μέλη του εκτελεστικού συμβουλίου της κυβέρνησης, καθώς η νέα ομάδα υπουργών του που επικεντρώνεται στις εκλογές συναντήθηκε για την πρώτη προσωπική συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου στο κτήριο του επαρχιακού κοινοβουλίου την περασμένη εβδομάδα.

Εβδομάδες μετά το ανακάτεμα του μπροστινού πάγκου του, ο πρωθυπουργός επιβεβαίωσε στα μέσα ενημέρωσης, ότι έδωσε νέες οδηγίες στους υπουργούς του, σχετικά με τις πολιτικές προσδοκίες που έθεσε το γραφείο του.

« Πραγματικά είναι καλές επιστολές εντολής... προκειμένου να προχωρήσει η επαρχία προς τα εμπρός σε όλα, από την οικονομική ανάπτυξη έως την υγειονομική περίθαλψη σε κάθε τομέα υπουργείου που την λαμβάνει, σύμφωνα με τον πρωθυπουργό, «Θα αποτελέσει μια πολύ θετική μέρα».

Το περιεχόμενο, ωστόσο, αυτών των επιστολών εντολής,, θα παραμείνει κρυφό τουλάχιστον από τη δημόσια γνώμη, καθώς η κυβέρνηση των Συντηρητικών εφαρμόζει μια πρακτική μυστικότητας του υπουργικού συμβουλίου, η οποία όμως έγινε αποδεκτή και εγκρίθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο του Καναδά.

συνέχεια στη σελίδα 6

Funded by the
Government of Canada

Canada

Ετήσια συνδρομή για
Καναδά: \$85.00 CAN.
Ετήσια συνδρομή για
ΗΠΑ: \$85.00 US
Ετήσια συνδρομή εκτός
Βόρειας Αμερικής: €00.00 EU

Annual subscription in
Canada: \$85.00 CAN
Annual subscription
in the US: \$85.00 US
Annual subscription outside
North America: €00.00 EU

Κύπρος: Πενήντα χρόνια μετά, το έγκλημα παραμένει χωρίς τιμωρία, ενώ ο φάκελος της προδοσίας παραμένει κλειστός.

«Λέξεις και Σκέψεις»

Του Θωμά Σ. Σάρας

Μέσα από τις φωνασκίες και τους αλαλαγμούς περηφάνιας των εορτασμών της Βόρειο-Ατλαντικής συμμαχίας (NATO), και τις μεγαλόστομες διακηρύξεις περί ελευθερίας, δημοκρατίας και συναδέλφωσης των λαών, μέσα στα πλαίσια του σεβασμού της εθνικής κυριαρχίας και των γεωγραφικών συνόρων των μελών του οργανισμού και όχι μόνον, καλύφθηκαν οι αναστεναγμοί και ο πόνος των κυπρίων προσφύγων, μέσα στην ίδια τους την πατρογονική γη.

Ανεξάρτητα, ωστόσο, από τις εντυπωσιακές φωτογραφίες και τις μεγαλοστομίες του Έλληνα πρωθυπουργού, μετά την συνάντησή του με τον πρόεδρο της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, του (τρομερού), τους εναγκαλισμούς και τις θερμές χειραφίτες, μεταξύ των δύο υπεύθυνων πολιτικών ανδρών, συνέχιζε να υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα πλήρες αιμάτων, πόνου, στεναγμών και εφιαλτικών αναμνήσεων οι οποίες καλύπτουν μισό ακριβώς αιώνα.

Παρά δε τις πολύ φροντισμένες πολιτικές ανακοινώσεις, τις επεξεργασμένες από τους ειδικούς επί των δημοσίων σχέσεων των δύο πλευρών, η συντριπτική πλειοψηφία τόσο των πολιτών της μητροπολιτικής Ελλάδας, όσο και εκείνης των σκληρά δοκιμαζόμενων Κυπρίων, δεν θέλησε να κρύψει την δυσπιστία της, καθώς επίσης και τις αμφιβολίες της για το δήθεν πνεύμα καλής θέλησης, μεταξύ των δύο ηγετών των γειτονικών κρατών.

Οι δυο τους, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις, συζήτησαν τις διμερείς σχέσεις μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας ενώ ο Ερντογάν τόνισε τη συνεχιζόμενη δέσμευση της κυβέρνησης του για την προώθηση ενός πνεύματος αλληλεγγύης με την Ελλάδα το οποίο βασίζεται στις αρχές των σχέσεων καλής γειτονίας, εκφράζοντας έτσι ότι αυτές οι προσπάθειες θα συνεχίσουν να ενισχύονται και στο μέλλον.

Αλλά όμως, δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι οι σχέσεις

καλής γειτονίας ήταν τόσο δύσκολο να επιτευχθούν όλα αυτά τα χρόνια μεταξύ των δύο λαών της Μεσογείου, κυρίως εξ αιτίας της πρακτικής επεκτατικών πολιτικών της Άγκυρας, και κυρίως εκείνης της εισβολής και κατοχής εδαφών της ανεξάρτητης νησιώτικης δημοκρατίας της Μεσογείου και δυστυχώς αυτή η πραγματικότητα συνεχίζει να παραμένει η ίδια μέχρι σήμερα.

Για όσους από εμάς ζήσαμε εκείνες τις μέρες του πόνου και της ντροπής, θυμόμαστε το Σάββατο, 20 Ιουλίου του 1974, ως μια ακόμα αποφράδα μέρα στην μνήμη του έθνους. Φέτος δε συμπληρώνονται 50 χρόνια από εκείνη την τουρκική εισβολή στο άοπλο και μικρό νησί της Κύπρου. Μια εισβολή οι κυματισμοί της οποίας εξακολουθούν να γίνονται αισθητοί ακόμα και σήμερα. Ο πρόδρομος της εισβολής υπήρξε ένα πραξικόπημα της χούντας των συνταγματαρχών, που δέσποζε πάνω από τους Έλληνες, στις 15 Ιουλίου. Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, γνωστή και ως Κυπριακή Κρίση του 1974, ήταν μια σύνθετη σύγκρουση με ιστορικές ρίζες και σημαντικές γεωπολιτικές επιπτώσεις για τη μεσογειακή αρένα.

Τα πραγματικά αίτια εκείνης της στρατιωτικής εισβολής στην Κύπρο θα μπορούσε να τοποθετήσει τις ρίζες της στο πολυεθνικό και πολυπολιτισμικό πληθυσμό του νησιού και την αποικιακή ιστορία του. Η Κύπρος, που βρίσκεται στην ανατολική Μεσόγειο, έχει πληθυσμό αποτελούμενο κυρίως από Ελληνοκύπριους και μια σχετικά μεγάλη Τουρκοκυπριακή κοινότητα ισότιμη με το ένα τρίτο του συνολικού αριθμού των κατοίκων της. Το νησί βρισκόταν υπό οθωμανική κυριαρχία από το 1571 έως το 1878, για τρεις ολόκληρους αιώνες οπότε και τοποθετήθηκε κάτω από την βρετανική διοίκηση, ως αποικία του Ηνωμένου Βασιλείου. Στη συνέχεια, η Κύπρος παρέμεινε βρετανική αποικία μέχρι την ανεξαρτησία της το 1960, ενώ οι δύο μεγάλες στρατιωτικές βάσεις του βρετανικού στρατού και οι άλλες μικρότερες εξακολουθούν να βρίσκονται διάσπαρτες στο νησί.

Το αρχικό σύνταγμα της νέας αυτόνομης διοίκησης του νησιού καθιέρωσε μια συμφωνία κατανομής της εξουσίας μεταξύ της ελληνοκυπριακής πλειοψηφίας και της τουρκοκυπριακής μειονότητας, δυστυχώς όμως πολύ γρήγορα μετά

την αυτονομία προέκυψαν εντάσεις και ενστάσεις μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Οι Ελληνοκύπριοι, υπό την ηγεσία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, απέβλεπαν στην «Ένωση», δηλαδή την ένωση με την Ελλάδα, ενώ

συμφέροντα καλυμμένα κάτω από την αιτιολογία της ασφάλειας της τουρκοκυπριακής κοινότητας. Στις 20 Ιουλίου 1974, η Τουρκία ξεκίνησε την επιχείρηση Atilla, μια στρατιωτική επέμβαση

Η τουρκική εισβολή οδήγησε σε σημαντικό εκτοπισμό κατοίκων, με περίπου 250.000 Ελληνοκύπριους να καταφεύγουν στο νότο και 50.000 Τουρκοκύπριοι να μετακινούνται στο

οι Τουρκοκύπριοι, φοβούμενοι την περιθωριοποίηση τους, υποστήριξαν την «Ταξίμ», δηλαδή τη διχοτόμηση του νησιού, προκειμένου δήθεν να εξασφαλίσουν την ασφάλειά τους. Στην πραγματικότητα πίσω από αυτές τους τις προθέσεις κρυβόταν έντεχνα η οργανωμένη τουρκική διπλωματία και οι κρυφές στρατηγικές της γηραιάς αλγηδόνας για την διατήρηση των αποικιακών της δικαιωμάτων πάνω στο νησί με την τόσο στρατηγική θέση για την Μέση Ανατολή και την Αφρική.

Αυτές όμως οι αντικρουόμενες φιλοδοξίες και τα συμφέροντα του αποικιοκράτη, τροφοδότησαν κοινοτικές συγκρούσεις και βία καθ' όλη τη δεκαετία του 1960, με αποτέλεσμα την παρέμβαση και τοποθέτηση ειρηνευτικών δυνάμεων των Ηνωμένων Εθνών το 1964. Η βέβηλη τουρκική στρατιωτική μπότα.

Ο άμεσος καταλύτης για την στρατιωτική τουρκική εισβολή υπήρξε ένα πραξικόπημα στις 15 Ιουλίου 1974, ενορχηστρωμένο από την ελληνική στρατιωτική χούντα και την κυπριακή Εθνική Φρουρά. Το πραξικόπημα είχε ως στόχο την ανατροπή του προέδρου Μακαρίου και την διακήρυξη της ένωσης με την Ελλάδα.

Το πραξικόπημα έφερε τον Νίκο Σαμψών, ο οποίος εθεωρείτο, ως ένας σκληροπυρηνικός υποστηρικτής της Ένωσης, ως νέο ηγέτη της Κύπρου. Οι εξελίξεις αυτές ωστόσο, δεν φαίνεται να άρεσαν τόσο στην Άγκυρα όσο και το Λονδίνο, οι οποίοι ενδιφερόταν για τα δικά τους

την οποία δικαιολόγησε βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως, η οποία επέτρεψε στην Ελλάδα, την Τουρκία και το Ηνωμένο Βασίλειο να παρέμβουν στην Κύπρο για να αποκαταστήσουν τη συνταγματική τάξη.

Η επιχείρηση, γνωστή ως «Επιχείρηση Αττίλας», περιελάμβανε μια μεγάλη κλίμακα αμφίβια απόβαση στη βόρεια ακτή της Κύπρου, υποστηριζόμενη από αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις. Τούρκοι αλεξιπτωτιστές και πεζικό δημιούργησαν γρήγορα προγεφυρώματα, παρά την σθεναρή και γενναία αντίσταση των ελληνοκυπριακών δυνάμεων και της Ελληνικής ΕΛΔΗΚ.

Οι ελληνικές και ελληνοκυπριακές δυνάμεις, αν και γενναίες και αποφασισμένες, τελικά κάμφθηκαν από τους συντριπτικά μεγάλους αριθμούς και τη δύναμη πυρός του τουρκικού στρατού. Ενώ η δημοκρατική Αθήνα διεπίστωνε με έκπληξη ότι η Κύπρος ήταν πολύ μακριά για να την υπερασπιστεί η Ελλάδα. Έτσι, οι τουρκικές δυνάμεις εξασφάλισαν βασικές στρατηγικές τοποθεσίες, συμπεριλαμβανομένου του λιμανιού της Κερύνειας και του Διεθνούς Αεροδρομίου Λευκωσίας, διαιρώντας στην πραγματικότητα το νησί.

Παρά τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στις 22 Ιουλίου, οι εχθροπραξίες συνεχίστηκαν και μέχρι τις 14 Αυγούστου, οι τουρκικές δυνάμεις είχαν εξασφαλίσει περίπου το 37% του νησιού, διαμερίζοντας ουσιαστικά την Κύπρο κατά μήκος της Πράσινης Γραμμής, η οποία παραμένει το de facto σύνορο μέχρι σήμερα.

βόρρα. Η σύγκρουση αυτή είχε ως αποτέλεσμα σημαντικές απώλειες ζώων και εκτεταμένες καταστροφές. Ύστερα από την αποτυχία των διπλωματικών προσπαθειών για την επίλυση αυτού του Γόρδιου δεσμού, και χρόνια αργότερα, προέκυψε μια νέα πολιτική πραγματικότητα στο ωφελούν με την ίδρυση από την Άγκυρα της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου (ΤΔΒΚ), η οποία όμως για τα τελευταία πενήντα χρόνια, αναγνωρίστηκε μόνο από την Τουρκία.

Η εισβολή και η επακόλουθη διχοτόμηση της Κύπρου είχαν διαρκείς συνέπειες. Τα Ηνωμένα Έθνη συνεχίζουν να διατηρούν ειρηνευτική δύναμη στην Κύπρο και πολυάριθμοι γύροι διαπραγματεύσεων έχουν ως στόχο την επανένωση του νησιού, με ποικίλους βαθμούς επιτυχίας. Το Σχέδιο Ανάν του 2004, μια πρόταση των Ηνωμένων Εθνών για επανένωση, έγινε αποδεκτό από τους Τουρκοκύπριους, αλλά απορρίφθηκε από τους Ελληνοκύπριους σε δημοψήφισμα, απεικονίζοντας τη συνεχιζόμενη δυσπιστία και τις αποκλίσεις προσδοκίες των δύο κοινοτήτων.

Μέχρι σήμερα, στην πρωτεύουσα του νησιού, τη Λευκωσία, μπορεί κανείς να δει τείχη και συνοριακούς σταθμούς που χωρίζουν την πόλη στα δύο. Η Λευκωσία, είναι η τελευταία Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα διηρημένη στα δύο με τείχος.

Η σύγκρουση στην Κύπρο έχει αφήσει βαθιά σημάδια στο νησί και τους ανθρώπους του. Η διαίρεση της Κύπρου εμπόδισε την οικονομική ανάπτυξη,

δαιώνισε την κοινοτική δυσπιστία και περιέπλεξε τις διεθνείς σχέσεις του νησιού. Η Κυπριακή Δημοκρατία, εκπροσωπώντας τον ελληνοκυπριακό νότο, εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004, αλλά το κοινοτικό κεκτημένο, το σώμα του δικαίου της ΕΕ, αναστέλλεται στο Βορρά λόγω της έλλειψης τελικής διευθέτησης του πολέμου. Οι πανηγυρισμοί για την πεντηκοστή επέτειο της εισβολής των στρατευμάτων της Τουρκίας στην Κύπρο, έχουν καταδικαστεί από την ελληνική κυβέρνηση - σύμφωνα δε με δημοσιεύματα των τουρκικών μέσων ενημέρωσης, ένα αεροπλανοφόρο μαζί με περίπου 50 πολεμικά πλοία θα βρεθούν στα κατεχόμενα στις 20 Ιουλίου. Από την δική του πλευρά ο Έλληνας πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης θα παραστεί σε εκδηλώσεις μνήμης, συμπεριλαμβανομένων μνημοσύνων, την ίδια ημέρα στο ελληνικό τμήμα της Κύπρου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το παιγνίδι λαϊκισμού και εντυπώσεων συνεχίζεται και από τις δύο πλευρές, σε βάρος των δικαιωμάτων των προσφύγων Έλληνο-Κύπριων και βέβαια και των ολίγων Τούρκο-Κύπριων, θυμάτων της μεγάλης καταγίδας του Αττίλα.

Οι προσπάθειες για επίλυση του Κυπριακού συνεχίζονται, με περιοδικές συνομιλίες με τη μεσολάβηση των Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών παραγόντων. Ωστόσο, ο δρόμος προς τη συμφιλίωση παραμένει γεμάτος προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών ιδιοκτησίας, των ανησυχιών για την ασφάλεια και των αποκλινοσών εθνικών αφηγήσεων.

Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 ήταν ένα κομβικό γεγονός στην ιστορία του νησιού, ριζωμένο σε μακροχρόνιες εθνοτικές εντάσεις και γεωπολιτικές αντιπαλότητες. Η εισβολή είχε ως αποτέλεσμα τη διχοτόμηση της Κύπρου, δημιουργώντας μια κληρονομιά διαίρεσης που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Παρά τις πολυάριθμες προσπάθειες συμφιλίωσης, μια διαρκής επίλυση του κυπριακού προβλήματος παραμένει άπιαστη, υπογραμμίζοντας την πολυπλοκότητα της αντιμετώπισης ιστορικών παραπόνων και της επίτευξης ειρήνης, από κοινού με την αδυναμία και απροθυμία των Ελληνικών κυβερνήσεων να απαιτήσουν από την Άγκυρα τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου.

Με την βοήθεια των φακέλων του Ασοσιέιεντ Πρες.

Ο Έλληνας πολιτικός που φυλακίστηκε στην Αλβανία φτάνει στην Αθήνα καθ' οδόν για να ορκιστεί στα εγκαίνια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Του Ηλία Ηλιόπουλου
Ένα φυλακισμένο μέλος της εθνικής ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας - πρόσφατα εκλεγμένο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με το κυβερνών συντηρητικό κόμμα της Ελλάδας - έφτασε στην Αθήνα τη Δευτέρα καθ' οδόν προς το Στρασβούργο, αφού του χορηγήθηκε πενθήμερη άδεια από τη φυλακή για να παραστεί στην εναρκτήρια συνεδρίαση του κοινοβουλίου.

Με διπλή ελληνοαλβανική υπηκοότητα, ο 51χρονος Φρέντις Μπελέρης εκτίει ποινή φυλάκισης δύο ετών στην Αλβανία για εξαγορά ψήφων στις δημοτικές εκλογές πέρυσι στην Αλβανία - υποψήφιος για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο ίδιος αρνείται τις κατηγορίες και η Ελλάδα έχει περιγράψει την υπόθεση εναντίον του ως πολιτικά υποκινούμενη.

«Είμαι περήφανος που θα αναλάβω τα καθήκοντά μου ως ευρωβουλευτής, να αγωνιστώ και να υπερασπιστώ τα δικαιώματα της πατρίδας μας και των Ελλήνων όπου κι αν ζουν», δήλωσε ο Μπελέρης στους δημοσιογράφους στο αεροδρόμιο της Αθήνας, όπου τον υποδέχτηκαν με αγκαλιές οι καλοθελητές.

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαμβάνουν νομική ασυλία από δίωξη εντός της ΕΕ των 27 κρατών, ακόμη και για ισχυρισμούς που σχετίζονται με εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την εκλογή τους. Αλλά η Αλβανία δεν είναι μέλος της ΕΕ.

«Πιστεύω ότι το κράτος δικαίου, το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, δεν είναι αυτονόητα στη

χώρα στην οποία ζούμε. Θέλω να βοηθήσω σε αυτό», είπε ο Μπελέρης στον Μητσοτάκη κατά τη διάρκεια της συνάντησής τους, σύμφωνα με απομαγνητοφώνηση που δόθηκε στη δημοσιότητα από το γραφείο του πρωθυπουργού. «Να βοηθήσουμε την ελληνική εθνική μειονότητα να μείνει στην πατρογονική της εστία, αλλά και αυτό το κράτος να έρθει πιο κοντά και να γίνει μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας».

Η Αθήνα έχει αφήσει να

ενοηθεί ότι οι προοπτικές της Αλβανίας για ένταξη στην ΕΕ θα μπορούσαν να υποφέρουν λόγω της υπόθεσης Μπελέρι, η οποία περιπλέκεται επίσης από τα δικαιώματα των μειονοτήτων και τις ιδιοκτησιακές διαφορές σε ένα προνομιακό παράκτιο τμήμα αυτού που προωθείται ως Αλβανική Ριβιέρα, ο κορυφαίος τουριστικός προορισμός της χώρας.

«Έχουμε επίσης κάθε λόγο να θέλουμε μια Αλβανία που... έρχεται πιο κοντά στην Ευρώπη, τηρώντας

αυστηρά τις ευρωπαϊκές δεσμεύσεις της», είπε ο κ. Μητσοτάκης. «Αυτός νομίζω ότι είναι ένας κοινός στόχος για τον οποίο όλοι θέλουμε να εργαστούμε». Ο Έλληνας πρωθυπουργός, ο οποίος έχει υποστηρίξει σθεναρά τον Μπελέρη, έδωσε στον πολιτικό μια θέση στο ψηφοδέλτιο του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας στις ευρωπαϊκές εκλογές του περασμένου μήνα. Ο Μπελέρης έλαβε 238.801 ψήφους και ήρθε τέταρτος μεταξύ των επτά ευρωβουλευτών που εξελέγησαν για το κόμμα. Ο Μπελέρης συνελήφθη δύο ημέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές της 14ης Μαΐου 2023 στη Χειμάρρα, μια κυρίως ελληνική πόλη στην αλβανική Ριβιέρα, 220 χιλιόμετρα (140 μίλια) νοτιοδυτικά της πρωτεύουσας Τίρανα. Κατηγορήθηκε ότι προσέφερε περίπου 40.000 αλβανικά λεκ (360 ευρώ ή 390 δολάρια) για να αγοράσει οκτώ ψήφους. Κέρδισε τις εκλογές με προβάδισμα 19 ψήφων, υποστηριζόμενος από το κόμμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας και άλλους που αντιτίθενται στους κυβερνώντες Σο-

σιαλιστές του Αλβανού πρωθυπουργού Έντι Ράμα. Αλλά δεν ανέλαβε ποτέ καθήκοντα, κρατούμενος μέχρι την καταδίκη του στο δικαστήριο τον Μάρτιο. Το Εφετείο επικύρωσε την απόφαση τον περασμένο μήνα και οι αλβανικές αρχές καθάρισαν τον Μπελέρη από τη θέση του δημάρχου της Χιμάρας, όπου θα διεξαχθούν νέες εκλογές στις 4 Αυγούστου. Ο Μπελέρης έχει αρνηθεί οποιαδήποτε αδικοπραγία, υποστηρίζοντας ότι ο Ράμα τον στόχευσε άμεσα για να διατηρήσει τον έλεγχο της Χειμάρρας και ότι οι δικαστές αγνόησαν τα αποδεικτικά στοιχεία υπέρ του. Αλβανοί αξιωματούχοι απορρίπτουν κατηγορηματικά τους ισχυρισμούς του, επικαλούμενοι την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας. Το αλβανικό σωφρονιστικό τμήμα χορήγησε την Κυριακή άδεια στον Μπελέρη στις 15-20 Ιουλίου, υπό τον όρο να παραμείνει σε επαφή με την αστυνομία και να επιστρέψει για να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του.

Με τη βοήθεια των φακέλων του Ασοσιέιτεντ Πρεσ

Η Βουλγαρία δεν είναι έτοιμη να ενταχθεί στην ευρωζώνη, σύμφωνα με ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Της Μαρίας Βουτσινά

Η Βουλγαρία δεν είναι ακόμη έτοιμη να υιοθετήσει το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα λόγω του υπερβολικά υψηλού ρυθμού πληθωρισμού, ανέφερε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Βρυξέλλες πρόσφατα.

Η εισαγωγή στο Ευρώ, η οποία είχε αρχικά προγραμματιστεί για τις αρχές του τρέχοντος έτους, αναβλήθηκε μετά την καταγραφή πληθωρισμού 9,5% στη χώρα της νοτιοανατολικής Ευρώπης τον

περασμένο χρόνο.

Η Κομισιόν βασίζεται στην υπόθεση ότι ο πληθωρισμός θα μειωθεί στο 3,1% φέτος σε σύγκριση με πέρυσι, σύμφωνα με τις οικονομικές προβλέψεις του Μαΐου.

Οι χώρες που προσχωρούν στη ζώνη του ευρώ πρέπει να πληρούν κριτήρια σχετικά με τη σταθερότητα των τιμών, τα δημόσια οικονομικά, τη σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών και τα μακροπρόθεσμα επιτόκια, τα

οποία δεν μπορούν να υπερβαίνουν περισσότερο από δύο ποσοστιαίες μονάδες τα επιτόκια στις πιο σταθερές χώρες της ΕΕ κατά το έτος πριν από την αξιολόγηση.

Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, με εξαίρεση τη Δανία, είναι νομικά υποχρεωμένα να ενταχθούν στην ευρωζώνη. Εκτός από τη Βουλγαρία, οι χώρες που δεν έχουν ακόμη προσχωρήσει είναι η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σουηδία, η Τσεχική Δημοκρατία και η

Ουγγαρία.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η Βουλγαρία, η οποία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2007, ήταν επί του παρόντος η μόνη χώρα που πληρούσε τα κριτήρια, εκτός από ένα, και όπου οι εθνικοί νομικοί κανονισμοί ήταν συμβατοί με τη νομισματική ένωση.

Η ένταξη στην ευρωζώνη θα μπορούσε να αμφισβητηθεί πολιτικά στη Βουλγαρία, καθώς το φιλορωσικό και εθνικιστικό κόμμα της

Αναγέννησης επιμένει σε δημοψήφισμα για το θέμα.

Οι φιλοευρωπαϊκές συμμαχίες Πολίτες για την Ευρωπαϊκή Ανάπτυξη της Βουλγαρίας-Ένωση Δημοκρατικών Δυνάμεων (GERB-SDS) και Συνεχίζουμε την Αλλαγή-Δημοκρατική Βουλγαρία (PP-DB) τάσσονται σθεναρά υπέρ της ένταξης στην ευρωζώνη.

Την περασμένη εβδομάδα, η κεντρική τράπεζα της Βουλγαρίας και το υπουργείο Οικονομικών

δήλωσαν ότι η χώρα θα εκπληρώσει το κριτήριο του πληθωρισμού της ευρωζώνης μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους.

Παρ' όλα αυτά η μεταβατική κυβέρνηση ενέκρινε νόμο για την εισαγωγή του ευρώ, επίσης την περασμένη εβδομάδα. Το νομοσχέδιο αυτό θα πρέπει να εγκριθεί από το νέο κοινοβούλιο που θα εκλεγεί στις 9 Ιουνίου. Η χώρα συμμετέχει σε πολύπλοκες συνομιλίες με στόχο τον σχηματισμό νέας κυβέρνησης.

Προετοιμάζονται συστηματικά πλέον για την επέκταση του πολέμου της Ουκρανίας

Οι ΗΠΑ θα αναπτύξουν τα πιο ισχυρά όπλα από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου στην Ευρώπη, ενώ έχουν εξασφαλίσει παραγγελίες όπλων δισεκατομμυρίων για τις βιομηχανίες τους.

Του Θωμά Σ. Σάρα
Σε μια κίνηση που σηματοδοτεί μια σημαντική αλλαγή στην ευρωπαϊκή αμυντική πολιτική, οι Ηνωμένες Πολιτείες ανακοίνωσαν σχέδια για την ανάπτυξη πυραύλων μεγάλου βληνεκούς στη Γερμανία από το 2026.

Υπερηχητικά όπλα
Σύμφωνα με την L'Independent, αυτή η ανάπτυξη, που αποκαλύφθηκε κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής του NATO στην Ουάσιγκτον, στοχεύει στην ενίσχυση της άμυνας της Ευρώπης ενάντια σε αυτό που οι

σύμμαχοι αντιλαμβάνονται ως αυξανόμενη απειλή από τη Ρωσία.

Το ισχυρό SM-6, Tomahawk, και η ανάπτυξη υπερηχητικών όπλων, θα είναι τα πιο τρομερά στρατιωτικά περιουσιακά στοιχεία των ΗΠΑ που σταθμεύουν στην Ευρώπη από τον Ψυχρό Πόλεμο. Η ανάπτυξη υπογραμμίζει τη δέσμευση της Ουάσιγκτον για την ευρωπαϊκή ασφάλεια και χρησιμεύει ως σαφής προειδοποίηση προς τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν.

Η ανάπτυξη τέτοιων όπλων απαγορευόταν προηγου-

μένως βάσει της Συνθήκης για τις πυρηνικές δυνάμεις μέσου βληνεκούς (INF), που υπογράφηκε από τις ΗΠΑ και τη Σοβιετική Ένωση το 1987. Ωστόσο, αυτή η συνθήκη διαλύθηκε το 2019, επιτρέποντας την επαναφορά αυτών των δυνατοτήτων.

Το NATO είναι ισχυρότερο από ποτέ. Η κοινή δήλωση του NATO τόνισε τον επείγοντα χαρακτήρα της κίνησης, δηλώνοντας: «Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε την πιθανότητα επίθεσης στην κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα των συμμάχων».

Η συμμαχία ανακοίνωσε επίσης σχέδια για την παροχή πρόσθετης βοήθειας στην Ουκρανία, η οποία βρίσκεται υπό ρωσική επίθεση για σχεδόν 29 μήνες. Αυτό περιλαμβάνει δέσμευση τουλάχιστον 40 δισεκατομμυρίων ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια κατά το επόμενο έτος.

Η σύνοδος κορυφής εξέτασε επίσης τις ανησυχίες σχετικά με τον ρόλο της Κίνας στην υποστήριξη των πολεμικών προσπαθειών της Ρωσίας στην Ουκρανία. Το NATO κατηγόρησε την Κίνα ότι παρέχει εξοπλισμό διπλής

χρήσης στη Ρωσία, διευκολύνοντας τις στρατιωτικές της δυνατότητες. Σε απάντηση, η Κίνα καταδίκασε τη ρητορική του NATO ως θύμισμα της σκέψης του Ψυχρού Πολέμου και προέτρεψε τη συμμαχία να συμβάλει περισσότερο στην παγκόσμια ειρήνη και σταθερότητα.

Ο πρόεδρος Τζο Μπάιντεν, ο οποίος φιλοξένη-

σε τη σύνοδο κορυφής, δήλωσε ότι το NATO είναι «ισχυρότερο από ποτέ» και επανέλαβε τη δέσμευση της συμμαχίας να υπερασπιστεί κάθε εκατοστό της επικράτειάς της. Ο Μπάιντεν γιόρτασε επίσης την ενότητα των μελών του NATO στην ενίσχυση των αμυντικών βιομηχανιών και των παραγωγικών ικανοτήτων τους.

Μετά το St. Paul's, υπάρχει κάτι που μπορεί να πει ή να κάνει ο Trudeau για να σώσει την ηγεσία του;

Ίσως έχει δίκιο ο Τριντό όταν λέει ότι οι ψηφοφόροι δεν βρίσκονται στη «λειτουργία απόφασης» τώρα — ή ίσως τον συντονίζουν

Aaron Wherry ·

Κάποια στιγμή πριν ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό και το υπουργικό του συμβούλιο αποφασίσουν να εγκαταλείψουν οριστικά την υπόσχεσή του για εκλογική μεταρρύθμιση, είχε μια ιδέα.

Θα περιόδευε τη χώρα για να προωθήσει και να εξηγήσει το ψηφοδέλτιο κατάταξης, την προτιμώμενη επιλογή του για μεταρρυθμίσεις. Είπε ότι πίστευε ότι με αρκετό χρόνο και προσπάθεια, θα μπορούσε να πείσει τους ανθρώπους για τη λογική και τη σοφία αυτού που πρότείνε.

Τελικά ήταν πεπεισμένοι ότι υπήρχαν άλλα θέματα που χρειάζονταν περισσότερο την προσοχή και τον χρόνο του. Όμως, χρόνια αργότερα, είναι πιθανό να δούμε την ίδια παρόρμηση - την ίδια πίστη στην ικανότητά του να το κάνει - στον καταγισμό των podcast και των συνεντεύξεων που έκανε ο Trudeau τις τελευταίες εβδομάδες. Με το κόμμα του να κοιτάζει την ήττα στις επόμενες εκλογές, ο πρωθυπουργός έχει βάλει τον εαυτό του έξω - ίσως με την ελπίδα ότι, με αρκετό χρόνο και προσπάθεια, θα μπορέσει για άλλη μια φορά να πείσει αρκετούς ψηφοφόρους ότι το κόμμα του εξακολουθεί να είναι η σωστή επιλογή.

Αλλά στον απόηχο της απώλειας σοκ των Φιλελευθέρων σε μια προηγούμενη ασφαλή οδήγηση στο Τορόντο, είναι δίκαιο να ρωτήσουμε αν υπάρχει κάτι που θα μπορούσε να πει ο Τριντό σε αυτό το σημείο που θα μπορούσε να ακουστεί — ή αν πάρα πολλοί Καναδοί έχουν απλώς αποφασίσει ότι έχουν τελειώσει ακούγοντάς τον.

Η θεωρία του Τριντό για την τρέχουσα κατάσταση του βασίζεται στην πεποίθηση ότι οι ψηφοφόροι θα αισθάνονται διαφορετικά μέχρι να έρθουν οι επόμενες εκλογές ή ότι

Η συζήτηση στράφηκε στον πιθανό διάδοχο του πρωθυπουργού Τζάστιν Τριντό. Ωστόσο, είναι ένα ανοιχτό ερώτημα εάν μια αλλαγή στην ηγεσία θα μπορούσε να επηρεάσει ουσιαστικά τις προοπτικές των Φιλελευθέρων.

θα αλλάξουν γνώμη όταν έρθει η ώρα να κάνουν μια πραγματική επιλογή.

«Οι Καναδοί δεν βρίσκονται σε κατάσταση λήψης αποφάσεων αυτή τη στιγμή», είπε στο Power & Politics του CBC κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης την περασμένη εβδομάδα. «Αυτό που λέτε σε έναν δημοσκόπο - αν καταφέρει ποτέ να σας φτάσει - είναι πολύ διαφορετικό από την επιλογή που τελικά κάνουν οι Καναδοί σε μια προεκλογική εκστρατεία.»

Υπάρχει κάποια λογική σε αυτό το επιχειρήμα, τουλάχιστον για μια κατεστημένη κυβέρνηση. Κάθε εκλογές είναι τελικά μια επιλογή, όχι απλώς ένα δημοψήφισμα («επιλογή, όχι δημοψήφισμα») ήταν ένα σύνθημα που επανέλαβαν οι Φιλελεύθεροι στον εαυτό τους όταν επεδίωξαν να επανεκλεγούν το 2019).

Αργά ή γρήγορα, τα άλλα κόμματα που διεκδικούν την εξουσία πρέπει να εξηγήσουν τι θα έκαναν διαφορετικά. Προσοχή και έλεγχος θα δοθεί στους υπόλοιπους υποψήφιους πρωθυπουργούς. Και ακόμη κι αν το εκλογικό σώμα είναι δυσαρεστημένο με την τρέχουσα κυβέρνηση, πρέπει να καταλήξει σε μια εναλλακτική λύση.

Ο Τριντό μπορεί να μπει στον πειρασμό να σκεφτεί

ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να φαίνονται διαφορετικά τον Οκτώβριο του 2025. Ο πληθωρισμός μπορεί να συνεχίσει να μειώνεται. Η κατασκευή κατοικιών μπορεί να επιταχυνθεί. Οι δονήσεις μπορεί να βελτιωθούν.

Ένα παγκόσμιο κύμα δημοκρατικής δυσαρέσκειας Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι το φαινόμενο των δυστυχισμένων ψηφοφόρων δεν φαίνεται να είναι αποκλειστικά καναδικό. Η απογοήτευση του κοινού ήταν ένα θέμα συζήτησης μεταξύ των αρχηγών κυβερνήσεων που συγκεντρώθηκαν στην Ευρώπη για δύο συνόδους κορυφής νωρίτερα αυτό το μήνα, είπε ο Τριντό.

Σύμφωνα με την Morning Consult, κάθε ηγέτης της G7 έχει αυτήν τη στιγμή την έγκριση λιγότερου από το μισό του εκλογικού σώματος της χώρας του. Με 30 τοις εκατό, ο Τριντό κατατάσσεται στην τρίτη θέση μεταξύ αυτής της ομάδας. Μια τέτοια εκτεταμένη δυσαρέσκεια υποδηλώνει ότι παίζουν μεγαλύτερες δυνάμεις - το παρατεταμένο τραύμα μιας πανδημίας, η πίεση και η αβεβαιότητα που προκαλεί ο πληθωρισμός, η διαβρωτική επιρροή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ένας διχαστικός πό-

πραγματιστές άνθρωποι που επικεντρώνονται στις λύσεις και αυτό ακριβώς θα κάνουμε».

Πώς νιώθουν πραγματικά οι Καναδοί για τον Τριντό; Ενώ η υποστήριξη των Φιλελευθέρων έχει εξατμιστεί τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, αυτή η πτώση δεν φαίνεται να είναι μια συνολική απόρριψη της φιλελεύθερης ατζέντας.

Όταν η Abacus Data ρώτησε τους Καναδούς τον Μάιο σχετικά με το τι πρέπει ή δεν πρέπει να κάνει μια κυβέρνηση υπό την ηγεσία του Pierre Poilievre, μόλις το 28 τοις εκατό των ερωτηθέντων είπε ότι θα έπρεπε «οπωσδήποτε» ή «πιθανώς» να καταργήσει το εθνικό πρόγραμμα παιδικής μέριμνας της Φιλελεύθερης κυβέρνησης. Ο ίδιος αριθμός είπε ότι μια συντηρητική κυβέρνηση θα πρέπει να καταργήσει το εθνικό πρόγραμμα οδοντιατρικής περίθαλψης.

Λεζάντα: Η ορισθείσα πρωθυπουργός Κιμ Κάμπελ κυματίζει καθώς συναντά τον Πρωθυπουργό Brian Mulroney στην Οτάβα τη Δευτέρα, 14 Ιουνίου 1993. (Tom Hanson/The Canadian Press)

Αλλά το επιχειρήμα ότι

κάποιος άλλος μπορεί να τα πάει χειρότερα γίνεται πιο δύσκολο να υποστηριχθεί στον απόηχο του St. Paul's - μια εκλογική περιφέρεια που οι Φιλελεύθεροι εξακολουθούσαν να κερδίζουν σαν με οκτώ μονάδες όταν μειώθηκαν σε μόλις 34 έδρες το 2011, το χειρότερο εθνικό αποτέλεσμα στην ιστορία του κόμματος.

Προς υπεράσπισή του, ο Τριντό θα μπορούσε να επισημάνει το δικό του ρεκόρ ψήφισης προβλέψεων και ράλι μετά από αποτυχίες. Ανέλαβε ένα Φιλελεύθερο Κόμμα που ήταν στην τρίτη θέση και το οδήγησε στις 184 έδρες το 2015. Στη συνέχεια, οι Φιλελεύθεροι ήρθαν από πίσω το 2019 και το 2021 για να κερδίσουν τις περισσότερες έδρες.

Ο ίδιος ο Τριντό έχει ανακάμψει από τα σκάνδαλα και έχει αντέξει τις αμχαφές, κυρίως τις φωτογραφίες με μύρο πρόσωπο που εμφανίστηκαν στα μέσα της εκστρατείας του 2019. Εκτός από μια πολύ ξαφνική αλλαγή στην ηγεσία, πιθανότατα θα ξεπεράσει τους Robert Borden και Mulroney αργότερα αυτό το καλοκαίρι για να γίνει ο έβδομος μακρο-

βιότερος πρωθυπουργός στην ιστορία του Καναδά.

Αλλά ίσως κανένας πολιτικός δεν μπορεί να αφηφά

τη βαρύτητα για πάντα. **συνέχεια στη σελίδα 6**

Ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό λέει ότι οι Καναδοί «είναι πραγματιστές άνθρωποι που εστιάζουν στις λύσεις» όταν ρωτήθηκε από τον οικοδεσπότη του CBC Power and Politics David Cochrane σχετικά με τις δημοσκοπήσεις που υποδηλώνουν την απογοήτευση των Καναδών μαζί του και τις προοπτικές να χάσουν από τον Pierre Poilievre και τους Συντηρητικούς στην επόμενη ομοσπονδιακή εκλογή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

**ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ -
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

Master of Laws, LL.M. Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο

Λ. Αλεξάνδρας 105, Αθήνα, ΤΚ 11475

τηλ. 210-6400282, 6932-775920

e-mail: bm-bioxoi@otenet.gr

www.greekadvocate.eu

Μετά το St. Paul's, υπάρχει κάτι που μπορεί να πει ή να κάνει ο Trudeau για να σώσει την ηγεσία του;

συνέχεια από τη σελίδα 5

Μένει επίσης να φανεί πόσο άσχημα μπορεί να γίνουν τα πράγματα μέσα στο Φιλελεύθερο Κόμμα αν επιμείνει να μείνει. Εάν ακόμη και λίγοι Φιλελεύθε-

ροι βουλευτές αρχίσουν να ανησυχούν δυνατά για τις δικές τους πιθανότητες επανεκλογής, ο Τριντό θα μπορούσε σύντομα να αντιμετωπίσει ερωτήσεις σχετικά με λιποταξίες και εξέγερση.

«Αυτό προφανώς δεν ήταν το αποτέλεσμα που θέλαμε», είπε ο Τριντό την Τρίτη. «Αλλά θέλω να είμαι ξεκάθαρος ότι ακούω τις ανησυχίες και τις απογοητεύσεις των ανθρώπων. Δεν είναι εύκολο καιροί

και είναι σαφές ότι εγώ και ολόκληρη η ομάδα των Φιλελευθέρων μου έχουμε πολύ περισσότερη δουλειά να κάνουμε για να επιτύχουμε απτή πραγματική πρόοδο που μπορούν να δουν και να

αισθανθούν οι Καναδοί σε ολόκληρη τη χώρα. Οι εκλογές μπορεί να απέχουν ακόμη 16 μήνες. Πολλά πράγματα θα μπορούσαν να συμβούν από τώρα και τότε. Αλλά είναι

δυνατόν να μην υπάρχει τίποτα που θα μπορούσε να πει ή να κάνει ο Τριντό τώρα που θα έκανε τους Καναδούς να αισθάνονται καλύτερα για μια κυβέρνηση υπό την ηγεσία του;

Η υπουργός Οικονομικών του Καναδά απορρίπτει τον ισχυρισμό ότι βρίσκεται σε σύγκρουση με τον Τριντό

συνέχεια από τη σελίδα 1

λογισμού είναι κάτω από το 2% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, ο πληθωρισμός έχει υποχωρήσει σε λιγότερο από 3% και τον περασμένο μήνα η Τράπεζα του Καναδά έγινε

η πρώτη κεντρική τράπεζα της Ομάδας των Επτά που μείωσε τα επιτόκια στη μεταπανδημική περίοδο. Οι οικονομολόγοι που συμμετείχαν σε έρευνα του Bloomberg προβλέπουν μια ήπια προσγείωση, όχι ύφεση, με την ανάπτυξη να

επιταχύνεται το επόμενο έτος.

Ωστόσο, η κυβέρνηση του Τριντό παραμένει κολλημένη σε μια βαθιά τρύπα στις έρευνες κοινής γνώμης. Για το μεγαλύτερο μέρος του περασμένου έτους, το κυβερνών του Φιλελεύ-

θερο Κόμμα υστερούσε σταθερά από το αντίπαλο Συντηρητικό Κόμμα με διψήφια διαφορά, ένα χάσμα που παρέμεινε σχετικά σταθερό παρά μια σειρά δημοσιονομικών μέτρων που αποσκοπούσαν στην αντιμετώπιση των ελλείψεων κατοικιών και των ανησυχιών σχετικά με την οικονομική προσιτότητα. Μια πρόσφατη δημοσκόπηση της Nanos Research για το Bloomberg News διαπίστωσε ότι περίπου το 30% των Καναδών πιστεύει ότι ο επικεφαλής των Συντηρητικών Πιερ Πουλιέβρε είναι ο καλύτερος ηγέτης του κόμματος για τη διαχείριση της οικονομικής ανάπτυξης, σε σύγκριση με το 19% για τον Τριντό.

Μιλώντας σε δημοσιογράφους την Πέμπτη στην Ουάσιγκτον, ο Τριντό επαινέσε το ρεκόρ της Φρίλαντ, αλλά δεν δήλωσε ρητά αν ήθελε να παραμείνει υπουργός Οικονομικών. Ωστόσο, ένας εκπρόσωπος του Τριντό είπε: «Ο πρωθυπουργός έχει πλήρη εμπιστοσύνη στην Chrystia Freeland ως αντιπρόεδρο της κυβέρνησης και υπουργό Οικονομικών».

Η Φρίλαντ είπε ότι μίλησε αυτή την εβδομάδα με την Καγκελάριο του Ηνωμένου Βασιλείου Ρίτσελ Ριβς και την υπουργό Οικονομικών των ΗΠΑ Τζάνετ Γέλεν και

συζήτησαν πώς περιμεναν μια συγκέντρωση των υπουργών Οικονομικών αυτό το φθινόπωρο κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής της Ομάδας των 20 στη Βραζιλία. «Θα είναι τρεις γυναίκες γύρω από το τραπέζι, και οι τρεις μας ανυπομονούμε για αυτό», είπε.

«Ο χρόνος είναι φίλος μας» Ο Τριντό και η Φρίλαντ έχουν έναν σύντομο διάδρομο για να ανατρέψουν την κοινή γνώμη: οι επόμενες ομοσπονδιακές εκλογές αναμένεται το φθινόπωρο του 2025.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε μεγάλα σχέδια δαπανών σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής κατοικιών, ως απάντηση στις ανησυχίες του κοινού για το κόστος ζωής.

«Νομίζω ότι ο χρόνος είναι φίλος μας», είπε η Freeland. «Έχουμε τις επενδύσεις που αρχίζουν να ξεκινούν. Νομίζω ότι όταν κοιτάξετε τον μακρο-κύκλο, το να αποκτήσετε πραγματικά την ομαλή προσγείωση είναι πολύ σημαντικό για όλους».

Οι πολιτικοί παρατηρητές στον Καναδά εικάζουν εδώ και χρόνια εάν ο Κάρνεϊ θα είναι υποψήφιος για πολιτικό αξίωμα, ειδικά αφότου έφυγε από την Τράπεζα της Αγγλίας το 2020, επέστρεψε στην πατρίδα του και εντάχθηκε στο Φιλε-

λεύθερο Κόμμα. Επί του παρόντος υπηρετεί σε διάφορους εταιρικούς και φιλανθρωπικούς ρόλους, μεταξύ των οποίων ως πρόεδρος της Brookfield Asset Management και πρόεδρος της Bloomberg Inc.

Ο Τριντό είπε στους δημοσιογράφους αυτή την εβδομάδα ότι μιλάει με τον Κάρνεϊ εδώ και χρόνια για να τον κάνει να μπει στην πολιτική και είπε ότι ο πρώην κεντρικός τραπεζίτης θα ήταν «μια εξαιρετική προσθήκη σε μια εποχή που οι Καναδοί χρειάζονται καλούς ανθρώπους για να ενταχθούν στην πολιτική».

Η Freeland είπε ότι μιλάει με τον Carney «αρκετά συχνά», επισημαίνοντας ότι και οι δύο κατάγονται από τη βόρεια Αλμπέρτα και γνωρίζονται εδώ και πολύ καιρό. Ερωτηθείσα εάν ήθελε ο Κάρνεϊ να ενταχθεί στην κυβέρνηση, η Φρίλαντ είπε, «είναι πολύ θετικό για εμάς που βγήκε ως Φιλελεύθερος».

«Νομίζω ότι όλοι μας υποστηρίζουμε πολύ οτιδήποτε μπορεί να προσφέρει στο κόμμα μας, στην κυβέρνηση μας, στη χώρα μας», είπε.

- Με τη βοήθεια των Erik Hertzberg και Thomas Seal.

Ο Πρωθυπουργός δίνει στους υπουργούς του Οντάριο νέες εντολές πορείας του κυβερνητικού έργου: «Προχωρήστε την επαρχία προς τα εμπρός»

συνέχεια από τη σελίδα 2

Όταν δε ρωτήθηκε αν η κυβέρνηση θα δημοσιοποιήσει αυτές τις επιστολές, εκπρόσωπος του γραφείου του πρωθυπουργού απάντησε με ένα απλό «όχι».

Η απάντηση αυτή πάντως προκάλεσε επικρίσεις από την πλευρά της ηγεσίας της αντιπολίτευσης.

Η ηγέτης των Φιλελευθέρων του Οντάριο, Μπόννη Κρόμπη, δήλωσε σχετικά ότι οι επιστολές θα πρέπει να δημοσιοποιηθούν για να διασφαλιστεί ότι «στο υπουργικό συμβούλιο υπάρχει διαφάνεια και ότι αυτό είναι υπόλογο σύμφωνα με τη δηλωμένη ατζέντα τους και ότι τα σχέδιά τους είναι κατάλληλα και προς το συμφέρον των κατοίκων του Οντάριο».

Οι επιστολές εντολής συχνά περιλαμβάνουν άμεσες και έμμεσες οδηγίες από τον πρωθυπουργό προς τους υπουργούς του και στοχεύουν να παν συνδυάσουν και ευθυγραμμίσουν τις υποσχέσεις της πολιτικής εκστρατείας με την ιδεολογική στάση του κόμματος στα επίμαχα θέματα.

Τα ερωτήματα αυτά συχνά στροβιλίζονται σχετικά με τις μυστικές οδηγίες του πρωθυπουργού προς τους υπουργούς του και την απροθυμία της κυβέρνησης να τις δημοσιοποιήσει. Οι επιστολές των εντολών του πρωθυπουργού για το 2018, οι οποίες βρέθηκαν στην κατοχή της Global News με αποκλειστικότητα, δίνουν μια δήλωση πολιτικού οράματος μαζί με μια λίστα συγκεκριμένων οδηγιών για την εφαρμογή

αυτής της πολιτικής μαζί με αφηρημένες εντολές οι οποίες πρέπει να ακολουθηθούν. Οι επιστολές αυτές είναι επίσης συγκεκριμένες σχετικά με τις προσδοκίες συμπεριφοράς των υπουργών έναντι των ψηφοφόρων.

«Περιμένω επίσης από εσάς να τηρείτε τα υψηλότερα ηθικά πρότυπα, τόσο εντός όσο και εκτός εργασίας, και να δίνετε το παράδειγμα στην προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού στο γραφείο σας και στο υπουργείο σας», συμβούλευσε ο Φορντ τους υπουργούς του το 2018.

«Πρέπει να δείξουμε στους κατοίκους του Οντάριο για ποιο λόγο μπορούν να εμπιστευτούν πάλι στην κυβέρνηση και γιατί μπορούν να εμπιστευτούν τους δημόσια εκλεγμένους αξιωματούχους τους», ανέφερε η επιστολή.

Αυτές οι επιστολές θα παραμείνουν επισήμως επτασφράγιστο μυστικό. Σε απόφαση του 2024, το Ανώτατο Δικαστήριο του Καναδά συμφώνησε με την θέση και ιδέα του Φορντ ότι οι οδηγίες αποτελούν μέρος προνομιακών συζητήσεων του υπουργικού συμβουλίου

και έτσι επέτρεψαν στον πρωθυπουργό να κρατήσει τις πολιτικές του κατευθύνσεις μυστικές.

Η απόφαση αυτή επιτρέπει επίσης στον πρωθυπουργό της επαρχίας μαζί με τους μελλοντικούς πρωθυπουργούς, να κρατήσουν τυχόν νέες επιστολές εντολής μακριά από τη δημόσια θέα. Οι πολιτικοί αντίπαλοι, ωστόσο της κυβέρνησης, ακολουθούν μια διαφορετική προσέγγιση: ευθυγραμμίζονται με την πρώην πρωθυπουργό των Φιλελευθέρων Καθλίν Γουέιν, η οποία δημοσίευσε προληπτικά τις επιστολές εντολής του υπουργικού συμβουλίου.

«Ως πρωθυπουργός, η Μπόννη Κρόμπη θα διευθύνει μια διαφανή κυβέρνηση επικεντρωμένη ξεκάθαρα στη βοήθεια του λαού του Οντάριο - που ξεκινά με τη δημοσιοποίηση όλων των επιστολών υπουργικής εντολής», ανέφεραν οι Φιλελεύθεροι του Οντάριο σε δήλωση στο Global News.

Η Κρόμπη από τη δική της πλευρά, δήλωσε ότι η πρόσβαση του κοινού στις οδηγίες του υπουργικού συμβουλίου θα «αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση που έχει σπάσει ο Νταγκ Φορντ».

Σας εγγυόμαστε: Νοστιμιά, ποιότητα, καθαριότητα, εξυπηρέτηση, ασυναγώνιστες τιμές.

Υπό την Διεύθυνση
Του Κώστα Μαντζιούρα

128 O'Connor Drive and Pape Av. Toronto. On. M4J 2S4

Tel. 416- 461 5200

Οι σύγχρονες Αντουανέτες της «δημοκρατίας»

Οι αλλόκοτες απαιτήσεις των ηγετών των κρατών διαταράσσουν τη σύνοδο κορυφής της G7 στην Απουλία.

Του Θωμά Σ. Σάρα

Ορισμένοι ηγέτες κρατών που προσκλήθηκαν ως ειδικοί προσκεκλημένοι στη σύνοδο κορυφής της G7 στην Απουλία, η οποία ολοκληρώθηκε το περασμένο Σάββατο, είχαν αιτήματα που προκάλεσαν ανοικτό πρόβλημα στους διοργανωτές. Αποφασίστηκε ότι η κατοικία του Προέδρου της Τουρκίας δεν ήταν αρκετά πολυτελής, ενώ η αντιπροσωπεία από την Ινδία ζητούσε πάρκο με τίγρεις, σύμφωνα με την εφημερίδα "La Repubblica".

Οι συναντήσεις κορυφής των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων των «επτά», που όμως επεκτάθηκαν σε αρκετούς άλλους ηγέτες, διοργανώθηκαν στο κομψό θέρετρο διακοπών Borgo Egnazia της επαρχίας του Μπρίντζι.

Η ιταλική εφημερίδα αναφέρει ότι πολιτικοί και μέλη αντιπροσωπειών από διάφορες χώρες κατέλαβαν όλα τα διαθέσιμα μέρη σε ολόκληρη την περιοχή

της Απουλίας, συμπεριλαμβανομένων των πιο ακριβών και πολυτελών κτημάτων. Και σε αυτά, συνέβησαν διάφορα μάλλον ασυνήθιστα και διασκεδαστικά πράγματα.

Στην πεντάστερη κατοικία όπου διέμενε η αντιπροσωπεία μιας από τις αφρικανικές χώρες, οι καραμπινιέροι που φρουρού-

σαν την περιοχή άκουσαν ήχους σφυροκοπήματος στη μέση της νύχτας. Αμέσως σήμανε συναγερμός. Όταν η περίπολος πήγε να ελέγξει τι συνέβαινε, ανακάλυψαν ότι οι βοηθοί του προέδρου κρεμούσαν πίνακες στους τοίχους χωρίς τους οποίους ο πρόεδρος δεν ταξιδεύει.

Όταν εκπρόσωποι του

γραφείου του Τούρκου προέδρου Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν είδαν ένα από τα πιο όμορφα παραθαλάσσια κτήματα στην πόλη της Μονόπολης, που επιλέχθηκε για 'αυτόν, είπαν στους Ιταλούς διοργανωτές: «Όχι, δεν θα του αρέσει αυτό. Είναι πολύ απλό».

Πού θα βρούμε 15 δωμάτια για τον Ερντογάν τώρα;

-ρώτησε ένας καραμπινιέρος και άκουσε: Δεν είναι αυτό δικό μας πρόβλημα, απάντησε ο Τούρκος υπεύθυνος του Ερντογάν.

Εκπρόσωποι από την Ινδία παρείχαν επίσης «Ψυχαγωγία», ρωτώντας τους Ιταλούς οικοδεσπότες για ένα δάσος με τίγρεις σε μια μικρή πόλη στην Απουλία. Είπαν ότι είχαν δει φωτογραφίες ενός πολυτελούς γάμου που πραγματοποιήθηκε σε αυτήν την περιοχή, το αξιοθέατο του οποίου ήταν πράγματι οι τίγρεις.

Χάμπουργκερ και ανακαίνιση κατοικίας τελευταίας στιγμής

Ο πρόεδρος της Αργεντινής Ξαυιέρ Μίλεϊ, ζήτησε ένα χάμπουργκερ, προκαλώντας απόγνωση στους τοπικούς σεφ που ήθελαν να του προσφέρουν άλλα εξαιρετικά τοπικά πιάτα κρέατος.

Την τελευταία στιγμή, ο πρίγκιπας Mohammed bin Salman, ο πρίγκιπας διάδοχος της Σαουδικής Αραβίας, ακύρωσε τη συμμετοχή του στη σύνοδο

κορυφής. Η κατοικία του, που νοικιάστηκε με έξοδα της συνόδου κορυφής, υπέστη εκτεταμένες ανακαίνισεις. Τα παράθυρα αντικαταστάθηκαν, το αίθριο ανακαινίστηκε και η διακόσμηση του κήπου άλλαξε. Τώρα όλα θα είναι για τους επόμενους επόμενους.

Εν τω μεταξύ, ένας από τους ντόπιους αγρότες δήλωσε στην εφημερίδα ότι βρήκε μια χαμένη αντιπροσωπεία από τη Μαυριτανία που είχε πάει σε ένα ταξίδι με ποδήλατο και δεν μπορούσε να βρει το δρόμο της επιστροφής στο ξενοδοχείο.

Και όλα αυτά από τις σύγχρονες πολιτικές Αντουανέτες των οποίων οι λαοί υποφέρουν και αγωνίζονται καθημερινά για μερικά δολάρια προκειμένου να επιζήσουν.

Ίσως τα γεγονότα αυτά να αποτελούν κάποιο ξυπητήρι των λαών για την ποιότητα των πολιτικών τους. Το κείμενο αυτό έγινε με την βοήθεια των φακέλων της Καταρζίνα Κάλους.

G7: Συμφωνία «μαμούθ» ύψους 50 δισ. ευρώ για τη στήριξη της Ουκρανίας

Σε μια προκαταρκτική συμφωνία για δάνειο συνολικού ύψους 50 δισ. δολαρίων προς την Ουκρανία κατέληξαν οι διαπραγματεύσεις της Συνόδου Κορυφής G7, το οποίο αντλείται από ρωσικά κρατικά περιουσιακά στοιχεία που είναι παγωμένα σε δυτικές χώρες.

Η G7 πραγματοποιείται στην Απουλία της Ιταλίας. Ποιοι συμμετέχουν

Στη Σύνοδο συμμετέχουν: η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Ρίσι Σούνακ, ο πρόεδρος της Γαλλίας, Εμανουέλ Μακρόν, ο Γερμανός καγκελάριος Όλαφ Σολτς, η Ιταλίδα πρωθυπουργός Τζόρτζια Μελόνι, ο πρωθυπουργός του Καναδά Τζάστιν Τριντό, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Σαρλ Μισέλ, ενώ από χθες το βράδυ έχει προσγειωθεί στην ιταλική πόλη και το αεροσκάφος του προέδρου των ΗΠΑ, Τζο Μπάιντεν.

Σύμφωνα με το Reuters, στη Σύνοδο θα συμμετέχει για πρώτη φορά πάπας - εν προκειμένω ο Πάπας Φραγκίσκος, ο οποίος όπως ανέφερε το Βατικανό θα έχει κατ'ιδίαν συναντήσεις με τον πρόεδρο των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν, με τον Ουκρανό Βολοντίμιρ Ζελένσκι, τον Γάλλο Εμανουέλ Μακρόν, τον Ινδό Ναρέντρα Μόντι, τον Βραζιλιάνο Λουίς Ινάσιο Λούλα ντα Σίλβα, τον Καναδό Τζάστιν Τρουντό, τον Τούρκο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, τον Κενυάτη Γουίλιαμ Ρούτο, τον Αλγερινό Αμπντελμαντζίτ Τεμπουνέ και την

επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα.

Φον ντερ Λάιεν: Σε ταραχώδεις καιρούς το ισχυρότερο μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε είναι η ενότητα

«Σε ταραχώδεις καιρούς το ισχυρότερο μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε είναι η ενότητα. Σήμερα η G7 στο Μπάρι θα δείξει ενότητα. Ενότητα για την ελευθερία της Ουκρανίας. Εργαζόμαστε για περαιτέρω οικονομική υποστήριξη. Ενότητα για μια ειρηνική και σταθερή Μέση Ανατολή και το σχέδιο τριών φάσεων. Ενότητα σε έναν ελεύθερο και ανοιχτό Ινδο-Ειρηνικό», τόνισε η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, στην πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης X, στο πλαίσιο της συμμετοχής της στη Σύνοδο Κορυφής G7.

Μισέλ: Η ενότητα και η συνεργασία, τα ισχυρότερα μας πλεονεκτήματα

Σε ανάρτησή του στην πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης X, ο πρόεδρος του ευρωπαϊκού συμβουλίου, Σαρλ Μισέλ ευχαρίστησε την Τζόρτζια Μελόνι και τόνισε ότι η ενότητα και η συνεργασία «τα ισχυρότερα μας πλεονεκτήματα».

Μελόνι: Να πετύχουμε κοινή ανάπτυξη
«Η ομάδα χωρών του G7 δεν είναι οχυρό, το οποίο κάποιος πρέπει να υπερασπισθεί, αλλά μια σειρά αξιών που προσφέρουμε στον κόσμο, για να πετύχουμε κοινή ανάπτυξη», δήλωσε η Ιταλίδα πρωθυπουργός Τζόρτζια Μελόνι

κατά την έναρξη των εργασιών της συνόδου κορυφής των επτά ισχυρότερων οικονομιών του πλανήτη. «Πρέπει να κάνουμε πολλή δουλειά, αλλά είμαι βέβαιη ότι τις δυο αυτές ημέρες θα καταφέρουμε να προωθήσουμε έναν διάλογο που θα μπορέσει να μας προσφέρει ουσιαστικά και μετρήσιμα αποτελέσματα», πρόσθεσε η Μελόνι.

Σε ανάρτησή της στην πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης X, η Μελόνι ανέφερε ότι η επιλογή της Ιταλίας να φιλοξενήσει τη Σύνοδο Κορυφής των ηγετών στην Απουλία, δεν ήταν μια τυχαία επιλογή. «Το κάναμε επειδή η Απουλία είναι μια περιοχή της Νότιας Ιταλίας και το μήνυμά που θέλουμε να δώσουμε είναι ενός G7 που υπό την ιταλική προεδρία θέλει να ενισχύσει τον διάλογο με τα Έθνη του Παγκόσμιου Νότου. Το κάναμε γιατί αυτή η γη είναι ιστορικά μια γέφυρα μεταξύ Δύσης και Ανατολής, είναι μια χώρα διαλόγου στο κέντρο της Μεσογείου, αυτής της μέσης θάλασσας που συνδέει τους δύο μεγάλους

θαλάσσιους χώρους του πλανήτη, τον Ατλαντικό και τον Ινδο-Ειρηνικό».

«Αυτή η θάλασσα αντιπροσωπεύεται επίσης στο σύμβολο που επέλεξε η Ιταλία για αυτήν την ιταλική προεδρία, μαζί με ένα άλλο σύμβολο της ταυτότητάς μας, την υπεραϊωνόβια ελιά με τις στέρεες ρίζες της, τα κλαδιά της που προβάλλονται στο μέλλον. Ανάμεσα στα κλαδιά υπάρχουν επτά ελιές, το σύμβολο των Εθνών μας που συνεργάζονται σε μεγάλες παγκόσμιες προκλήσεις», συμπλήρωσε.

«Υπάρχει μια αρχική συμφωνία προπαρασκευαστικού τύπου, αλλά φυσικά χρειάζεται επίσημη έγκριση από τους ηγέτες της G7», δήλωσε αξιωματούχος στους Financial Times, ο οποίος αρνήθηκε να κατονομαστεί. «Δεν περιμένω από κανέναν ηγέτη να την εμποδίσει», όπως είπε.

Σε κάθε περίπτωση, οι τεχνικές λεπτομέρειες της συμφωνίας θα πρέπει να ολοκληρωθούν μετά το πέρας της Συνόδου, στην οποία θα συμμετάσχει και

ο Ουκρανός πρόεδρος Βολοντίμιρ Ζελένσκι, πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί να χρειαστεί να περάσει κάποιο διάστημα μέχρι την οριστικοποίηση του deal, δήλωσε αξιωματούχος του Ελνζέ.

Σύμφωνα με τον Γάλλο αξιωματούχο, οι περισσότεροι πόροι θα χορηγηθούν σε μορφή δανείου από την κυβέρνηση των ΗΠΑ, με την υποστήριξη από έκτακτα έσοδα συνολικού ύψους 300 δισ. δολαρίων σε τραπεζικούς λογαριασμούς των ΗΕ.

Σάλιβαν: Πολύ καλή πρόοδος στις συνομιλίες για τη χρήση των «παγωμένων» ρωσικών asset

«Πολύ καλή πρόοδος στις συνομιλίες για τη χρήση των "παγωμένων" ρωσικών asset», σύμφωνα με τον Τζέικ Σάλιβαν, αναφορικά με τις προσπάθειες να χρησιμοποιηθούν τα παγωμένα ρωσικά περιουσιακά στοιχεία για τη χρηματοδότηση της Ουκρανίας, δήλωσε σήμερα ο σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ.

«Έχει σημειωθεί πολύ καλή πρόοδος στις συζητήσεις μεταξύ των αντιπροσωπειών προκειμένου να υπάρξει συμφωνία», επεσήμανε ο Σάλιβαν, ο οποίος συνοδεύει τον Αμερικανό πρόεδρο Τζο Μπάιντεν στη σύνοδο κορυφής της G7 που ξεκινά σήμερα στην Ιταλία.

«Ελπίζουμε ότι εδώ, στη συνάντηση των ηγετών

σήμερα, θα παρουσιάσουμε ένα κοινό όραμα», τόνισε ο ίδιος μιλώντας σε δημοσιογράφους λίγο πριν την έναρξη της συνόδου κορυφής.

Εξάλλου, σύμφωνα με τον Σάλιβαν, οι ηγέτες της Ομάδας των 7 συμφωνούν περισσότερο από ποτέ σε βασικά ζητήματα, περιλαμβανομένης της υπερβάλλουσας βιομηχανικής δυναμικότητας της Κίνας. Τα έσοδα από τα δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία εκτιμάται ότι ανέρχονται μεταξύ 3 και 5 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως. Η ΕΕ έχει ήδη συμφωνήσει να παρέχει στην Ουκρανία τα κέρδη δύο φορές το χρόνο, αλλά οι ΗΠΑ παροτρύνουν τους συμμάχους της G7 να βρουν τρόπους να προκαταβάλουν την υποστήριξη προκειμένου να παράσχουν στο Κίεβο πιο άμεση υποστήριξη.

Παράλληλα ο σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ σημείωσε ότι το Ισραήλ στηρίζει την πρόταση εκχειρίας την οποία παρουσίασε στις 31 Μαΐου ο Μπάιντεν, εξηγώντας ότι στόχος τώρα είναι να γεφυρωθούν οι διαφωνίες με τη Χαμάς ώστε να υπάρξει σύντομα συμφωνία. Ο Σάλιβαν δήλωσε ότι η διεθνής κοινότητα θα πρέπει να ενθαρρύνει τη Χαμάς να δεχθεί την πρόταση και να αποφύγει να περιέλθουν σε τέλμα οι διαπραγματεύσεις.

Πηγή Φωτογραφιών: AP Photo

Οι φιλελεύθεροι βουλευτές λένε ότι ο Τριντό πρέπει να συναντηθεί με κοινοβουλευτική ομάδα μετά την αιφνιδιαστική ήττα στις εκλογές

Αφού οι Συντηρητικοί παραβίασαν το φρούριο των Φιλελευθέρων στο Τορόντο, οι βουλευτές φοβούνται ότι λίγες έδρες μπορούν να θεωρηθούν ασφαλείς

David Cochrane · CBC

Ένας αυξανόμενος αριθμός Φιλελευθέρων βουλευτών λέει ότι η εθνική κοινοβουλευτική ομάδα πρέπει να συνεδριάσει το συντομότερο δυνατό για να συζητήσει τις συνέπειες της σκληρής ήττας των δύο εκλογών αυτής της εβδομάδας στο Τορόντο και ότι η συγκέντρωση δεν μπορεί να περιμένει μέχρι την υποχώρηση που έχει προγραμματιστεί για το τέλος του καλοκαιριού.

Ένας Φιλελεύθερος βουλευτής είπε στο CBC News ότι εάν η κοινοβουλευτική ομάδα περιμένει μέχρι εκείνη τη συνεδρίαση στις αρχές Σεπτεμβρίου για να ανασυνταχθεί και να επανασυνταχθεί, «θα γράψουμε τη νεκρολογία μας». Η εκπληκτική ήττα στο

Το νερό της βροχής στάζει από τα μαλλιά του πρωθυπουργού Τζάστιν Τριντό καθώς μιλάει κατά τη διάρκεια μιας τελετής στην κοιλάδα Nemaiah, B.C., την Τετάρτη. Η εκπληκτική ήττα των Φιλελευθέρων από τους Συντηρητικούς στο Toronto-St. Πολ Η προεκλογή του Πολ τη Δευτέρα έχει τροφοδοτήσει συζητήσεις εντός της κοινοβουλευτικής ομάδας σχετικά με τις μελλοντικές προοπτικές του κόμματος, τη σταθερότητα της ηγεσίας του Τριντό και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής ομάδας που τον περιβάλλει.

Toronto-St. Η επανεκλογή του Πολ τη Δευτέρα έχει τροφοδοτήσει συζητήσεις εντός της κοινοβουλευτικής ομάδας των Φιλελευθέρων σχετικά με τις μελλοντικές προοπτικές του κόμματος, τη σταθερότητα της ηγεσίας του Τζάστιν Τριντό και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής ομάδας που περιβάλλει τον πρωθυπουργό. Αν και ορισμένοι υπουργοί υποστήριξαν δημόσια τον πρωθυπουργό αυτή την εβδομάδα, στα παρασκήνια, τα μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας εκφράζουν την απογοήτευσή τους. Σε έναν αυξανόμενο αριθμό ομαδικών γραπτών μηνυμάτων και τηλεφωνημάτων, οι βουλευτές συζητούν τις επιλογές τους μετά την απώλεια της πρώτης τους οδήγησης στο Τορόντο από το σχηματισμό κυβέρνησης το 2015. «Βάλαμε ό,τι είχαμε σε αυτό και ακόμα χάσαμε»,

δήλωσε στο CBC News ένας δεύτερος βουλευτής των Φιλελευθέρων. «Πρόκειται για μια ανεξέλεγκτη καταστροφή».

Οι βουλευτές μίλησαν στο CBC News με την προϋπόθεση να μην κατονομαστούν. Τουλάχιστον ένας βουλευτής έχει μιλήσει δημόσια για την επιθυμία να πραγματοποιηθεί μια συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας πριν επιστρέψει η Βουλή των Κοινοτήτων τον Σεπτέμβριο.

«Είναι σχεδόν κρίμα που δεν συγκεντρωθήκαμε ως κοινοβουλευτική ομάδα μέχρι μετά το καλοκαίρι, αλλά νομίζω ότι η εστίαση αυτή τη στιγμή είναι στα μέλη της κοινότητάς μας», είπε η βουλευτής των Φιλελευθέρων Jenica Atwin στο CBC News κατά τη διάρκεια μιας διαθεσιμότητας μέσω την Τετάρτη. Τίτλος: Η φιλελεύθερη βουλευτής Jenica Atwin,

μίλησε σε δημοσιογράφους την Τετάρτη σχετικά με την επιθυμία να πραγματοποιηθεί μια κοινοβουλευτική συνεδρίαση πριν από την επιστροφή της Βουλής των Κοινοτήτων τον Σεπτέμβριο. (Εντ Χάντερ/CBC)

«Χρειαζόμαστε διόρθωση πορείας»

Ένα τρίτο μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Φιλελευθέρων πρότεινε ότι η απώλεια μπορεί να ήταν καλό γιατί θα μπορούσε να αναγκάσει το Γραφείο του Πρωθυπουργού να αναγνωρίσει ότι ο τρέχων συνδυασμός στρατηγικής και πολιτικής δεν λειτουργεί.

«Το PMO χρειαζόταν αυτό το μήνυμα», είπε ο τρίτος βουλευτής.

Πηγές είπαν στο Radio-Canada ότι αξιωματούχοι από την ομάδα του Τριντό κάλεσαν τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας την Τρίτη για να λάβουν σχόλια σχετικά με την κατεύθυνση του κόμματος μετά την αιφνιδιαστική ήττα της υποψήφιας των Φιλελευθέρων Λέσλι Τσερτ από τον υποψήφιο των Συντηρητικών Ντον Στιούαρτ.

Ωστόσο, πολλοί βουλευτές εξέφρασαν την έκπληξη και την απογοήτευση που η ηγεσία του κόμματος δεν είχε ακόμη καν οργανώσει μια εικονική συνάντηση εθνικής κοινοβουλευτικής ομάδας.

«Ποιο είναι το σχέδιο;» ένας τέταρτος βουλευτής των Φιλελευθέρων είπε στο CBC News. «Χρειαζόμαστε μια διόρθωση πορείας».

Ένα άλλο μέλος της κοινοβουλευτικής ομάδας είπε στο CBC News ότι οι βουλευτές ακούνε από τους φιλελεύθερους υπο-

στηρικτές ότι είναι ώρα για αλλαγή ηγεσίας. Ο ίδιος βουλευτής είπε ότι τελικά εναπόκειται στον Τριντό να αποφασίσει αν θα μείνει ή θα φύγει, αλλά πρόσθεσε ότι ένας νέος ηγέτης θα μπορούσε να δώσει πνοή στο κόμμα.

«Θέλει [ο Τριντό] η κληρονομιά του να μην είναι απλώς η παρακμή, αλλά η καταστροφή του κόμματος των Φιλελευθέρων;» Αυτοί ρώτησαν.

Ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό είπε ότι αυτός και η φιλελεύθερη ομάδα του έχουν «πολύ περισσότερη δουλειά να κάνουν», μετά την απώλεια μιας θέσης των Φιλελευθέρων στο ιππασία Τορόντο-Σεντ Πολ. Μετά την ήττα μεταξύ των εκλογών, οι βουλευτές φοβούνται ότι λίγες έδρες είναι ασφαλείς.

Από τα τελικά αποτελέσματα από το Toronto-St. Paul's, Φιλελεύθεροι βουλευτές και οργανωτές κομμάτων έχουν προσφέρει μια ωμή διάγνωση των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση και των λαθών που κάνει.

Η σωρευτική επίδραση

των επιτοκίων, του πληθωρισμού, των τιμών των κατοικιών, των αυξανόμενων ενοικίων και του πολέμου Ισραήλ-Χαμάς έχουν δημιουργήσει ένα σκληρό σύνολο ζητημάτων για μια κυβέρνηση στον ένατο χρόνο της.

Ωστόσο, ορισμένοι Φιλελεύθεροι που μίλησαν στο CBC News κατηγορήσαν τον πρωθυπουργό και το επιτελείο του για την κατασκευή του Toronto-St. Η επανεκλογή του Paul στην αναθεώρηση του υπουργικού συμβουλίου τους τον Ιούλιο του 2023.

Δύο ημέρες αφότου η Κάρολιν Μπένετ ανακοίνωσε ότι δεν θα είναι υποψήφιος στις επόμενες ομοσπονδιακές εκλογές, ήταν μία από τις επτά υπουργούς που αποσύρθηκαν από ένα σημαντικό ανασχηματισμένο υπουργικό συμβούλιο. Η Μπένετ - την οποία ο Τριντό διόρισε ως νέα πρέσβειρα του Καναδά στη Δανία - συνταξιοδοτήθηκε τον Ιανουάριο αφού κέρδισε το κέντρο του Τορόντο σε εννέα συνεχόμενες εκλογές.

Πριν από τις επαναληπτικές εκλογές της Δευτέρας, οι Συντηρητικοί δεν είχαν κερδίσει μια έδρα στο αστικό Τορόντο από τις ομοσπονδιακές εκλογές του 2011. Ο φόβος τώρα που το φρούριο των Φιλελευθέρων στο Τορόντο έχει παραβιαστεί είναι ότι λίγες θέσεις μπορούν να χαρακτηριστούν ασφαλείς. Πολλοί Φιλελεύθεροι επεσήμαναν με τρόμο τις προσεχείς εκλογές στο LaSalle—Émard—Verdun. Ο αγώνας σε εκείνη την ιππασία του Μόντρεαλ είναι μια άλλη συνέπεια αυτής της ανακατανομής του υπουργικού συμβουλίου του Ιουλίου 2023. Ο Ντέιβιντ Λαμέτι — ο οποίος έχασε τη θέση του ως υπουργός Δικαιοσύνης — επίσης παραιτήθηκε από τη θέση του τον Ιανουάριο και επέστρεψε στη δικηγορία.

Αλλά αυτές οι κριτικές έρ-

χονται με το πλεονέκτημα της εκ των υστέρων. Το ανακάτεμα που έστειλε τους Λαμέτι και Μπένετ στους πάγκους της πλάτης συνέβη λίγο πριν από την έντονη απόκλιση στις δημοσκοπήσεις που υπάρχουν σήμερα.

Οι Φιλελεύθεροι εξακολουθούσαν να ακολουθούν τους Συντηρητικούς στις περισσότερες δημοσκοπήσεις εκείνη την εποχή, αλλά είχαν κερδίσει δύο συνεχόμενες εκλογές παρά την απώλεια της λαϊκής ψήφου. Και οι δημοσκοπήσεις τους έκαναν να ανησυχούν για τη στήριξη των ιππασίας στα προάστια - μη χάσουν τις βασικές θέσεις στην πόλη. Ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Ντέιβιντ Λαμέτι ανακοίνωσε τον Ιανουάριο ότι θα παραιτηθεί από βουλευτή. Ως αποτέλεσμα, σύντομα θα προκληθεί άλλη μια διεκλογή στο Μόντρεαλ που θα ιππεύσει στο LaSalle—Émard—Verdun. (Mathieu Theriault/CBC)

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα είναι απίθανο να αναγκάσει τον Τριντό να αποχωρήσει

Ένα χρόνο μετά το ανακάτεμα, οι δημοσκοπήσεις είναι χειρότερες και ο διάδρομος μέχρι τις επόμενες εκλογές είναι μικρότερος. Παρά τη μη δημοτικότητα της κυβέρνησης, κανένας από τους βουλευτές ή τους διοργανωτές κομμάτων που μίλησαν στο CBC News δεν πρότεινε ότι η κοινοβουλευτική ομάδα θα προσπαθήσει να αναγκάσει τον Τριντό να φύγει. Είτε εξέφρασαν προσωπική πίστη στον πρωθυπουργό είτε πρότειναν ότι είχε κερδίσει το δικαίωμα μετά τη νίκη σε τρεις εθνικές εκλογές να αποφασίσει το πολιτικό του μέλλον. Αλλά υπήρχε συναίνεση ότι εάν ο πρωθυπουργός είχε πρόθεση να μείνει, κάτι σημαντικό θα έπρεπε να αλλάξει.

Οι πιο κοινές ιδέες ήταν ένα νέο υπουργικό συμβούλιο — που χτίστηκε με μοναδικό σκοπό να δώσει τη μάχη στον ηγέτη των Συντηρητικών Pierre Poilievre — ή μια μεγάλη ανατροπή στο ανώτερο πολιτικό προσωπικό.

Ακόμη και οι πιο ανήσυχτοι βουλευτές που μίλησαν στο CBC News υπογράμμισαν το σημείο ότι η κοινοβουλευτική ομάδα των Φιλελευθέρων είναι «αρκετά παθητική» και είναι απίθανο να υποκινήσει την αλλαγή πολύ επιθετικά ή πολύ δυνατά.

ΗΓαλλία, στα βράχια της αβεβαιότητας

Ο Μακρόν με υπερβολική αυτοπεποίθηση παίζει με τη φωτιά και χάνει ξανά από την άκρα δεξιά

Ο Γάλλος πρόεδρος ήθελε να δώσει στον λαό του την ευκαιρία να αλλάξει γνώμη και να εξαλείψει την ηχηρή νίκη του Rassemblement National πριν από τρεις εβδομάδες στις ευρωπαϊκές εκλογές με την αναβίωση της συμμαχίας του Ensemble. Αλλά αυτό αποδεικνύεται λάθος. Η Γαλλία ψηφίζει επίσης ακροδεξιά σε αυτές τις βουλευτικές εκλογές που έφερε ο ίδιος ο Μακρόν. Και αυτό προκαλεί ακόμη περισσότερα προβλήματα στον υπερβολικά σίγουρο Γάλλο πρόεδρο.

Ένα επιβλητικό 66,7% των 50 εκατομμυρίων ψηφοφόρων που είχαν δικαίωμα ψήφου πήγαν να ψηφίσουν στη Γαλλία. Πρόκειται ταυτόχρονα για το υψηλότερο ποσοστό συμμετοχής των τελευταίων 40 ετών. Και οι Γάλλοι συνεχίζουν

τώρα την τάση των ευρωπαϊκών εκλογών και στο εσωτερικό: το ακροδεξιό Rassemblement National κέρδισε το 33,1% των ψή-

φων, ενώ η συμμαχία του Marcon Ensemble κατάφερε να πείσει μόνο το 20% των Γάλλων. Το Nouveau Front Populaire, το αρι-

στερό μέτωπο, έγινε το δεύτερο κόμμα με 28%. Το Rassemblement National, παλαιότερα γνωστό ως Εθνικό Μέτωπο,

θα μπορούσε να διορίσει τον πρωθυπουργό για πρώτη φορά στην πολιτική ιστορία της Γαλλίας. Ο Τζόρνταν Μπαρντέλα, έχει βάλει στο στόχαστρό του αυτή τη θέση, με την υποστήριξη της επικεφαλής του κόμματος Μαρίν Λεπέν. Αλλά για να συμβεί αυτό, πρέπει να περάσει ομαλά τον δεύτερο γύρο της ψηφοφορίας.

Η νίκη δεν έχει ακόμη εξασφαλιστεί. Την επόμενη εβδομάδα θα διεξαχθεί ο δεύτερος γύρος των εκλογών και μόνο τότε θα γνωρίζουμε ποια θα είναι πραγματικά η κατανομή των εδρών. Οι Γάλλοι ψηφίζουν σε 577 τοπικά διαμερίσματα, καθένα από τα οποία στέλνει έναν εκλεγμένο αντιπρόσωπο στο κοινοβούλιο. Οι υποψήφιοι που μπορούν να πείσουν τουλάχιστον το 12,5% του εκλογικού

σώματος στον πρώτο γύρο της ψηφοφορίας επιτρέπεται να προχωρήσουν στον επόμενο γύρο. Ο νικητής στον δεύτερο γύρο πηγαίνει στο κοινοβούλιο.

Έξοδος από τον Μακρόν; Έτσι, προς το παρόν μένει να δούμε πώς θα ψηφίσουν οι Γάλλοι στον δεύτερο γύρο, ειδικά αν δημιουργηθεί ένα μέτωπο εναντίον της ακροδεξιάς. Και ο Marcon μπορεί πραγματικά να παραμείνει πρόεδρος τουλάχιστον μέχρι το 2027 και απλά να συνεχίσει να κάνει τη δουλειά του μέχρι τις επόμενες προεδρικές εκλογές. Αλλά η νομιμότητα και η αξιοπιστία του περήφανου αρχηγού κράτους σίγουρα θα διαβρώνεται όλο και περισσότερο. Περιμένετε λοιπόν να δείτε πώς θα το αντιμετωπίσει αυτό! (Πηγή: Reuters - EPA /)

Γαλλία: Το Βατερλό της Νέας Τάξης.

Του Θωμά Σ. Σάρα

Τα Τελευταία αποτελέσματα της κάλπης δείχνουν ότι το κόμμα Εθνικός Συναγερμός της Μαρίν Λεπέν, βρίσκεται πολύ κοντά για κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Η κορυφαία ακροδεξιά ηγέτιδα της Γαλλίας Μαρίν Λεπέν δήλωσε ότι «η δημοκρατία μίλησε!» αφού το κόμμα της Εθνικός Συναγερμός εξασφάλισε ποσοστό ψήφων μεγαλύτερο από το 33% της λαϊκής ψήφου.

Τα αποτελέσματα ανοίγουν το δρόμο για την εκλογή της πρώτης ακροδεξιάς κυβέρνησης της Γαλλίας μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο Συνασπισμός Αναγέννησης/Από κοινού του σημερινού προέδρου Εμμανουέλ Μακρόν, εν τω μεταξύ, φαίνεται να ακολουθεί μόλις στο 22%, γεγονός

που θα μπορούσε κάλλιστα να σημαίνει απόλυτη πλειοψηφία για το κόμμα της Λεπέν.

Μιλώντας στους ψηφοφόρους της στο Héribert, στη βόρεια Γαλλία, η Λεπέν τόνισε ότι:

«Στη δημοκρατία, τίποτα δεν είναι πιο υγιές από την πολιτική αλλαγή».

«Χρειαζόμαστε απόλυτη πλειοψηφία για να διοριστεί πρωθυπουργός ο Τζόρνταν Μπαρντέλα από τον Εμμανουέλ Μακρόν,

πρόσθεσε.

1 / 1

Σας καλώ να συμμετάσχετε στον συνασπισμό της ελευθερίας, ασφάλειας και ενότητας. Κανένας Γάλλος δεν θα χάσει τα δικαιώματά του -ενώ απεναντίας η ελπίδα ξαναγεννιέται!»

Ο Γάλλος πρόεδρος Μακρόν, από την δική του πλευρά έχει κάνει έκκληση για μια «ρεπουμπλικανική συσπείρωση» ελπίζοντας να μπλοκάρει το κόμμα της Λεπέν στον δεύτερο γύρο των εκλογών, που διεξάγονται αυτή την Κυριακή.

Τόνισε δε ότι: «Απέναντι στον Εθνικό Συναγερμό, ήρθε η ώρα για μια μεγάλη, σαφώς δημοκρατική και ρεπουμπλικανική συγκέντρωση για τον δεύτερο γύρο των εκλογών».

Τα αποτελέσματα των exit polls, τα οποία ιστορικά έχουν αποδειχθεί εξαιρετικά ακριβή, δημοσιεύθηκαν στις 8 μ.μ. την Δευτέρα το βράδυ, σημειώνοντας ρεκόρ συμμετοχής σχεδόν 70%.

Οι τρέχουσες προβλέψεις τοποθετούν τον Εθνικό Συναγερμό σε τροχιά μεταξύ 260 και 310 εδρών, έναντι των 289 που απαιτούνται για την απόλυτη πλειοψη-

φία στην Εθνοσυνέλευση. Ο συνασπισμός Αναγέννηση / Μαζί, εν τω μεταξύ, ακολουθεί σήμερα, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ειδικών, με 90 έως 120 βουλευτές. Ωστόσο, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των κοινοβουλευτικών εκλογών, ο πρόεδρος Μακρόν δεν επηρεάζεται και μπορεί να παραμείνει στην εξουσία μέχρι το 2027, οπότε θα είναι συνταγματικά υποχρεωμένος να παραιτηθεί, δεδομένου ότι θα έχει ολοκληρώσει το πολύ δύο θητείες, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Γαλλικού συντάγματος.

Το βέβαιο είναι ότι για πρώτη φορά τα τελευταία πενήντα χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση μπαίνει σε «αχαρτογράφητα νερά», με τις πολιτικές της να βρίσκονται σε σύγκρουση με τις πλειοψηφίες των ψηφοφόρων όλων των κρατών μελών.

Το στοίχημα του Μακρόν μπορεί να καταλήξει σε ακυβερνησία στη Γαλλία

Του Lionel Laurent

Το ρίσκο των πρόωρων εκλογών του Γάλλου προέδρου Εμμανουέλ Μακρόν απέτυχε. Οι βουλευτικές εκλογές του πρώτου γύρου έφεραν την Μαρίν Λεπέν σε απόσταση αναπνοής από την απόλυτη ή μάλλον τη σχετική πλειοψηφία. Ότι κι αν συμβεί στη συνέχεια, ο Μακρόν είναι σημαντικά πληγωμένος και μια ακυβέρνητη Γαλλία είναι ένας πραγματικός κίνδυνος.

Η έκκληση του Μακρόν να απορρίψει ο κόσμος τα άκρα και να αγκαλιάσει την φιλομεταρρυθμιστική

“επανάστασή” του αποδείχθηκε μια ηχηρή αποτυχία. Οι ψηφοφόροι προσήλθαν

μαζικά για να ψηφίσουν το κόμμα του Εθνικού Συναγερμού της Λεπέν, το

οποίο βγήκε πρώτο με ποσοστό περίπου 33% ή περίπου 12 εκατομμύρια

ψηφούς. Πρόκειται για μια στιγμιαία καμπίνα για τη γαλλική πολιτική το γεγονός ότι ένα κόμμα όπως αυτό - το οποίο προσπάθησε να αποτινάξει από πάνω του την ιστορία της ξενοφοβίας και το οποίο μόλις το 2017 υποστήριξε το “Frexit” και την άρση των κυρώσεων κατά της Ρωσίας - τα πήγε τόσο καλά. Το μείγμα των δημοσιονομικών υποσχέσεων του και των αντι-μεταναστευτικών δηλώσεων έκαναν το κόμμα ελκυστικό παντού, εκτός από το Παρίσι και άλλες μεγάλες πόλεις.

(Macronism) δεν είναι πλέον αποτελεσματική ούτε καν απέναντι στην Αριστερά, τα διάφορα σκέλη της οποίας έλκονται όλο και περισσότερο προς τις ιδέες του Ζαν-Λυκ Μελανσόν που εκτοξεύουν το έλλειμμα, όπως η συνταξιοδότηση στα 60. Το αριστερό μπλοκ συγκέντρωσε περίπου 28%, όχι πολύ πίσω από τη Λεπέν, αναγκάζοντας τον Μακρόν να χαράξει νέα πορεία: Το περιβάλλον του είναι πλέον ανοιχτό στο να σχηματίσει ένα “ρεπουμπλικανικό μέτωπο” με αριστερούς

Η τακτική του Μακρόν

συνέχεια στη σελίδα 10

Το στοίχημα του Μακρόν μπορεί να καταλήξει σε ακυβερνησία στη Γαλλία

συνέχεια από τη σελίδα 9

υποψηφίους που κάποτε θεωρούσε τοξικούς, φτάνοντας στο σημείο να αναστείλει την αντιδημοφιλή μεταρρύθμιση της ασφάλισης ανεργίας. Ο πρώην πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ, ο άλλοτε μέντορας του Μακρόν, ο οποίος εξετάζει την επιστροφή του στην πολιτική, δήλωσε ότι το κόμμα του Μακρόν (το οποίο συγκέντρωσε περίπου 21%) δέχτηκε βαρύ πλήγμα. Έχει δίκιο.

Με μόλις τρία χρόνια να απομένουν για το τέλος της δεύτερης θητείας του Μακρόν και την επικείμενη προοπτική είτε μιας εχθρικής συμβίωσης με τη Λεπέν είτε μιας χαοτικής κυβέρνησης μειοψηφίας, είναι δύσκολο να το δούμε ως κάτι άλλο από

το πολιτικό λυκόφως του 46χρονου. Ίσως μπορεί να σκαλιστεί κάποια κεντρώα σύνθεση από το αριστερό μπλοκ μετά τον δεύτερο γύρο των εκλογών στις 7 Ιουλίου. Αλλά είναι δύσκολο να διαπραγματευτείς από την τρίτη θέση και ακόμη πιο δύσκολο να ηγηθείς χωρίς κόμμα. Εν τω μεταξύ, μια απόλυτη πλειοψηφία της ακροδεξιάς ή του αριστερού μπλοκ θα μπορούσε να δει τη γαλλική οικονομική παραγωγή να ισοπεδώνεται το επόμενο έτος, καθώς θα υλοποιούνται ακριβώς σχέδια δαπανών, σύμφωνα με το Bloomberg Economics. Δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι οι ψηφοφόροι θα κατηγορήσουν ξαφνικά τη Λεπέν για την κατάσταση αυτή ή ότι θα μετανιώσουν για την επιλογή τους.

Πώς κατάφερε ο Μακρόν να πετύχει μια τέτοια πολιτική πτώση τόσο σύντομα στη δεύτερη θητεία του, με τα δύο τρίτα των εδρών να πηγαίνουν δυνητικά στο ακροδεξιό ή το αριστερό μπλοκ; Πρώτα σταδιακά, μετά ξαφνικά, όπως λέει ένα ανέκδοτο. Η επιτυχία του Μακρόν να μειώσει την ανεργία και να προσελκύσει ξένες επενδύσεις μέσω αυτών των συνόδων κορυφής "Επιλέξτε τη Γαλλία" του ανήκει: Οι γαλλικοί πραγματικοί μισθοί μεταξύ 2019 και Σεπτεμβρίου 2023 μειώθηκαν επίσης λιγότερο από ό,τι σε πολλές άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ. Αλλά ο Μακρόν έχει αποδειχθεί πολύ λιγότερο ικανός να συνδεθεί με τους ψηφοφόρους από ό,τι η Λεπέν σε θέματα όπως ο πληθωρι-

σμός και η μετανάστευση. Ούτε το ξεκλείδωμα των κονδυλίων για την πανδημία ή τα επιδοτούμενα γιγαντοεργοστάσια έχουν μετριάσει τις απογοητεύσεις της αγροτικής Γαλλίας. "Το οικονομικό ιστορικό του Μακρόν είναι καλό συνολικά", υποστήριξε ο αναλυτής Κρίστοφερ Ντέμπικ, της Pictet Asset Management Ltd., "αλλά δεν μπόρεσε να μιλήσει σε όσους έμειναν πίσω".

Με την αντιδημοφιλή αύξηση της ηλικίας συναξιοδότησης από τον Μακρόν να είναι φρέσκια στο μυαλό των ψηφοφόρων, τόσο η Δεξιά όσο και η Αριστερά έκαναν προεκλογική εκστρατεία παρουσιάζοντας μη ρεαλιστικούς στόχους οικονομικής πολιτικής. Οι εργαζόμενοι που δеляζονται από τη Λεπέν

συχνά αισθάνονται πως ζουν χειρότερα από τους γονείς τους ή τους συναξιούχους παππούδες τους (οι οποίοι είναι πιο πιθανό να ψηφίσουν Μακρόν). Υπάρχει επίσης το προσωπικό ύφος του Μακρόν και η φιλοδοξία του να υψωθεί πάνω από την κατάσταση, τα οποία έχουν επιδεινώσει την αποσύνδεση από τους ψηφοφόρους. Αν και δεν ήταν ιδιαίτερα σπάνιο στην Πέμπτη Δημοκρατία, ακόμη και ο Σαρλ ντε Γκωλ βασίστηκε σε ένα κόμμα βάσης όταν ήρθε η ώρα να κυβερνήσει. "Ο Μακρόν δεν έχτισε ποτέ το κίνημά του σε κόμμα", λέει ο πολιτικός επιστήμονας του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ Κρίστοφερ Μπίκερτον. "Με την πάροδο του χρόνου, αυτή η απομόνωση της εξουσίας έγινε πιο έντονη".

Επομένως, ενώ είναι ακόμα εφικτό να περιοριστούν τα κέρδη της γαλλικής ακροδεξιάς, κάτι φαίνεται να έχει "σπάσει" στην Πέμπτη Δημοκρατία. Το κέντρο είναι αδύναμο, η αριστερά είναι σταθερή και η ακροδεξιά καλπάζει. Σε μια στιγμή που ο Ντόναλντ Τραμπ χτυπά την πόρτα του Λευκού Οίκου και η ίδια η ακροδεξιά Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) βρίσκεται σε άνοδο, η Δύση - και η Ευρώπη - χρειάζεται αξιόπιστους ηγέτες και τολμηρές ιδέες. Αυτά τα αποτελέσματα υποδηλώνουν ότι μια γαλλική επανάσταση μπορεί κάλλιστα να είναι καθ' οδόν, αλλά ο Μακρόν δεν θα είναι αυτός που θα ηγηθεί.

Απόδοση - Επιμέλεια: Στάθης Κετιτζιάν

Η Γαλλία μπροστά στο μεγάλο δίλημμα του μέλλοντος, μετά τις τελευταίες εκλογές.

Η γαλλική εφημερίδα «Le Figaro» προβλέπει ότι η Γαλλία βρίσκεται στο χείλος της πολιτικής αστάθειας. Σύμφωνα με τους σχολιαστές της εφημερίδας, η λειτουργία του κοινοβουλίου θα παρεμποδιστεί και ο πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν θα αναγκαστεί να συνεργαστεί με την αριστερά, η οποία έχει ήδη ανακοινώσει σχέδια για την ακύρωση των μεταρρυθμίσεων του Μακρόν. Η «Le Figaro» υπενθυμίζει ότι μετά τον πρώτο γύρο των εκλογών, λίγοι άνθρωποι πίστευαν στη δυνατότητα νίκης του αριστερού Νέου Λαϊκού Μετώπου. «Ο Μακρόν και οι έμπειροι στρατηγικοί του, με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Γκαμπριέλ Ατάλ, προσπάθησαν να μας πείσουν ότι δεν υπήρχε κίνδυνος να ψηφίσουμε το Νέο Λαϊκό Μέτωπο, το οποίο δεν είχε καμία πιθανότητα να κερδίσει. Ωστόσο, τα απο-

τελέσματα των εκλογών έδειξαν το αντίθετο. Στη Γαλλία, η οποία ποτέ δεν ήταν τόσο έντονα δεξιά - όπως επιβεβαιώθηκε από τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τον πρώτο γύρο των

βουλευτικών εκλογών - ο Μακρόν δεν έχει άλλη επιλογή από το να προσπαθήσει να σχηματίσει κυβέρνηση στρεφόμενος προς τα αριστερά», τονίζει η «Le Figaro». Η εφημερίδα σημειώνει

ότι ο Μακρόν νίκησε την ακροδεξιά ηγέτιδα Μαρίν Λεπέν για τρίτη φορά στις εκλογές. Το αποτέλεσμα του κόμματός του αποδείχθηκε καλύτερο από το αναμενόμενο. «Ωστόσο, αυτή η νίκη δεν πρέπει να επισκιάσει την άποψή μας

για το επερχόμενο χάος», προειδοποιεί η εφημερίδα. Γαλλικές εκλογές. «Παρατεταμένη αναταραχή» Η «Le Figaro» προβλέπει ότι η απόφαση του Μακρόν να επιταχύνει τις εκλογές θα προκαλέσει παρατεταμένη αναταραχή. «Η διαχείριση της Εθνοσυνέλευσης θα είναι ακόμη πιο δύσκολη από πριν. Ο Μακρόν έχει χάσει τη σχετική πλειοψηφία. Αναγκασμένος να αναζητήσει συνασπισμό, απέφυγε την προσπάθεια συγκατοίκησης με τον Τζορντάν Μπαρντελά, ηγέτη του ακροδεξιού Εθνικού Συναγερμού, μόνο και μόνο για να αντιμετωπίσει τώρα την πρόκληση της συνεργασίας με το αριστερό μπλοκ, που κυριαρχείται από την ομάδα του Ζαν-Λυκ Μελανσόν, που εκπροσωπεί την ακροαριστερή Ανυπότακτη Γαλλία», εκτιμά η «Le Figaro».

Οι Γάλλοι είπαν «όχι» Η εφημερίδα αναφέρει ότι ο Εθνικός Συναγερμός έφτασε κοντά στο να πάρει την εξουσία και να κερδίσει προηγούμενες ψήφους, αλλά «οι Γάλλοι, οι οποίοι προσήλθαν μαζικά για να ψηφίσουν, είπαν ξεκάθαρα «όχι»». Παρά το γεγονός ότι έλαβε υποστήριξη από το ένα τρίτο των ψηφοφόρων και εκλαϊκώσε τα θέματά του, το RN εξακολουθεί να προκαλεί «φόβο και δυσπιστία» στους περισσότερους πολίτες, προσθέτει η εφημερίδα. Η «Le Figaro» προειδοποιεί για «την οργή των ψηφοφόρων του RN, οι οποίοι αισθάνονται ότι τους έκλεψαν τις εκλογές» και την απογοήτευση εκείνων των ψηφοφόρων που αντιτίθενται στη Λεπέν, τόσο στα δεξιά όσο και στα αριστερά του πολιτικού φάσματος, αλλά «δεν αισθάνονται σοσιαλιστές».

Η Βουλγαρία δεν είναι έτοιμη να ενταχθεί στην ευρωζώνη, σύμφωνα με ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Της Μαρίας Βουτσιανά

Η Βουλγαρία δεν είναι ακόμη έτοιμη να υιοθετήσει το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα λόγω του υπερβολικά υψηλού ρυθμού πληθωρισμού, ανέφερε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Βρυξέλλες πρόσφατα.

Η εισαγωγή στο Ευρώ, η οποία είχε αρχικά προγραμματιστεί για τις αρχές του τρέχοντος έτους, αναβλήθηκε μετά την καταγραφή πληθωρισμού 9,5% στη χώρα της νοτιοανατολικής Ευρώπης τον περασμένο χρόνο. Η Κομισιόν βασίζεται στην υπόθεση ότι ο πληθω-

ρισμός θα μειωθεί στο 3,1% φέτος σε σύγκριση με πέρυσι, σύμφωνα με τις οικονομικές προβλέψεις του Μαΐου.

Οι χώρες που προσχωρούν στη ζώνη του ευρώ πρέπει να πληρούν κριτήρια σχετικά με τη σταθερότητα των τιμών, τα δημόσια οικονομικά, τη σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών και τα μακροπρόθεσμα επιτόκια, τα οποία δεν μπορούν να υπερβαίνουν περισσότερο από δύο ποσοστιαίες μονάδες τα επιτόκια στις πιο σταθερές χώρες της ΕΕ κατά το έτος πριν από την αξιολόγηση.

Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, με εξαίρεση τη Δανία, είναι νομικά υποχρεωμένα να ενταχθούν στην ευρωζώνη. Εκτός από τη Βουλγαρία, οι χώρες που δεν έχουν ακόμη προσχωρήσει είναι η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σουηδία, η Τσεχική Δημοκρατία και η Ουγγαρία.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η Βουλγαρία, η οποία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2007, ήταν επί του παρόντος η μόνη χώρα που πληρούσε τα κριτήρια, εκτός από ένα, και όπου οι εθνικοί νομικοί κανονισμοί ήταν συμβατοί με τη νομισματική ένωση.

Η ένταξη στην ευρωζώνη θα μπορούσε να αμφισβητηθεί πολιτικά στη Βουλγαρία, καθώς το φιλορωσικό και εθνικιστικό κόμμα της Αναγέννησης επιμένει σε δημοψήφισμα για το θέμα. Οι φιλοευρωπαϊκές συμμαχίες Πολίτες για την Ευρωπαϊκή Ανάπτυξη της Βουλγαρίας-Ένωση Δημοκρατικών Δυνάμεων (GERB-SDS) και Συνεχίζου-

με την Αλλαγή-Δημοκρατική Βουλγαρία (PP-DB) τάσσονται σθεναρά υπέρ της ένταξης στην ευρωζώνη. Την περασμένη εβδομάδα, η κεντρική τράπεζα της Βουλγαρίας και το υπουργείο Οικονομικών δήλωσαν ότι η χώρα θα εκπληρώσει το κριτήριο του πληθωρισμού της ευρωζώνης μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους.

Παρόλα αυτά η μεταβατική κυβέρνηση ενέκρινε νόμο για την εισαγωγή του ευρώ, επίσης την περασμένη εβδομάδα. Το νομοσχέδιο αυτό θα πρέπει να εγκριθεί από το νέο κοινοβούλιο που θα εκλεγεί στις 9 Ιουνίου. Η χώρα συμμετέχει σε πολύπλοκες συνομιλίες με στόχο τον σχηματισμό νέας κυβέρνησης.

Η οικονομική κρίση της Ουκρανίας:

Επικείμενη αφερεγγυότητα εν μέσω πολεμικών πιέσεων ενός καταστροφικού πολέμου.

Του Θωμά Σ. Σάρα

Το βρετανικό περιοδικό "The Economist" ισχυρίζεται ότι ο πόλεμος της χώρας με τη Ρωσία, ασκεί τεράστια πίεση στην οικονομία της Ουκρανίας. Το ΑΕΠ της χώρας μειώνεται και η Εθνική Τράπεζα της Ουκρανίας εξαντλεί τα συναλλαγματικά της αποθεματικά. Ως αποτέλεσμα, αντιμετωπίζει μια πιθανή μαζική χρηματοπιστωτική κρίση και αφερεγγυότητα.

Η ηλεκτρονική ιστοσελίδα "BielSAT", επικαλούμενη τον "Economist", υπογραμμίζει τη δύσκολη οικονομική κατάσταση της Ουκρανίας. Οι πιστωτές συμφώνησαν να αναβάλουν την εξυπηρέτηση του χρέους για δύο χρόνια. Το μορατόριουμ λήγει την 1η Αυγούστου του 2024.

Ο «Economist» εκτιμά ότι η Ουκρανία έχει ένα μήνα για να αποφύγει την αφερεγγυότητα. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προσπαθεί να πείσει την Ουκρανία να συμφωνήσει σε μείωση του χρέους, αλλά όμως στον ελάχιστο χρόνο που απομένει, η επίτευξη συμφωνίας είναι απίθανη. Στο μεταξύ, εάν η Ουκρανία δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, αυτό θα σήμαινε μια ανησυχητική έλλειψη εμπιστοσύνης των ιδιωτών επενδυτών στις δυτικές δεσμεύσεις. Μακροπρόθεσμα, αυτό θα μπορούσε να σημαίνει τέλεια καταστροφή για την οικονομική ανάκαμψη της χώρας.

Η βρετανική ιστοσελίδα επισημαίνει ότι οι χώρες υποβάλλονται σε αναδιάρθρωση κατά τη διάρκεια του πολέμου για να

εξασφαλίσουν πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Η γρήγορη αναδιάρθρωση διαρκεί μήνες και πολύπλοκα προβλήματα και χρόνια. Ωστόσο, από την αρχή του πολέμου, η Ουκρανία έχει κλείσει τις πόρτες της για τις κεφαλαιαγορές, πράγμα που σημαίνει ότι αυτές οι διαδικασίες δεν είναι επείγουσες για τη χώρα.

Η Ουκρανία και η δυτική βοήθεια
Ο «Economist» τονίζει ότι η Ουκρανία χρειάζεται απεγνωσμένα «δημοσιονομική ανάσα». Η βοήθεια που παρέχεται από τους συμμάχους έρχεται με τη μορφή όπλων, εξοπλισμού και στοχευμένων κεφαλαίων, όχι δωρεάν μετρητών. Το τελευταίο πακέτο βοήθειας από τις ΗΠΑ θα προσφέρει οκτώ δισεκατομμύρια δολάρια στην

ουκρανική κυβέρνηση, που είναι το ένα τέταρτο των ετήσιων δαπανών της για τις κοινωνικές παροχές και την εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων της σε δάνεια. Η ΕΕ πρόκειται να συνδράμει με τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια δολάρια για τα επόμενα τρία χρόνια.

Αν και το ποσό που δηλώνει ότι έχει ανάγκη θέλει να λάβει η Ουκρανία είναι αρκετά μέτριο - 12 δισεκατομμύρια δολάρια μεταξύ 2024 και 2027 - χωρίς αυτή τη βοήθεια, η χώρα δεν έχει τις δυνατότητες να καλύψει αυτές τις ανάγκες. Σύμφωνα με το ΔΝΤ, με τη ριζική αναδιάρθρωση που προτείνει η Ουκρανία, η χώρα θα βρεθεί απλώς σε θέση να τα βγάλει πέρα. Από την πλευρά τους, ωστόσο, οι ομολογιούχοι αμφιβάλλουν

αν το Ταμείο της μπορεί να είναι τόσο ανθεκτικό, ειδικά επειδή οι αναλύσεις του μπορεί να είναι ήδη ξεπερασμένες, σύμφωνα με την ιστοσελίδα "BielSAT". Τι επιλογές έχει η Ουκρανία;

Ουκρανία πρέπει να βασιστεί στους πιστωτές. Μια επιλογή επιβίωσης είναι η παράταση του μορατόριουμ. Μια άλλη επιλογή είναι η διαδικασία αφερεγγυότητας. Σε αυτή την περίπτωση, οι ουκρανικές πληρωμές θα ανασταλούν. Ο «Economist» ισχυρίζεται ότι η αυτοσυγκράτηση των ιδιωτών επενδυτών δεν αντικατοπτρίζει μόνο τις οικονομικές προοπτικές της Ουκρανίας. Στην αναμενόμενη αναδιάρθρωση, οι πιστωτές στοιχηματίζουν στις οικονομικές προοπτικές της χώρας. Ο δανεισμός σε ένα έθνος

σε πόλεμο προϋποθέτει την νίκη του, η οποία διασφαλίζει την δυνατότητα της χώρας για εξόφληση των υποχρεώσεων της. Πολλά ωστόσο, εξαρτώνται από το ύψος της υποστήριξης των δυτικών, της Ευρώπης, των ΗΠΑ και των λοιπών φίλων κρατών της Ουκρανίας. Ωστόσο, το περιοδικό προσθέτει ότι οι ομολογιούχοι είναι σκεπτικοί σχετικά με τα μακροπρόθεσμα σχέδια ανάκαμψης της Ουκρανίας ακόμα και σε περίπτωση νίκης της. Αποτελεί δυστυχώς μια φοβερή αλήθεια στην οποία αυτή η στήλη έχει αναφερθεί επανειλημμένα για τις τύχες του δύσμοιρου Ουκρανικού λαού. Με τη βοήθεια των φακέλων του Ασοσιέιπεντ Πρες και την αρθρογραφία του Εκόνομιστ.

Η υπόσχεση του Καναδά για αμυντικές δαπάνες του NATO ανέρχεται σε 60 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως έως το 2032

WASHINGTON, D. C. -- Ο υπουργός Άμυνας Μπιλ Μπλερ υπερασπίζεται την υπόσχεση του Καναδά για δαπάνες στη σύνοδο κορυφής των ηγετών του NATO στην Ουάσιγκτον, καθώς οι επικριτές ρίχνουν κρύο νερό στη νέα δέσμευση της κυβέρνησης να εκπληρώσει τον στόχο του 2% έως το 2032.

«Αυτός ο αριθμός δεν βγήκε απλώς στον αέρα», είπε ο Μπλερ την Παρασκευή μετά την επιστροφή του στο Τορόντο. «Προέκυψε από πολλή σκληρή δουλειά».

Ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό ανακοίνωσε το νέο χρονοδιάγραμμα του Καναδά την Πέμπτη, λίγες ώρες πριν από το τέλος της τριήμερης συνόδου κορυφής και μετά από μέρες πίεσης από τις χώρες του NATO.

Τα μέλη της συμμαχίας συμφώνησαν να δαπανήσουν τουλάχιστον το ισόδυναμο του δύο τοις εκατό του εθνικού ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος για την άμυνα. Ο Καναδάς ήταν ο μόνος συμμετέχων που έφτασε στη σύνοδο κορυφής χωρίς σχέδιο για την επίτευξη του στόχου.

Ενώ η δέσμευση του Τριντό ήρθε χωρίς λεπτομέρειες, ο Μπλερ είπε την Παρασκευή ότι ανέρχεται σε περίπου 60 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως από το 2032, με βάση τις προβλέψεις ότι το ΑΕΠ του Καναδά θα είναι λίγο βόρεια από 3 τρισεκατομμύρια δολάρια εκείνο το έτος.

Ο Μπλερ είπε ότι η εκτιμώμενη προβολή προήλθε από το NATO. Χρησιμοποιεί μοντέλα από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυ-

Ο Πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό παρακολουθεί καθώς ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Μπιλ Μπλερ απαντά σε ερώτηση κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στις 11 Ιουλίου στην Ουάσιγκτον. Ο Μπλερ υπερασπίζεται την υπόσχεση του Καναδά για αμυντικές δαπάνες στη σύνοδο κορυφής των ηγετών του NATO στην Ουάσιγκτον, καθώς οι επικριτές ρίχνουν κρύο νερό στη νέα δέσμευση της κυβέρνησης να εκπληρώσει τον στόχο του 2% έως το 2032.

ξης, μέλος του οποίου είναι και ο Καναδάς.

«Ήταν σημαντικό να είμαστε ρεαλιστές για το πόσο χρόνο θα χρειαζόταν για να γίνουν αυτές οι επενδύσεις, για να γίνει με τον σωστό τρόπο», είπε ο Μπλερ. «Πιστεύαμε ότι η καλύτερη και πιο επαληθεύσιμη ημερομηνία που θα μπορούσαμε να δώσουμε στους συμμάχους μας ήταν το 2032».

Η ανακοίνωση έφερε ορισμένες διαβεβαιώσεις, με τον Γενικό Γραμματέα του NATO, Γενς Στόλτενμπεργκ, να σημειώνει σε συνέντευξη Τύπου την Πέμπτη ότι σημαίνει ότι όλοι οι σύμμαχοι έχουν πλέον ένα χρονοδιάγραμμα.

Η Βρετανίδα Υπατη Αρμοστέα στον Καναδά Susannah Goshko και ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στον Καναδά Ντέιβιντ Κοέν δημοσίευσαν και οι δύο επαίνους για τη δέσμευση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αλλά υπήρχε επίσης ανη-

συχία ότι η υπόσχεση θα μπορούσε να παραβιάσει τουλάχιστον μία από τις δημοσιονομικές αγκυρώσεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης.

Ο Randall Bartlett, ανώτερος διευθυντής των καναδικών οικονομικών με τον Desjardins, δημοσίευσε μια ανάλυση στο διαδίκτυο που έδειξε ότι το σχέδιο θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ανάγκη της Οττάβα να διατηρήσει μια φθίνουσα αναλογία ελλείμματος προς ΑΕΠ για την περίοδο 2024-25 και να διατηρήσει τα ελλείμματα κάτω από το ένα τοις εκατό. 2026-27 και στο μέλλον.

Σημείωσε ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση «μπορεί να αυξήσει τα έσοδα ή να μειώσει τις δαπάνες αλλού για να πληρώσει για τις αυξημένες δαπάνες για την άμυνα χωρίς να αυξήσει το μέγεθος του ελλείμματος». Ο ηγέτης των Συντηρητικών Πιερ Ποιλιέβ επέκρινε την απόδοση του Τριντό

έχω βγάλει την αριθμομηχανή μου και έχω κάνει όλα τα μαθηματικά», είπε ο Poilievre σε συνέντευξη Τύπου στο Μόντρεαλ την Παρασκευή.

«Επειδή οι άνθρωποι είναι άρρωστοι και κουρασμένοι από τους πολιτικούς που απλώς ανακοινώνουν ότι θα ξοδέψουν χρήματα χωρίς να καταλάβουν πώς θα τα πληρώσουν».

Ο Μπλερ δεν έδωσε λεπτομέρειες ή στοιχεία για το πώς η Οττάβα θα εκπληρώσει ή θα πληρώσει για την υπόσχεσή της, αλλά επεσήμανε 10 δυνατότητες που θέλει να αποκτήσει ο Καναδάς, οι οποίες ήταν στην ενημερωμένη αμυντική πολιτική του Απριλίου.

Περιλαμβάνουν τη στήριξη της επίγειας αεράμυνας, τον εκσυγχρονισμό των δυνατοτήτων του πυροβολικού και την απόκτηση μιας σουίτας drones επιτήρησης και κρούσης.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα, έως τώρα, είναι η ανανέωση και η επέκταση του καναδικού στόλου υποβρυχίων.

«Ο Τριντό και ο Μπλερ ανακοίνωσαν αυτή την εβδομάδα ότι ο Καναδάς ξεκινά τη διαδικασία προμήθειας για να αγοράσει έως και 12 συμβατικά υποβρύχια που μπορούν να λειτουργούν κάτω από πάγο».

Ο Μπλερ δεν θα πει την

Παρασκευή πόσο θα μπορούσε να κοστίζει αυτό.

Η έλλειψη λεπτομερειών που επισυνάπτονται στο νέο χρονοδιάγραμμα έφερε σκεπτικισμό μεταξύ ορισμένων επιχειρηματιών ηγετών και ενδιαφερομένων σχετικά με το εάν είναι ρεαλιστικό να αναμένεται η αύξηση των δαπανών.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος του Επιχειρηματικού Συμβουλίου του Καναδά, Γκόλντι Χάιντερ, δήλωσε ότι το έτος-στόχος από μόνο του δεν «διευκρινίζει πώς τυχόν νέες αμυντικές επενδύσεις θα είναι δημοσιονομικά βιώσιμες». Πρόσθεσε ότι είναι απίθανο να καταπνίξει τις ανησυχίες των διεθνών ηγετών.

Ο Μάθιου Χολμς, με το Εμπορικό Επιμελητήριο του Καναδά, χαρακτήρισε την ανακοίνωση «καταπληκτική στην καλύτερη περίπτωση».

Απαντώντας στην κριτική, ο Μπλερ είπε ότι οι αυξημένες αμυντικές δαπάνες σημαίνει ότι η κυβέρνηση έχει την ευκαιρία να οικοδομήσει καλύτερες σχέσεις με την καναδική βιομηχανία και τους εργαζόμενους.

«Δεν είναι απλώς θέμα να ξοδέψουμε χρήματα όσο το δυνατόν γρηγορότερα», είπε. «Πρόκειται για επένδυση».

Η φιλοσοφία - και η πολιτική - πίσω από την απροθυμία του Καναδά να εκπληρώσει τον στόχο δαπανών του NATO

Η ήπια δύναμη δεν υποκαθιστά το άλλο είδος — αλλά οι κυβερνήσεις μερικές φορές συμπεριφέρονται σαν να είναι έτσι

Μάρρη Μπρούστερ

Υπήρξε μια χωρίς σενάριο στιγμή κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης σε πάνελ στο Τορόντο τον περασμένο μήνα που θα μπορούσε να εξηγήσει τη μακροπρόθεσμη απροθυμία του Καναδά να υποστηρίξει δημόσια και ολόψυχα την κατευθυντήρια γραμμή του NATO για τις αμυντικές δαπάνες των μελών.

Εμφανιζόμενη σε πάνελ στη Σύνοδο Κορυφής ΗΠΑ-Καναδά της ομάδας της Ευρασίας, η τυπικά ακλόνητη υπουργός Εξωτερικών Mélanie Joly ρωτήθηκε έντονα πώς η Οτάβα θα μπορούσε να θεωρηθεί αξιόπιστος σύμμαχος όταν φαίνεται ανίκανη - ή απρόθυμη - να ανταποκριθεί στο μέτρο σύγκρισης δαπανών της δυτικής στρατιωτικής συμμαχίας σε τουλάχιστον δύο τοις εκατό του ΑΕΠ για την άμυνα.

Προσφέροντας μια δόση realpolitik, ο συντονιστής μίλησε για τη διαρκή συζήτηση σχετικά με την αξία της σκληρής (στρατιωτικής) ισχύος έναντι της ήπιας (διπλωματικής, αναπτυξιακής) δύναμης και είπε ότι στο τέλος της ημέρας, «η σκληρή δύναμη είναι αυτό που τείνει να εκτιναχθεί υποσχέσεις στον κόσμο» από άλλες χώρες. Η Τζόλι δεν είχε τίποτα από αυτά.

«Αυτή είναι η εκτίμησή σας», είπε. «Πιστεύουμε στη διεθνή τάξη που βασίζεται σε κανόνες, όπου οι κανόνες πρέπει να τηρούνται και, ξέρετε, οι μικρές και μεγάλες χώρες έχουν τους ίδιους κανόνες που πρέπει να ακολουθούν». Η πρόταση ότι η σκληρή εξουσία είναι κατά κάποιο τρόπο προσβολή για την «τάξη που βασίζεται σε διεθνείς κανόνες» - την οποία θέλουν να επικαλούνται οι λαϊκές κυβερνήσεις (ειδικά του Καναδά) - λέει πολλά.

Το φιλοσοφικό επιχείρημα

Ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό μιλάει κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου για τη νέα αμυντική πολιτική του Καναδά στο CFB Trenton στο Trenton, Ont. τ

κατά της σκληρής ισχύος δεν είναι κάτι που έχει συζητηθεί ευρέως στη συχνά κυκλική συζήτηση σχετικά με τις προσδοκίες του NATO από τα κράτη μέλη. Χωρίς αμφιβολία, οι περισσότερες κυβερνήσεις - ανεξάρτητα από την πολιτική τους λωρίδα - θα προτιμούσαν να ξοδεύουν χρήματα σε κάτι άλλο εκτός από την άμυνα. Αλλά το γεγονός παραμένει ότι τις επτάμισι δεκαετίες από τη δημιουργία του NATO, οι αμυντικές δαπάνες των συμμάχων του NATO έτειναν να αυξάνονται σε περιόδους αυξανόμενων διεθνών εντάσεων και να πέφτουν σε καλύτερες εποχές.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο η πολυσυζητημένη «διεθνής τάξη βασισμένη σε κανόνες» έχει λειτουργήσει μέχρι τώρα για να κρατήσει τον κόσμο λίγα βήματα πίσω από την καταστροφή.

Η απάντηση της Joly ξεκollάει επίσης έμμεσα την αυλαία (κάπως) σχετικά με αυτό που αρκετές πηγές στο Global Affairs Canada λένε ότι ήταν η ρίζα της καθυστερημένης παράδοσης της πολυαναμενόμενης στρατηγικής της χώρας στον Ινδο-Ειρηνικό.

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έψαχνε έναν τρόπο - με

οποιοδήποτε τρόπο - για να αποφύγει να κάνει τον καναδικό στρατό την τηλεφωνική κάρτα της κομητείας σε μια περιοχή όπου οι σύμμαχοι φώναζαν για μια πιο ορατή αμυντική δέσμευση, είπαν στο CBC News πηγές άμυνας και εξωτερικών σχέσεων.

Όταν κυκλοφόρησε στα τέλη του 2022, η στρατηγική Ινδο-Ειρηνικού υποκλήθηκε αδέξια προς την ρεαλιστική με μια σημαντική στρατιωτική συνιστώσα, η οποία περιελάμβανε την ενίσχυση της ναυτικής παρουσίας του Καναδά και της στρατιωτικής συμμετοχής στην περιοχή.

Λεζάντα: Ναυτικά πλοία από το Βασιλικό Καναδικό Ναυτικό, τη Ναυτική Δύναμη Αυτοάμυνας της Ιαπωνίας και το Ναυτικό της Δημοκρατίας της Κορέας πλέουν σε σχηματισμό μαζί με τα πλοία HMA Sydney και Perth κατά τη διάρκεια της άσκησης Pacific Vanguard στις 22 Αυγούστου 2022. (LSIS David Cox/Royal Australian Ναυτικό μέσω AP)

Αλλά ακόμη και όταν έρχεται αντιμέτωπη με τη βάνουση πραγματικότητα της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία, η κυβέρνηση του Καναδά τείνει να απομακρύνεται από

εκφράσεις σκληρής δύναμης.

Ο Πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό είπε σε μια δεξαμενή σκέψης στο Βερολίνο τον Μάρτιο του 2022 ότι πίστευε ότι η πολεμική μηχανή της Μόσχας θα μπορούσε να γονατίσει αποκλειστικά μέσω της χρήσης κυρώσεων - σαν να μπορούσε να σταματήσει με κάποιο τρόπο ένα ρωσικό ταγκ.

Είπε στη μη κερδοσκοπική ένωση Atlantik-Brücke στη Διάσκεψη για την Ασφάλεια του Μονάχου ότι από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η διεθνής κοινότητα είχε αναπτύξει "περισσότερα και καλύτερα εργαλεία" για την αντιμετώπιση της διεθνούς επιθετικότητας - μια αναφορά στις οικονομικές κυρώσεις, που είπε ο Trudeau μπορεί να είναι πολύ πιο αποτελεσματικό από «τανκς και πυραύλους».

Εμφανιζόμενος την περασμένη άνοιξη σε πάνελ στο Καναδικό Ινστιτούτο Παγκόσμιων Υποθέσεων, ο υπουργός Άμυνας Μπιλ Μπλερ έδωσε μια ευρύτερη ματιά στο πόσο διαδεδομένος είναι αυτός ο σκεπτικισμός σχετικά με τη σκληρή εξουσία εντός ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Είπε στο ακροατήριο ότι η εκπλήρωση του σημείου αναφοράς δαπανών του NATO ήταν μια δύσκολη πώληση στο τραπέζι του υπουργικού συμβουλίου.

«Προσπαθώντας να πάω στο υπουργικό συμβούλιο, ή ακόμα και σε Καναδούς, και να τους πούμε ότι έπρεπε να το κάνουμε αυτό γιατί πρέπει να καλύψουμε αυτό το μαγικό όριο του δύο τοις εκατό — μην με παρεξηγήσετε, είναι σημαντικό, αλλά ήταν πραγματικά δύσκολο να να πείσουμε τους ανθρώπους ότι αυτός ήταν ένας άξιος στόχος, ότι αυτό ήταν κάποιο ευγενές πρότυπο που έπρεπε να τηρήσουμε», είπε.

λέει στο Power & Politics Canada «έχει ακόμη δουλειά να κάνει» για να εκπληρώσει τον στόχο δαπανών του 2 τοις εκατό του NATO, αλλά είναι «σίγουρη» ότι η Οτάβα θα φτάσει εκεί.

Στην Ουάσιγκτον τη Δευτέρα, μιλώντας ενώπιον ακροατηρίου εξωτερικής πολιτικής πριν από τη σύνοδο κορυφής του NATO αυτής της εβδομάδας, ο Μπλερ ήταν ελαφρώς πιο ανοδικός. Επανέλαβε τον ισχυρισμό του ότι οι μη κοστολογημένες, απροειδοποίητες αγορές πρόσθετου εξοπλισμού, όπως μια επένδυση σε νέα υποβρύχια, θα ωθήσουν τη χώρα προς ή πάνω από το όριο του 2%.

«Νομίζω ότι έχουμε ένα πολύ επιθετικό σχέδιο για να προχωρήσουμε», είπε ο Μπλερ. «Είμαι πολύ σίγουρος ότι θα μας φέρει σε αυτό το κατώφλι».

Όμως, κατά τη δική του παραδοχή, ο Μπλερ πρόκειται να αντιμετωπίσει μια δύσκολη μάχη εντός του υπουργικού συμβουλίου και με ψηφοφόρους που βλέπουν τις αμυντικές δαπάνες ως σπατάλη.

Ο Κέρι Μπακ, πρώην πρεσβευτής του Καναδά στο NATO, είπε ότι είναι λάθος να συμφωνούμε με την ιδέα ότι ο στρατός υπάρχει μόνο για να βγαίνει έξω και να σκοτώνει ανθρώπους. «Δεν θέλεις να χρειαστεί να χρησιμοποιήσεις τον στρατό», είπε ο Μπακ.

«Έχετε τον στρατό, επομένως κανείς δεν χρειάζεται να βγει έξω και να σκοτώσει ανθρώπους επειδή λειτουργεί αποτελεσματικά. Επομένως, το να υποστηρίζετε ότι η επένδυση στη σκληρή δύναμη σημαίνει ότι πρέπει να χρησιμοποιήσετε τη σκληρή δύναμη και τον τρόπο σκληρής δύναμης, νομίζω, αγνοεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα.»

Λεζάντα: Μιλώντας στην Οτάβα, ο Γενικός Γραμματέας του NATO Γενς Στόλτενμπεργκ είπε ότι θα εργαστεί για να διασφαλίσει ότι όλοι οι σύμμαχοι πληρούν το σημείο αναφοράς των αμυντικών δαπανών του δύο τοις εκατό του ΑΕΠ, συμπεριλαμβανομένου του Καναδά.

Είπε ότι ενώ η διπλωματία είναι η πρώτη γραμμή άμυνας για κάθε πολιτισμένο

έθνος, οι διαδοχικές ομοσπονδιακές κυβερνήσεις τις τελευταίες δύο δεκαετίες δεν έχουν επενδύσει σε μεγάλο βαθμό στις εξωτερικές υποθέσεις.

She said that while diplomacy is the first line of defence for any civilized nation, successive federal governments over the past two decades have not invested in foreign affairs to any great degree.

Ο Άντριου Ρασιούλης, πρώην ανώτερος αξιωματούχος στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (DND) που κάποτε διηύθυνε τη Διεύθυνση Πολιτικής Ελέγχου Πυρηνικών και Όπλων του υπουργείου, είπε ότι η απροθυμία να θεωρηθεί ότι χρησιμοποιεί σκληρή δύναμη είναι βαθιά ριζωμένη στην ψυχή του Καναδά.

«Είναι το θέμα των Προσκόπων», είπε ο Ρασιούλης. «Είναι αυτό που αγαπούν οι Φιλελεύθεροι, σωστά; Και οι ψηφοφόροι τους είναι αυτοί που το λατρεύουν.»

Είπε ότι, ενώ δεν είναι απολύτως πεπεισμένος ότι η κυβέρνηση των Φιλελευθέρων καθοδηγείται φιλοσοφικά από την ανάγκη να επενδύσει στην άμυνα, σαφώς έχει διαθέσει περισσότερα χρήματα στον στρατό.

Ο Ρασιούλης βλέπει την απροθυμία να υιοθετήσει τη μέτρηση του δύο τοις εκατό ως ρεαλιστική πολιτική για μια κυβέρνηση μειοψηφίας - κάτι που δεν πιστεύει ότι θα άλλαζε εάν η κυβέρνηση αλλάξει χέρια το επόμενο έτος.

«Είναι το βούτυρο πριν από τα όπλα», είπε, αναφερόμενος στο πανάρχαιο πολιτικό ρητό που περιγράφει μια σχέση είτε-ή είτε μεταξύ της άμυνας και των κοινωνικών δαπανών. «Δεν είμαι σίγουρος ότι η πολιτική της κυβέρνησης θα ήταν ριζικά διαφορετική εάν η κυβέρνηση άλλαζε. Δεν έχετε ακούσει τον [Συντηρητικό Ηγέτη] Πιερ Πολιέβ να δεσμεύεται να κάνει δύο τοις εκατό», είπε. «Μπορεί να έχουν πιο δυνατά λόγια, όπως κάνουν γενικά οι Συντηρητικοί. Και όπως γνωρίζουμε, τα αρχεία των Συντηρητικών μερικές φορές υπολείπονται.»

Η υπουργός Εξωτερικών Mélanie Joly, αριστερά, και ο Σουηδός ομόλογός της Tobias Billström πραγματοποιούν κοινή συνέντευξη Τύπου στη Στοκχόλμη της Σουηδίας

Λεζάντα: Ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Μπιλ Μπλερ

Κύπρος: Πενήντα χρόνια μετά, το έγκλημα παραμένει χωρίς τιμωρία, ενώ ο φάκελος της προδοσίας παραμένει κλειστός

Του Θωμά Σ. Σάρα
Μέσα από τις φωνασικές και τους αλαλαγμούς περηφάνιας των εορτασμών της Βόρειο-Ατλαντικής συμμαχίας (NATO), και τις μεγαλόστομες διακηρύξεις περί ελευθερίας, δημοκρατίας και συναδέλφωσης των λαών, μέσα στα πλαίσια του σεβασμού της εθνικής κυριαρχίας και των γεωγραφικών συνόρων των μελών του οργανισμού και όχι μόνον, καλύφθηκαν οι αναστεναγμοί και ο πόνος των κυπρίων προσφύγων, μέσα στην ίδια τους την πατρογονική γη.

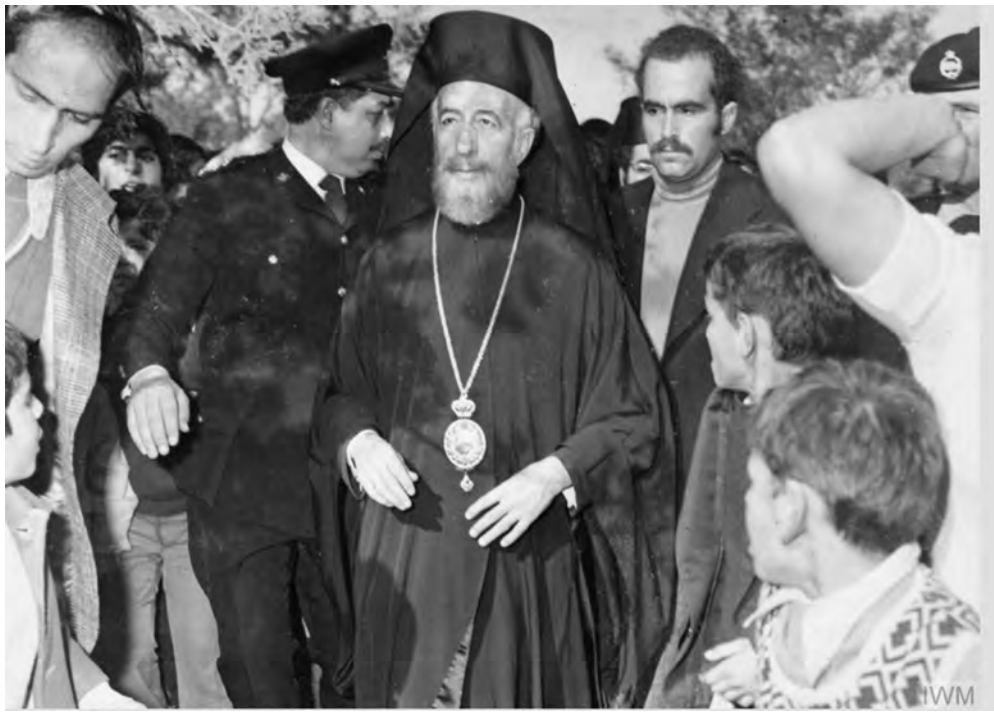
Ανεξάρτητα, ωστόσο, από τις εντυπωσιακές φωτογραφίες και τις μεγαλοστομίες του Έλληνα πρωθυπουργού, μετά την συνάντησή του με τον πρόεδρο της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, του (τρομερού), τους εναγκαλισμούς και τις θερμές χειραψίες, μεταξύ των δύο υπεύθυνων πολιτικών ανδρών, συνέχιζε να υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα πλήρες αιμάτων, πόνου, στεναγμών και εφιαλτικών αναμνήσεων οι οποίες καλύπτουν μισό ακριβώς αιώνα.

Παρά δε τις πολύ φροτισμένες πολιτικές ανακοινώσεις, τις επεξεργασμένες από τους ειδικούς επί των δημοσίων σχέσεων των δύο πλευρών, η συντριπτική πλειοψηφία τόσο των πολιτών της μητροπολιτικής Ελλάδας, όσο και εκείνης των σκληρά δοκιμαζόμενων Κυπρίων, δεν θέλησε να κρύψει την δυσπιστία της, καθώς επίσης και τις αμφιβολίες της για το δήθεν πνεύμα καλής θέλησης, μεταξύ των δύο ηγετών των γειτονικών κρατών.

Οι δυο τους, σύμφωνα με τις ανακρινόμενες, συζητήσαν τις διμερείς σχέσεις μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας ενώ ο Ερντογάν τόνισε τη συνεχιζόμενη δέσμευση της κυβέρνησης του για την προώθηση ενός πνεύματος αλληλεγγύης με την Ελλάδα το οποίο βασίζεται στις αρχές των σχέσεων καλής γειτονίας, εκφράζοντας έτσι ότι αυτές οι προσπάθειες θα συνεχίσουν να ενισχύονται και στο μέλλον.

Αλλά όμως, δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι οι σχέσεις καλής γειτονίας ήταν τόσο δύσκολο να επιτευχθούν όλα αυτά τα χρόνια μεταξύ των δύο λαών της Μεσογείου, κυρίως εξ αιτίας της πρακτικής επεκτατικών πολιτικών της Άγκυρας, και κυρίως εκείνης της εισβολής και κατοχής εδαφών της ανεξάρτητης νησιώτικης δημοκρατίας της Μεσογείου και δυστυχώς αυτή η πραγματικότητα συνεχίζει να παραμένει η ίδια μέχρι σήμερα.

Για όσους από εμάς ζήσαμε εκείνες τις μέρες του πόνου και της ντροπής,

θυμόμαστε το Σάββατο, 20 Ιουλίου του 1974, ως μια ακόμα αποφράδα μέρα στην μνήμη του έθνους. Φέτος δε συμπληρώνεται 50 χρόνια από εκείνη την τουρκική εισβολή στο άοπλο και μικρό νησί της Κύπρου. Μια εισβολή οι κυματισμοί της οποίας εξακολουθούν να γίνονται αισθητοί ακόμα και σήμερα. Ο πρόδρομος της εισβολής υπήρξε ένα πραξικόπημα της χούντας των συνταγματαρχών, που δέσποζε πάνω από τους Έλληνες, στις 15 Ιουλίου. Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, γνωστή και ως Κυπριακή Κρίση του 1974, ήταν μια σύνθετη σύγκρουση με ιστορικές ρίζες και σημαντικές γεωπολιτικές επιπτώσεις για τη μεσογειακή αρένα.

Τα πραγματικά αίτια εκείνης της στρατιωτικής εισβολής στην Κύπρο θα μπορούσε να τοποθετήσει τις ρίζες της στο πολυεθνικό και πολυπολιτισμικό πληθυσμό του νησιού και την αποικιακή ιστορία του. Η Κύπρος, που βρίσκεται στην ανατολική Μεσόγειο, έχει πληθυσμό αποτελούμενο κυρίως από Ελληνοκύπριους και μια σχετικά μεγάλη Τουρκοκυπριακή κοινότητα ισότιμη με το ένα τρίτο του συνολικού αριθμού των κατοίκων της. Το νησί βρισκόταν υπό οθωμανική κυριαρχία από το 1571 έως το 1878, για τρεις ολόκληρους αιώνες οπότε και τοποθετήθηκε κάτω από την βρετανική διοίκηση, ως αποικία του Ηνωμένου Βασιλείου. Στη συνέχεια, η Κύπρος παρέμεινε βρετανική αποικία μέχρι την ανεξαρτησία της το 1960, ενώ οι δύο μεγάλες στρατιωτικές βάσεις του βρετανικού στρατού και οι άλλες μικρότερες εξακολουθούν να βρίσκονται διάσπαρτες στο νησί.

Το αρχικό σύνταγμα της νέας αυτόνομης διοίκησης του νησιού καθιέρωσε μια συμφωνία κατανομής της εξουσίας μεταξύ της ελληνοκυπριακής πλειοψηφίας και της τουρκοκυπριακής μειονότητας, δυστυχώς όμως πολύ γρήγορα μετά

την αυτονομία προέκυψαν εντάσεις και ενστάσεις μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Οι Ελληνοκύπριοι, υπό την ηγεσία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, απέβλεπαν στην «Ένωση», δηλαδή την ένωση με την Ελλάδα, ενώ οι Τουρκοκύπριοι, φοβόμενοι την περιθωριοποίηση τους, υποστήριζαν την «Ταξίμ», δηλαδή τη διχοτόμηση του νησιού, προκειμένου δήθεν να εξασφαλίσουν την ασφάλειά τους. Στην πραγματικότητα πίσω από αυτές τους τις προθέσεις κρυβόταν έντεχνα η οργανωμένη τουρκική διπλωματία και οι κρυφές στρατηγικές της γηραιάς αλγηδόνας για την διατήρηση των αποικιακών της δικαιωμάτων πάνω στο νησί με την Μέση Ανατολή και την Αφρική.

Αυτές όμως οι αντικρουόμενες φιλοδοξίες και τα συμφέροντα του αποικιοκράτη, τροφοδότησαν κοινοτικές συγκρούσεις και βία καθ' όλη τη δεκαετία του 1960, με αποτέλεσμα την παρέμβαση και τοποθέτηση ειρηνευτικών δυνάμεων των Ηνωμένων Εθνών το 1964. Η βέβηλη τουρκική στρατιωτική μπότα.

Ο άμεσος καταλύτης για την στρατιωτική τουρκική εισβολή υπήρξε ένα πραξικόπημα στις 15 Ιουλίου 1974, ενόχλησε από την ελληνική στρατιωτική χούντα και την κυπριακή Εθνική Φρουρά. Το πραξικόπημα είχε ως στόχο την ανατροπή του προέδρου Μακαρίου και την διακήρυξη της ένωσης με την Ελλάδα.

Το πραξικόπημα έφερε τον Νίκο Σαμψών, ο οποίος εθεωρείτο, ως ένας σκληροπυρηνικός υποστηρικτής της Ένωσης, ως νέο ηγέτη της Κύπρου. Οι εξελίξεις αυτές ωστόσο, δεν φαίνεται να άρεσαν τόσο στην Άγκυρα όσο και το Λονδίνο, οι οποίοι ενδιαφερόταν για τα δικά τους συμφέροντα καλυμμένα κάτω από την αιτιολογία της ασφάλειας της τουρκοκυπριακής κοινότητας.

Στις 20 Ιουλίου 1974, η Τουρκία ξεκίνησε την επιχείρηση Atilla, μια στρατιωτική επέμβαση την οποία δικαιολόγησε βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως, η οποία επέτρεψε στην Ελλάδα, την Τουρκία και το Ηνωμένο Βασίλειο να παρέμβουν στην Κύπρο για να αποκαταστήσουν τη συνταγματική τάξη.

Η επιχείρηση, γνωστή ως «Επιχείρηση Αττίλας», περιελάμβανε μια μεγάλη κλίμακα αμφίβια απόβαση στη βόρεια ακτή της Κύπρου, υποστηριζόμενη από αεροπορικές και ναυτικές δυνάμεις. Τούρκοι αλεξιπτωτιστές και πεζικό δημιούργησαν γρήγορα προγεφυρώματα, παρά την σθεναρή και γενναία αντίσταση των ελληνοκυπριακών δυνάμεων και της Ελληνικής ΕΛΔΗΚ.

Οι ελληνικές και ελληνοκυπριακές δυνάμεις, αν και γενναίες και αποφασισμένες, τελικά κάμφθηκαν από τους συντριπτικά μεγάλους αριθμούς και τη δύναμη πυρός του τουρκικού στρατού. Ενώ η δημοκρατική Αθήνα διεπίστωνε με έκπληξη ότι η Κύπρος ήταν πολύ μακριά για να την υπερασπιστεί η Ελλάδα. Έτσι, οι τουρκικές δυνάμεις εξασφάλισαν βασικές στρατηγικές τοποθεσίες, συμπεριλαμβανομένου του λιμανιού της Κερύνηας και του Διεθνούς Αεροδρομίου Λευκωσίας, διαίρωντας στην πραγματικότητα το νησί.

Παρά τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στις 22 Ιουλίου, οι εχθροπραξίες συνεχίστηκαν και μέχρι τις 14 Αυγούστου, οι τουρκικές δυνάμεις είχαν εξασφαλίσει περίπου το 37% του νησιού, διαμερίζοντας

ουσιαστικά την Κύπρο κατά μήκος της Πράσινης Γραμμής, η οποία παραμένει το de facto σύνορο μέχρι σήμερα.

Η τουρκική εισβολή οδήγησε σε σημαντικό εκτοπισμό κατοίκων, με περίπου 250.000 Ελληνοκύπριους να καταφεύγουν στο νότο και 50.000 Τουρκοκύπριοι να μετακινούνται στο βορρά. Η σύγκρουση αυτή είχε ως αποτέλεσμα σημαντικές απώλειες ζώων και εκτεταμένες καταστροφές. Ύστερα από την αποτυχία των διπλωματικών προσπαθειών για την επίλυση αυτού του Γόρδιου δεσμού, και χρόνια αργότερα, προέκυψε μια νέα πολιτική πραγματικότητα στο ωφελούν με την ίδρυση από την Άγκυρα, της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου (ΤΔΒΚ), η οποία όμως για τα τελευταία πενήντα χρόνια, αναγνωρίστηκε μόνο από την Τουρκία.

Η εισβολή και η επακόλουθη διχοτόμηση της Κύπρου είχαν διαρκείς συνέπειες. Τα Ηνωμένα Έθνη συνεχίζουν να διατηρούν ειρηνευτική δύναμη στην Κύπρο και πολυάριθμοι γύροι διαπραγματεύσεων έχουν ως στόχο την επανένωση του νησιού, με ποικίλους βαθμούς επιτυχίας. Το Σχέδιο Ανάν του 2004, μια πρόταση των Ηνωμένων Εθνών για επανένωση, έγινε αποδεκτό από τους Τουρκοκύπριους, αλλά απορρίφθηκε από τους Ελληνοκύπριους σε δημοψήφισμα, απεικονίζοντας τη συνεχιζόμενη δυσπιστία και τις αποκλίνοσες προσδοκίες των δύο κοινοτήτων.

Μέχρι σήμερα, στην πρωτεύουσα του νησιού, τη Λευκωσία, μπορεί κανείς να δει τείχη και συνοριακές σταθμούς που χωρίζουν τη πόλη στα δύο. Η Λευκωσία, είναι η τελευταία Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα διηρημένη στα δύο με τείχος.

Η σύγκρουση στην Κύπρο έχει αφήσει βαθιά σημάδια στο νησί και τους ανθρώπους του. Η διαίρεση της Κύπρου εμπόδισε την οικονομική ανάπτυξη, δαιώνισε την κοινοτική δυσπιστία και περιέπλεξε τις διεθνείς σχέσεις του νησιού. Η Κυπριακή Δημοκρατία, εκπροσωπώντας τον ελληνοκυπριακό νότο, εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004, αλλά το κοινοτικό κεκτημένο, το

σώμα του δικαίου της ΕΕ, αναστέλλεται στο Βορρά λόγω της έλλειψης τελικής διευθέτησης του πολέμου.

Οι πανηγυρισμοί για την πεντηκοστή επέτειο της εισβολής των στρατευμάτων της Τουρκίας στην Κύπρο, έχουν καταδικαστεί από την ελληνική κυβέρνηση - σύμφωνα δε με δημοσιεύματα των τουρκικών μέσων ενημέρωσης, ένα αεροπλανοφόρο μαζί με περίπου 50 πολεμικά πλοία θα βρεθούν στα κατεχόμενα στις 20 Ιουλίου. Από την δική του πλευρά ο Έλληνας πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης θα παραστεί σε εκδηλώσεις μνήμης, συμπεριλαμβανομένων μνημοσύνων, την ίδια ημέρα στο ελληνικό τμήμα της Κύπρου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το παιχνίδι λαϊκισμού και εντυπώσεων συνεχίζεται και από τις δύο πλευρές, σε βάρος των δικαιωμάτων των προσφύγων Έλληνο-Κύπριων και βέβαια και των ολίγων Τούρκο-Κύπριων, θυμάτων της μεγάλης καταίγιδας του Αττίλα.

Οι προσπάθειες για επίλυση του Κυπριακού συνεχίζονται, με περιοδικές συνομιλίες με τη μεσολάβηση των Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών παραγόντων. Ωστόσο, ο δρόμος προς τη συμφιλίωση παραμένει γεμάτος προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών ιδιοκτησίας, των ανησυχιών για την ασφάλεια και των αποκλινοσών εθνικών αφηγήσεων.

Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 ήταν ένα κομβικό γεγονός στην ιστορία του νησιού, ριζωμένο σε μακροχρόνιες εθνοτικές εντάσεις και γεωπολιτικές αντιπαλότητες. Η εισβολή είχε ως αποτέλεσμα τη διχοτόμηση της Κύπρου, δημιουργώντας μια κληρονομιά διαίρεσης που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Παρά τις πολυάριθμες προσπάθειες συμφιλίωσης, μια διαρκής επίλυση του κυπριακού προβλήματος παραμένει άπιαστη, υπογραμμίζοντας την πολυπλοκότητα της αντιμετώπισης ιστορικών παραπόνων και της επίτευξης ειρήνης, από κοινού με την αδυναμία και απροθυμία των Ελληνικών κυβερνήσεων να απαιτήσουν από την Άγκυρα τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου.

Με την βοήθεια των φακέλων του Ασοσιέτεντ Πρες.

Πώς να βοηθήσετε τους ηλικιωμένους Καναδούς να συνεχίσουν να εργάζονται

Οι χώροι εργασίας πρέπει να προσαρμοστούν στις ανάγκες των εργαζομένων που πλησιάζουν την παραδοσιακή ηλικία συνταξιοδότησης. Η διόρθωση του συστήματος μακροχρόνιας φροντίδας για τους συντρόφους τους που το χρειάζονται θα βοηθούσε.

Ροζάνα Ταμπούρι

Λόγω επιθυμίας ή ανάγκης, οι Καναδοί συνταξιοδοτούνται αργότερα από ό,τι στο παρελθόν.

Αλλά η αύξηση δεν είναι αρκετή για να αντισταθμίσει τον αναλογικά μικρότερο αριθμό νεότερων Καναδών που εισέρχονται στο εργατικό δυναμικό. Αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις για την οικονομία του Καναδά, από τις ελλείψεις εργατικού δυναμικού έως το υψηλό δημοσιονομικό κόστος που απαιτείται για την πληρωμή των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων ενός γηράσκοντος πληθυσμού.

Το να πειστούν περισσότεροι από το υψηλό ρεκόρ 21,8 τοις εκατό των Καναδών σε ηλικία εργασίας που είναι κοντά στη σύνταξη να συνεχίσουν να εργάζονται θα μπορούσε να αντισταθμίσει μέρος της πίεσης.

Αυτό θα απαιτήσει να γίνουν οι χώροι εργασίας πιο προσαρμοσμένοι στις ανάγκες τους. Η διόρθωση του συστήματος μακροχρόνιας περίθαλψης του Καναδά θα μπορούσε να είναι ένα κλειδί, επειδή η μείωση του φόρτου της φροντίδας για τους ηλικιωμένους συντρόφους και τους γονείς θα μπορούσε να επιτρέψει σε ορισμένους ηλικιωμένους εργαζόμενους να συνεχίσουν να εργάζονται ή να επανεταχθούν στο εργατικό δυναμικό.

«Παράβλεψη και υποαπασχόληση»

Η αύξηση του αριθμού των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας άρχισε να επιταχύνεται το 2001, τη χρονιά που το πρώτο κύμα των baby boomers έκλεισε τα 55. Το ποσοστό συμμετοχής στο εργατικό δυναμικό των εργαζομένων ηλικίας 55 ετών και άνω ήταν 36,4 τοις εκατό τον Απρίλιο του 2024, από 25,7 τοις εκατό το τον ίδιο μήνα το 2001. Η μέση ηλικία των συνταξιούχων ανήλθε στα 65,1 έτη το 2023, το υψηλότερο επίπεδο της από τα τέλη της δεκαετίας του 1970.

Είναι ίσως πιο εύκολο για τους ηλικιωμένους να παραμείνουν απασχολούμενοι στις μέρες μας. Έχουν υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο από τις προηγούμενες γενιές και υψηλότερα επίπεδα παιδείας υπολογιστών. Παραμένουν υγιέστεροι για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και έχουν μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής.

Η μείωση της συνολικής συνταξιοδοτικής κάλυψης και η μετάβαση από τα συνταξιοδοτικά προγράμματα καθορισμένων παροχών σε λιγότερο συμφέροντα συνταξιοδοτικά προγράμματα καθορισμένων εισφορών επηρεάζουν επίσης τις αποφάσεις συνταξιοδότησης.

Η φύση των θέσεων εργασίας έχει επίσης αλλάξει, με πολλές να απαιτούν λιγότερο έντονη σωματική δραστηριότητα.

Ωστόσο, καθώς οι baby boomers συνεχίζουν να συνταξιοδοτούνται και αναλογικά λιγότεροι νεότεροι εντάσσονται στο εργατικό δυναμικό, το συνολικό ποσοστό συμμετοχής στο εργατικό δυναμικό έχει μειωθεί.

Τον Απρίλιο του 2024, διαμορφώθηκε στο 65,4 τοις εκατό, από 66 τοις εκατό το 2001 και 67,1 τοις εκατό το 2011, τη χρονιά που το πρώτο κύμα των baby boomers έκλεισε τα 65. Οι στατιστικές προβλέψεις του Καναδά δείχνουν ότι αναμένεται να συνεχίσει να πέφτει μέχρι τουλάχιστον 2036.

Οι ηλικιωμένοι Καναδοί θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην κάλυψη των εκκρεμών ελλείψεων εργατικού δυναμικού, αλλά να παραμείνουν μια «παραμελημένη και υποαπασχολούμενη πηγή εργασίας», σύμφωνα με έκθεση της Scotiabank, η οποία υποστηρίζει ότι εκατοντάδες χιλιάδες ηλικιωμένοι Καναδοί θα μπορούσαν να παραμείνουν στο εργατικό δυναμικό περισσότερο ή να επανεταχθούν σε αυτό με τις σωστές πολιτικές.

Ο Καναδάς υστερεί σε πολλές χώρες του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ),

συμπεριλαμβανομένης της Σουηδίας, της Ιαπωνίας και της Νέας Ζηλανδίας, όπου τα τρία τέταρτα των ατόμων μεταξύ 55 και 64 απασχολούνταν το 2022, σε σύγκριση με το 63,5 τοις εκατό στον Καναδά. Στην Ισλανδία, ήταν περισσότερο από 80 τοις εκατό.

Η παράταση της επαγγελματικής ζωής των Καναδών δεν είναι μόνο καλή για την αγορά εργασίας. Έρευνα του ΟΟΣΑ διαπίστωσε ότι ωφελεί την απόδοση της εταιρείας. Η μελέτη διαπίστωσε ότι η παραγωγικότητα των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας είναι παρόμοια με εκείνη των ομολόγων τους στα μέσα της καριέρας τους και είναι υψηλότερη από αυτή των νεότερων εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας έχουν χαμηλότερο ποσοστό κύκλου εργασιών, καθώς και περισσότερη διαχείριση και γενική εμπειρία.

Η ίδια μελέτη διαπίστωσε ότι υπάρχουν οφέλη από τη συνεργασία εργαζομένων διαφορετικών ηλικιών, επειδή η συμπληρωματικότητα μεταξύ των δεξιοτήτων των εργαζομένων από διαφορετικές γενιές ενισχύει την απόδοση της ομάδας και αυξάνει τη συνολική παραγωγικότητα των επιχειρήσεων.

Ωστόσο, οι εργοδότες έχουν λίγες πολιτικές για να ενθαρρύνουν τη συνεργασία πολλών γενεών, προσθέτει η έκθεση.

Η πρόκληση της παροχής φροντίδας ηλικιωμένων Ωστόσο, οι μεγαλύτεροι σε ηλικία εργαζόμενοι μπορούν να αντιμετωπίσουν προκλήσεις για να παραμείνουν στον χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ηλικιακών στάσεων που δεν τυγχάνουν του

ίδιου επιπέδου προσοχής με άλλες πρωτοβουλίες ισότητας, διαφορετικότητας και ένταξης στο χώρο εργασίας και λιγότερων ευκαιριών για εκπαίδευση και κατάρτιση.

Πολλοί ηλικιωμένοι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν επίσης την πίεση της παροχής φροντίδας σε άλλα μεγαλύτερα μέλη της οικογένειας. Πάνω από το 33 τοις εκατό των ατόμων ηλικίας 55 έως 64 ετών και το 23,5 τοις εκατό αυτών των 65 ετών και άνω παρείχαν φροντίδα σε ενήλικα που εξαρτώνται από τη φροντίδα το 2022, σύμφωνα με μια μελέτη που δημοσιεύτηκε από το Ινστιτούτο Έρευνας Δημοσίας Πολιτικής.

Οι γυναίκες είναι πιο πιθανό από τους άνδρες να παρέχουν φροντίδα χωρίς αμοιβή σε ενήλικες, να αφιερώνουν περισσότερες ώρες και είναι πιο πιθανό να αναφέρουν ότι αισθάνονται κούραση και άγχος ως αποτέλεσμα.

Η παροχή φροντίδας μπορεί να οδηγήσει σε οικονομική πίεση. Σύμφωνα με μια εκτίμηση, οι διαφυγόντες μισθοί των Καναδών φροντιστών ηλικιωμένων λόγω έλλειψης εργασίας, περικοπής εργασίας ή εγκατάλειψης αμειβόμενης απασχόλησης ανήλθαν συνολικά σε 221 εκατομμύρια δολάρια ετησίως για τις γυναίκες μεταξύ 2003 και 2008 και 116 εκατομμύρια δολάρια ετησίως για τους άνδρες.

Οι ερωτηθέντες σε μια πρόσφατη έρευνα με 3.000 μη αμειβόμενους φροντιστές και αμειβόμενους παρόχους φροντίδας ζήτησαν πιο υποστηρικτικές πολιτικές στο χώρο εργασίας, όπως ρεπό, ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας και άδειες απουσίας μετ' απο-

δοχών, για να τους βοηθήσει να εξισορροπήσουν τις εργασιακές και τις ευθύνες περίθαλψης.

Μείωση των αντικινήτρων για εργασία

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει εισαγάγει αρκετές αλλαγές στο σύστημα εισοδήματος συνταξιοδότησης του Καναδά για να μειώσει τα αντικίνητρα για συνέχιση της εργασίας. Οι Καναδοί μπορούν να αναβάλουν τη λήψη του επιδόματος ασφάλειας γήρατος (OAS) μετά τα 65 για έως και πέντε χρόνια για να λάβουν υψηλότερο μηνιαίο επίδομα.

Ο ομοσπονδιακός προϋπολογισμός του 2024 αύξησε την εξαίρεση κερδών για τον υπολογισμό του συμπληρώματος εγγυημένου εισοδήματος (GIS), ένα μηνιαίο όφελος που διατίθεται σε αποδέκτες OAS με χαμηλό εισόδημα. Αυτό σημαίνει ότι οι αποδέκτες GIS μπορούν πλέον να κερδίζουν έως και 15.000 \$ ετησίως χωρίς να μειωθεί το όφελός τους, σε σύγκριση με 3.500 \$ στο παρελθόν.

Οι Καναδοί μπορούν επίσης να επιλέξουν να αρχίσουν να λαμβάνουν το επίδομα του συνταξιοδοτικού προγράμματος του Καναδά πριν από τα 65 ενώ συνεχίζουν να εργάζονται και μπορούν να συνεχίσουν να συνεισφέρουν για ένα επίδομα μετά τη συνταξιοδότηση που συμπληρώνει τις πληρωμές CPP στα επόμενα χρόνια.

Ορισμένοι ειδικοί ζήτησαν από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να κάνει περισσότερα, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμογής του ποσοστού ανάκτησης των πληρωμών OAS, της εισαγωγής πίστωσης φόρου επέκτασης σταδιοδρομίας

παρόμοια με εκείνη του Κεμπέκ και της αναστροφής της απόφασής της να μειώσει την καταλληλότητα του OAS σε 65 από 67.

Άλλοι κάλεσαν τις επιχειρήσεις να ενημερώσουν τις πρακτικές διαχείρισης εισάγοντας ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας και επεκτείνοντας, μεταξύ άλλων, την πολιτική αδειών.

Η ενίσχυση της μακροχρόνιας περίθαλψης και η σωστή χρηματοδότησή της θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση της επιβάρυνσης των ηλικιωμένων εργαζομένων που παρέχουν φροντίδα.

Ο προϋπολογισμός του 2024 επισημαίνει ότι το ποσοστό συμμετοχής στο εργατικό δυναμικό των γυναικών σε ηλικία εργασίας έφτασε σε υψηλό ρεκόρ 85,7 τοις εκατό τον Σεπτέμβριο του 2023, εν μέρει λόγω του προγράμματος παιδικής μέριμνας 10 \$ την ημέρα, αποκαλώντας το «καλή κοινωνική πολιτική και καλή οικονομική πολιτική.»

Ωστόσο, η ενίσχυση της μακροχρόνιας περίθαλψης σπάνια θεωρείται ως ένας τρόπος για να επιτραπεί στους ηλικιωμένους Καναδούς να παραμείνουν στο εργατικό δυναμικό. Σύντομα, οι κυβερνήσεις μπορεί να έχουν ελάχιστη επιλογή.

Οι δαπάνες για το συνταξιοδοτικό εισόδημα αναμένεται να αυξηθούν τις επόμενες δεκαετίες.

Ο προϋπολογισμός του 2024 προβλέπει ότι οι δαπάνες για το πρόγραμμα OAS (συμπεριλαμβανομένων των OAS, GIS και των σχετικών δικαιωμάτων) προβλέπεται να αυξηθούν σε σχεδόν 100 δισεκατομμύρια δολάρια έως το 2027-2028 και σε 234 δισεκατομμύρια δολάρια έως το 2055-56 από 80,6 δισεκατομμύρια δολάρια σήμερα.

Η ενθάρρυνση των ηλικιωμένων Καναδών να εργάζονται περισσότερο θα μπορούσε να ωφελήσει τα δημοσιονομικά οικονομικά, να βελτιώσει την απόδοση της εταιρείας, να παρέχει πιο ασφαλείς οικονομικά συνταξιοδοτήσεις και να βελτιώσει την ευημερία των ιδίων των εργαζομένων. Αλλά θα απαιτήσει αλλαγές.

Θα πρέπει να ξεκινήσει με καλύτερη χρηματοδότηση της μακροχρόνιας περίθαλψης.

Απόδοση Ι. Σαραϊδάρης

Οι πυροβολισμοί στην προεκλογική εκστρατεία του Τραμπ φέρνουν τις ΗΠΑ σε επικίνδυνη συγκυρία: Ποιο δρόμο θα ακολουθήσει; Το γεγονός έχει επίσης ασυνήθιστη ιστορική ηχώ

Αλέξανδρος Πανέτα

Αν όλα εξελιχθούν όπως αναμενόταν, ο Ντόναλντ Τραμπ θα εκφωνήσει μια θριαμβευτική ομιλία στο Μιλγουόκι την ερχόμενη Πέμπτη το βράδυ για να αποδεχτεί την υποψηφιότητα των Ρεπουμπλικάνων για την προεδρία. Η αδρεναλίνη θα διαρρέυσει μέσα σε αυτό το πλήθος για έναν άλλο λόγο: οι θαυμαστές του θα γιορτάσουν την ίδια του την επιβίωσή του από μια προφανή απόπειρα δολοφονίας για να σταματήσει η εκστρατεία.

Κυριολεκτικά ένα τετράγωνο μακριά από τον χώρο της συνέλευσης, συνέβη ένα ασυνήθιστο παρόμοιο γεγονός. Ένας άλλος πρώην πρόεδρος, που επιδιώκει επίσης να επιστρέψει, ο οποίος μόλις είχε χτυπηθεί από μια σφαίρα σε μια επίθεση σε στάση εκστρατείας γιόρτασε τη θαυματουργή επιβίωσή του με θαυμαστές υποστηρικτές του.

«Δεν ξέρω αν καταλαβαίνετε πλήρως ότι μόλις με πυροβόλησαν», τους είπε ο Τέντι Ρούσβελτ, το 1912, λίγα μέτρα από το σημείο όπου ο Τραμπ έχει προγραμματιστεί να αποδεχθεί την υποψηφιότητα. «Αλλά χρειάζονται περισσότερα από αυτό για να σκοτώσεις έναν ταύρο άλκες».

Ο Ρούσβελτ έδειξε στο πλήθος τις αιματοβαμμένες σημειώσεις του, οι οποίες μπορεί να του έσωσαν τη ζωή επιβραδύνοντας τη σφαίρα που τρύπησε ελαφρά το στήθος του. Υπάρχει κάτι άλλο που έκανε ο Ρούσβελτ εκείνη την ημέρα και θα μάθουμε γρήγορα αν ο Τραμπ τον μιμείται τώρα σε μια εύθραυστη στιγμή για την αμερικανική δημοκρατία. Χαμήλωσε τη θερμοκρασία.

Περιτριγυρισμένος από έναν πιθανό όχλο, ο Ρούσβελτ προέτρεψε όλους να

Αυτό το βίντεο δείχνει τη στιγμή που έπεσαν πυροβολισμοί κατά τη διάρκεια προεκλογικής συγκέντρωσης στην Πενσυλβάνια και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ έσκυψε για κάλυψη πριν τον πάρουν οι πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών. Η αμερικανική ιστορία επαναλαμβάνεται με τον πιο μακάβριο τρόπο.

παραμένουν ειρηνικοί. Οι υποστηρικτές του ήθελαν δράση κατά του ένοπλου, φωνάζοντας «Σκότωσέ τον!» Ο Ρούσβελτ ενθάρρυνε πρώτα αυτούς και μετά τους αστυνομικούς που συνέλαβαν, να αφήσουν τον άνδρα αβλαβή. Ο δράστης, John Schrank, οδηγήθηκε αργότερα σε κρατικό ίδρυμα.

Αυτό συνέβη και βόρεια των συνόρων, όταν ο αρχηγός του Parti Québécois έγινε στόχος σκοπευτή το 2012. Στη συνέχεια, η Pauline Marois διατήρησε ρητορική για να αποφύγει την πρόκληση περισσότερης βίας.

Ο Τραμπ ζύγισε τα λόγια του προσεκτικά στην πρώτη του δήλωση για τα συγκλονιστικά γεγονότα του Σαββάτου. Ευχαρίστησε την αστυνομία, είπε ότι είχε πυροβοληθεί στο αυτί, εξέφρασε τα συλλυπητήριά του σε ένα θύμα στο πλήθος και είπε ότι τίποτα δεν είναι γνωστό για τον νεκρό πλέον δράστη.

Ο φόβος τώρα κυριεύει τους παρατηρητές της πολιτικής βίας «Είναι απίστευτο ότι μια τέτοια πράξη μπορεί να λάβει χώρα στη χώρα μας», είπε ο Τραμπ.

Στην πραγματικότητα, αν ήταν μόνο απίστευτο.

Οι άνθρωποι που μελετούν την πολιτική βία έχουν εκνευριστεί για λίγο. Τώρα, αυτή είναι μια σκηνή από τα εφιαλτικά σενάρια που παίζουν στο μυαλό τους. Έχουμε ήδη δει τον βουλευτή Steve Scalise, Ρεπουμπλικανό, να επιζεί από πυροβολισμό. Η Γκάμπριελ Γκίφορντς, Δημοκρατική, επέζησε από πυροβολισμό. Ένας εισβολέας χτύπησε με σφυρί τον σύζυγο της Nancy Pelosi στο σπίτι της.

Σχεδόν το ένα τέταρτο των προέδρων των ΗΠΑ έχουν επιζήσει από απόπειρες δολοφονίας ή σκοτώθηκαν.

Και οι μελετητές των απειλών κατά της δημοκρατίας έχουν εκνευριστεί ιδιαίτερα με το τρέχον πολιτικό κλίμα στις υπερπολυμένες, υπερ-θυμωμένες Ηνωμένες Πολιτείες.

Μετά την επίθεση στις 6 Ιανουαρίου 2021 στο Καπιτώλιο των ΗΠΑ, ένας κορυφαίος εμπειρογνώμονας στον τομέα, ο Robert Pape, άρχισε να διεξάγει τακτικές έρευνες σε χιλιάδες εργαζομένους για να παρακολουθεί τις σκοτεινές γωνίες της αμερικανικής κοινής διάθεσης.

Ο υπότροφος του Πανεπιστημίου του Σικάγο είπε

στο CBC News για την τελευταία του έρευνα. Διεξήχθη τον περασμένο μήνα, προσθέτει απογοητευτικό πλαίσιο στο ανησυχητικό γεγονός του Σαββάτου.

Είπε ότι η έρευνα από τις 20 έως τις 24 Ιουνίου δείχνει ότι το 10 τοις εκατό των Αμερικανών ενηλίκων συμφωνεί ότι η χρήση βίας δικαιολογείται για να αποτρέψει τον Τραμπ να επιστρέψει στην εξουσία. Είναι 26 εκατομμύρια άνθρωποι. Και το ένα τρίτο από αυτούς, είπε ο Pape, έχουν όπλα. Από την άλλη πλευρά, είπε ότι περίπου το επτά τοις εκατό των Αμερικανών ενηλίκων, ή 18 εκατομμύρια άνθρωποι, οι μισοί από τους οποίους έχουν όπλα, υποστηρίζουν τη χρήση βίας για την αποκατάσταση του Τραμπ στην εξουσία.

«Ο πυροβολισμός του πρώην προέδρου Τραμπ είναι συνέπεια μιας τέτοιας σημαντικής υποστήριξης για πολιτική βία στη χώρα μας», δήλωσε ο Πέιπ, διευθυντής του Σικάγο Project on Security and Threats, προσθέτοντας ότι οι απειλητές αντιποίνουν κατά του προέδρου Τζο Μπάιντεν προκαλούν επίσης ανησυχία.

«Οι πολιτικοί ηγέτες και από τα δύο κόμματα και σε όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης –ο πρόεδρος, η ηγεσία της Γερουσίας και της Βουλής, οι κυβερνήτες και οι δήμαρχοι– πρέπει να καταδικάσουν αμέσως την πολιτική βία από οποια πλευρά της πολιτικής προκύψει».

2 είδη πολιτικής αντιμετώπισης
Γεγονότα όπως το Σάββατο μπορούν να οδηγήσουν μια χώρα σε διαφορετικούς δρόμους, είπε ο Μάικλ Μίλερ, μελετητής για τον εκδημοκρατισμό και τη δημοκρατική παρακμή στο Πανεπιστήμιο George Washington.

Είπε ότι υπάρχουν στενοί παραλληλισμοί στην πρόσφατη ιστορία: Το μαχαίρι του Jair Bolsonaro στη Βραζιλία το 2018 και ο πυροβολισμός του Imran Khan στο Πακιστάν το

2022 — και οι δύο επέζησαν.

«Δεν θα έλεγα ότι κανένα από τα δύο περιστατικά άλλαξε δραματικά την πολιτική της χώρας», είπε ο Μίλερ.

Ο Μπολσονάρο κέρδισε την προεδρία, στη συνέχεια την έχασε και οι υποστηρικτές του εισέβαλαν σε αρκετούς πολιτικούς θεσμούς της Βραζιλίας πέρυσι.

Στη συνέχεια, υπάρχουν πιο ανησυχητικά παραδείγματα, όπου οι πράξεις βίας γεννούν περισσότερη βία, πολιτική αστάθεια, δημοκρατικές καταστολές ή χειρότερα, όπως στον απόηχο των πολιτικών δολοφονιών στις ΗΠΑ το 1968, απόπειρες πραξικοπήματος στη Βενεζουέλα και την Τουρκία ή πολιτική βία που εδραιώνει τις δικτατορίες του 20ού αιώνα στην Ευρώπη.

«Τα ξαφνικά βίαια γεγονότα μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις», είπε ο Μίλερ.

Λεζάντα: Ένα αμερικανικό πρόβλημα; Πολλοί πρόεδροι έχουν πυροβοληθεί, και τα τελευταία χρόνια έχουν πυροβοληθεί και μέλη του Κογκρέσου και από τα δύο κόμματα, συμπεριλαμβανομένης της πρώην βουλευτού Gabrielle Giffords, που παρουσιάστηκε στην Ουάσινγκτον, DC, τον Νοέμβριο του 2021. (Jose Luis Magana/The Associated Press)

«Δημιουργούν μια άδεια στο μυαλό πολλών ηθοποιών ότι μπορούν να καταφύγουν στη βία ως απάντηση επειδή δεν παίζουν πλέον ένα αμιγώς συνταγματικό παιχνίδι.

“Αλλά έχει μεγάλη σημασία το πώς αντιδρούν οι ελίτ. Μπορούν να πιέσουν για να μειώσουν τη θερμοκρασία ή να τη χρησιμοποιήσουν για να πυροδοτήσουν την πόλωση για τους δικούς τους σκοπούς. Δεν είμαι αισιόδοξος για την κατεύθυνση που παίρνει ο Τραμπ”.

Δείτε τι ξέρουμε για τον ύποπτο για δολοφονία στο ράλι Τραμπ
Πολλοί πολιτικοί των ΗΠΑ κάλεσαν για ηρεμία. Αντιπροσωπεύουν ανείπωτα εκατομμύρια σκεπτόμενους, εγκρατείς ανθρώπους στη χώρα.

Ορισμένοι αναζήτησαν απαντήσεις: Οι Ρεπουμπλικάνοι, για παράδειγμα, ζήτησαν να εμφανιστεί ο επικεφαλής της Μυστικής Υπηρεσίας σε ακρόαση για να συζητήσουν αυτό που ορισμένοι μάρτυρες στη σκηνή πυροβολισμών στην Πενσυλβάνια περιέγραψαν ως καταστροφική αποτυχία.

Ένας μάρτυρας είπε στο BBC ότι οι υποστηρικτές του Τραμπ είδαν τον πυροβολητή στην κοντινή ταράτσα και προσπάθησαν, αλλά απέτυχαν, να κάνουν

τους αξιωματικούς της Μυστικής Υπηρεσίας να επέμβουν πριν ξεκινήσει ο πυροβολισμός και σκότωσαν τον ένοπλο.

Άλλοι έκαναν αυτό που κάνουν πάντα: Ποτίζουν τις ρίζες του πολιτικού μίσους σε αυτή τη χώρα, ελπίζοντας να μαζέψουν μερικές ακόμη μπουκιές προσοχής για τον εαυτό τους.

Οι μάρτυρες αναφέρουν ότι οι πυροβολισμοί κατά του πρώην προέδρου των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ φαινόταν να προέρχονται από έξω από την περιοχή που ασφαρίζει η Μυστική Υπηρεσία. Το FBI είπε ότι είχε αναλάβει ηγετικό ρόλο στη διερεύνηση της επίθεσης. Περιλαμβάνουν λογαριασμούς κατά του Τραμπ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που επιθυμούν να σκοτωθεί ή ισχυρίζονται ότι οργανώσε την επίθεση για πολιτικούς λόγους.

Περιλαμβάνουν επίσης, κυρίως, μέλη του Κογκρέσου των ΗΠΑ που υποστηρίζουν τον Τραμπ.

Όπως ένας Ρεπουμπλικανός από τη Τζόρτζια, ο Μάικ Κόλινς, ο οποίος πρότεινε ότι ο Μπάιντεν πρέπει να κατηγορηθεί ποινικά, ισχυριζόμενος ότι ο πρόεδρος το υποκίνησε πριν από λίγες μέρες επειδή είπε ότι ήταν καιρός το κόμμα του να σταματήσει τις εσωτερικές του διαμάχες και να «βάλει τον Τραμπ σε μάτι.”

Ένας άλλος Ρεπουμπλικανός της Τζόρτζια κατηγορήσε τους Δημοκρατικούς και τα ΜΜΕ.

«Είθε ο Θεός να ελεήσει τους εχθρούς μας γιατί ΔΕΝ θα το κάνουμε», δημοσίευσε η Marjorie Taylor Greene στο X, πρώην Twitter, το Σάββατο.

Σε αυτό το σημείο, ολόκληρο το έθνος θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τέτοιο έλεος.

Αυτό δεν είναι πρόβλημα των Ρεπουμπλικανών ή δημοκρατικών, αλλά για αμερικανικό πρόβλημα, είπε ένας Ρεπουμπλικανός που συμμετείχε στο συνέδριο στο Μιλγουόκι.

«Είναι μια θλιβερή μέρα στην αμερικανική πολιτική», είπε ο Τζέιμς Μάθιους, ο οποίος έχει μια μικρή επιχείρηση στην Αλαμπάμα. «Είτε είναι Δημοκρατικός είτε Ρεπουμπλικανός, αυτό απλά δεν πρέπει να συμβεί».

Μεσήλικας που στέκεται στο πεζοδρόμιο

Λεζάντα: Ο Τζέιμς Μάθιους, ιδιοκτήτης μικρής επιχείρησης από την Αλαμπάμα, βρίσκεται στο Μιλγουόκι για το συνέδριο των Ρεπουμπλικανών, όπου, εάν η εκδήλωση εξελιχθεί όπως αναμένεται, ο Τραμπ θα τύχει ενθουσιώδους υποδοχής. (Jenna Benchetrit/CBC)

Ο Τέντι Ρούσβελτ εκφώνησε μια συγκινητική ομιλία μετά τα γυρίσματα της προεκλογικής εκστρατείας, μόλις ένα τετράγωνο μακριά από το σημείο όπου ο Τραμπ, 112 χρόνια αργότερα, πρόκειται να αποδεχθεί επίσημα την υποψηφιότητά του στο συνέδριο των Ρεπουμπλικανών στο Μιλγουόκι. Μετά την παραλίγο θανατηφόρα εμπειρία του, ο Ρούσβελτ προέτρεψε την ειρήνη.

Specializing in Greek & Mediterranean Pastries

405 Donlands Ave
Toronto, ON M4J 3S2

416-421-2400

greek-food-shop.com

We deliver to Canada & the US!

Κύπρος.....

Θεοφάνης Μαλκίδης

Είναι πολλές φορές τα πρόσωπα με τις πράξεις, την έμπνευσή τους και το λόγο τους που κατορθώνουν να απεικονίσουν έναν τόπο ή τον τόπο τους. Και αυτή η καταγραφή να μεταφέρεται εις τους αιώνες με όλους τους τρόπους της ανθρωπίνης έκφρασης. Άλλοτε πάλι είναι η γη, το ύδωρ, ο αέρας που επηρεάζουν τους ανθρώπους της δημιουργίας, προκειμένου να αντιληφθούν το μέγεθος, την ταυτότητα, το ιστορικό φορτίο, τη πολιτιστική κληρονομιά, το καθήκον, τη διατήρηση της μνήμης.

Πάντοτε όμως με μία καταπληκτική αρμονία τα πρόσωπα, οι πράξεις, η αύρα τους, κατορθώνουν με μοναδικό τρόπο να δείξουν ένα τέλει πίνακα, μία δημιουργία κάλλους. Για την ελληνικότητα, για τον ελληνικό κόσμο, κάπως έτσι εμφανίζονται και εκφράζονται όλα εδώ και χιλιάδες χρόνια. Και χωρά και εκφράζει τους πάντες. Με ένα εξαιρετικό συνδυασμό που φαίνεται ότι επηρεάζεται από το φως, το γαλάζιο του ουρανού και της θάλασσας, τους εκφραστές που επιμένουν να ζουν «σ' αυτό το πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο», όπως τόνισε, ο Σεφέρης, στην ομιλία κατά τη βράβεισή του με το Νόμπελ, ποιητής και διπλωμάτης ο οποίος συνδέθηκε τόσο στενά με την Κύπρο. Και ποιητικά και πολιτικά....

Στην Κύπρο, εν προκειμένω, όλα τα παραπάνω δρουν, λειτουργούν, εμφανίζονται με το συναμφοτέρον του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, το συναμφοτέρον της ψυχής και του σώματος του Ελληνισμού. Είναι ο Κίμων, ο Θεόφιλος Γεωργιάδης, ο Ισαάκ και ο Σολωμού, μαζί με την Παναγία τη Φανερωμένη, το Κούριο, την πέτρα του Ρωμηού, τη Λευκωσία, τη Λεμεσό και τη Λάρνακα, το Μαχαιρά, το Λιοπέτρι, την

Κερύνεια, την Πάφο. Είναι οι αγνοούμενοι, οι μάνες και οι συγγενείς τους, οι πρόσφυγες, οι ήρωες των προδομένων Θερμοπυλών του 1974.

Είναι οι γυναίκες, οι νέοι, οι μαθητές, ο Χανδρινός και το πλήρωμα του αρματογωγού «Λέσβος», είναι αυτοί που «επέστρεψαν» στις πατρίδες τους λίγα μόνο οστά, οι καταδρομείς και οι αεροπόροι που καταρρίφθηκαν από «φίλια πυρά», ο Τύμβος της Μακεδονίτισσας, ο Μιχαηλίδης και ο Λιπέρτης, οι απαγχονισμένοι του 1821, ο Μάτσης του «ου περι χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα», ο Αυξεντίου και ο Παλληκαρίδης οι απαγχονισθέντες και τα φυλακισμένα μνήματα. Είναι το Παγκύπριο Γυμνάσιο, οι γονείς των ηρώων του 1955, η Σαλαμίνα, η Χαρίτα Μάντολης και η Ελένη Φωκά, ο Μόντης και ο Μηχανικός, ο Κατούνας και ο Κατσάνης.

Η Κύπρος έχοντας δεχτεί κατά κυριολεξία δεκάδες εισβολείς, από τους Πέρσες μέχρι τους Φράγκους, τους Βρετανούς και τους έσχατους Τούρκους, είχε να αντιμετωπίσει εκτός από τη βία τους και τις κερκόπορτες. Άλλοτε όμως στη γη, άλλοτε στη θάλασσα, ακόμη και στον αέρα, η Κύπρος επιβεβαίωσε πολλά, ποικιλοτρόπως και συνεχώς, την αντιστασιακή Ελληνικότητα, όπως σημειώνει ο Ν. Σβορώνος.

Αυτό το καθοριστικό

γεγονός, οντολογικό θα μπορούσε να ονομαστεί η αέναη δηλαδή αντίσταση των Ελληνίδων και των Ελλήνων, είναι κυρίαρχο (και) στην Κύπρο. Η Ελληνική ιδιοπροσωπεία της μη παράδοσης, της μέχρι ενός θυσία, της αντίστασης, της Ελευθερίας.

Από το «και νεκρός ενίκα» του Κίμωνα εναντίον των Περσών, μέχρι το 1821, το 1955 και το 1974, η αντίσταση με όλα τα μέσα στον εισβολέα και τον κατακτητή, η αντίσταση στο συνεργάτη-δοσίλογο που νουθετεί και προτρέπει να γίνει αποδεκτό (και) στην Κύπρο το άδικο, ο βιασμός της ιστορίας και της αλήθειας, του τόπου και της ταυτότητάς μας. Και σήμερα πενήντα χρόνια μετά την εισβολή, ζούμε σε μία ημικατεχόμενη πατρίδα, την οποία Αττίλας Ερντογάν θέλει να την υποδουλώσει ολοκληρωτικά.

Με εμπνέει η Κύπρος, είναι ένας τόπος Ελληνικός που «μυρίζει» Ελλάδα, έστω και μαγαρισμένος και συλημένος, με τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη, τις Συμπληγάδες να παραμονεύουν σε κάθε γωνιά, αλλά με σημάδια, εστίες αντίστασης παντού, εκεί που δεν το περιμένεις. Μία εκκλησία δίπλα στα βαρέλια του ΟΗΕ στη μαύρη γραμμή της Λευκωσίας, μία ελληνική σημαία και μία επιγραφή «Ελλάς» σε ένα κατάστημα μία «μοτόρα» που από το ΓΣΠ πηγαίνει στο κοιμητήριο του Παλαμινίου να ανάψει ένα κερι στο μνήμα του Ισαάκ

και του Σολωμού, μία δασκάλα στην Καρπασία, μία λεμονιά στη Μόρφου, ένα κομμάτι δίχτυ στην Κερύνεια, ένα κοχύλι πλάι στο ερειπωμένο ξενοδοχείο στην Αμμόχωστο, μία μαυροντυμένη που περιμένει τα οστά του αγνοούμενου γιου της, ένα καμένο δέντρο στο κρησφύγετο στο Μαχαιρά, ένα κομμάτι σχοινί στα Φυλακισμένα Μνήματα.

«Σ' αυτό τον κόσμο, που ολοένα στενεύει, ο καθένας μας χρειάζεται όλους τους άλλους. Πρέπει ν' αναζητήσουμε τον άνθρωπο, όπου και να βρίσκεται. Όταν, στο δρόμο της Θήβας, ο Οιδίπους συνάντησε τη Σφίγγα κι αυτή του έθεσε το αίνιγμά της, η απόκρισή του ήταν: ο άνθρωπος. Τούτη η απλή λέξη χάλασε το τέρας. Έχουμε πολλά τέρατα να καταστρέψουμε. Ας συλλογιστούμε την απόκριση του Οιδίποδα», ανέφερε στο λόγο του που εκφώνησε ο Σεφέρης στη βράβεισή του με το Νόμπελ.

«Έχουμε», λοιπόν, «πολλά τέρατα να καταστρέψουμε», η διαρκής, η συνεχής, η αέναη ταύτιση, η παντοτινή του Ελληνισμού είναι με την Αντίσταση, είναι με την Ελευθερία.

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης είναι διδάκτορας του Παντείου Πανεπιστημίου, συγγραφέας του βιβλίου «Κύπρος, γη εναλία»

Έλληνας φυλακισμένος στην Αλβανία ελπίζει ότι η εκλογή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενισχύσει το κράτος δικαίου.

Άρθρο του Νικόλα Παφίτη

- Ο Φρέντης Μπελέρης Ο αγώνας ενός καταπιεσμένου μέλους της εθνικής Ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας για λίγο οξυγόνο ελευθερίας.

Ένα αλβανικό κελί φυλακής δεν θα κατατασσόταν ψηλά μεταξύ των θέσεων επιλογής για να διεξάγει μια επιτυχημένη εκστρατεία για τις εκλογές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Fredis Beleris, μέλος της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας, δεν είχε άλλη επιλογή. Πέρυσι, εξελέγη δήμαρχος μιας πόλης στη νότια Αλβανία - υποψήφι-

ος για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση - αλλά έχασε το αξίωμά του και τώρα εκτίει ποινή δύο ετών για εξαγορά ψήφων σε αυτές τις εκλογές.

Η υπόθεση επιδείνωσε τις σχέσεις μεταξύ των βαλκανικών γειτόνων και οδήγησε στη διπλή εκλογή Ελληνοαλβανών πολιτών στις 9 Ιουνίου για την εκπροσώπηση της Ελλάδας-μέλους της ΕΕ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κατέβηκε με το ψηφοδέλτιο του κυβερνώντος κεντροδεξιού κόμματος της Ελλάδας.

συνέχεια στη σελίδα 20

Patrides Western Bureau

Dimitrios & Katerina Angelatos

Tel: 604-583-7814 604-728-7814
Fax: 604-585-6556

Email: patridesinbc@shaw.ca

BRITISH COLUMBIA BUSINESS DIRECTORY

Appliance Service

Alpha Appliance

In-home Service to all makes

Washers, Dryers, Stoves, Dishwashers, Fridges, etc.

Tel: 604-581-4776, 604-850-7030

Tel: 604-728-7814

Restaurants

ANDREAS RESTAURANT

Two locations to serve you:

20227 - 56th Avenue Langley, BC

Tel: 604-533-0111 Dimitrios Arsoniadis

153 West 16th Street, North Vancouver

604-985-0414 Andreas Arsoniadis

PARTHENON IMPORTERS

Mediterranean & Greek Specialty Foods

3080 W. Broadway, Vancouver

Tel: 604 733-4191 fax: 604 734-4171

Email: parthenonmarket@gmail.com

K E R K I S

Greek Taverna

Tel: 604-731-2712 Fax: 604-731-7905

3605 West 4th Avenue (at Dunbar)
Vancouver, BC V6R 1P2

Bob & Julia www.kerkistaverna.com

RODOS KOUZINA

Mediterranean Grill

100-221 Ioco Road, Port Moody, BC
604-4691150 Fax: 469-1162
www.rodoskouzina.ca

Pegasus Pizza

Pick-up & Delivery

106-221 Ioco Rd., Port Moody Bc
Tel: 604-461-3000

Είχαμε καλούς λόγους να ανησυχούμε για τα πολιτικά μας ήθη ακόμη και πριν από τον πυροβολισμό κατά του Τραμπ

Το πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι να παραδεχτούμε ότι έχουμε ένα

Aaron Wherry

Η απόπειρα δολοφονίας του Ντόναλντ Τραμπ οδήγησε, αναπόφευκτα και δικαιολογημένα, σε εκκλήσεις για προβληματισμό σχετικά με την κατάσταση της πολιτικής κουλτούρας του Καναδά. Αλλά τέτοιες εκκλήσεις για προβληματισμό προηγούνται του τελευταίου ξεσπάσματος πολιτικής βίας στις Ηνωμένες Πολιτείες.

«Το επίπεδο των απειλών και του μισογυνισμού στο οποίο υπόκεινται, τόσο διαδικτυακά όσο και προσωπικά, είναι τέτοιο που συχνά φοβάμαι να βγω δημόσια», είπε η βουλευτής των Φιλελευθέρων Παμ Ντάμοφ σε μια επιτροπή της Βουλής των Κοινοτήτων τον Μάιο. «Αυτός δεν είναι ένας βιώσιμος ή υγιής τρόπος ζωής».

Τέσσερις εβδομάδες νωρίτερα, η Damoff ανακοίνωσε ότι δεν θα διεκδικήσει επανεκλογή, εν μέρει επειδή «ο τόνος και το ύφος του δημόσιου λόγου έχουν επιδεινωθεί σημαντικά».

«Η τοξική ορμή για τα βίντεο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μεταξύ των εκλεγμένων αξιωματούχων έχει εμποδίσει τις εποικοδομητικές συνομιλίες, έχει οξύνει τις διαφορές μεταξύ μας και έχει μειώσει την ικανότητά μας να δείχνουμε ενσυναίσθηση ο ένας προς τον άλλον», είπε η Damoff στην επιτροπή. Λεζάντα: Η βουλευτής των Φιλελευθέρων Παμ Ντάμοφ μοιράζεται παραδείγματα κακοποίησης που λέει ότι η ίδια και το προσωπικό της έχουν λάβει από το κοινό. Η Damoff λέει ότι η παρενόχληση συνεχίστηκε ακόμη και αφού ανακοίνωσε ότι δεν επιδιώκει να επανεκλεγεί λόγω του μισογυνισμού και του ασεβούς διαλόγου στην πολιτική και των απειλών για τη ζωή της.

Αυξάνονται οι απειλές κατά των βουλευτών Καθισμένη δίπλα στον Damoff, η φιλελεύθερη βουλευτής Iqra Khalid πρόσφερε τις δικές της ιστορίες παρενόχλησης και απειλής.

«Εάν δεν είμαστε σε θέση να σταματήσουμε την παρενόχληση ο ένας του άλλου στο όνομα της κομματικής πολιτικής, δεν πρόκειται να επιβιώσουμε ως δημοκρατία», είπε ο Χαλίντ

Ο κόσμος διαμαρτύρεται καθώς ο πρωθυπουργός Τζάστιν Τριντό επισκέπτεται ένα γραφείο προεκλογικής εκστρατείας στο Γούντστοκ του Οντ. την Πέμπτη, 25 Μαΐου 2023. Ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι προειδοποίησαν πέρυσι ότι οι απειλές κατά των πολιτικών «σταθεροποιούνται ολοένα και περισσότερο».

στην επιτροπή. «Η επόμενη γενιά μας θα αποδεσμευτεί πλήρως, θα απαξιωθεί από το δικαίωμα του δημοκρατικού πολιτεύματος και δεν θα έχει καμία απολύτως εμπιστοσύνη στους δημοκρατικούς θεσμούς. Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό να το αναγνωρίσουμε.»

Ο υπεύθυνος της Βουλής των Κοινοτήτων είπε στην ίδια επιτροπή το γραφείο του άνοιξε 530 φακέλους για απειλές κατά βουλευτών το 2023 — υπήρχαν μόλις οκτώ τέτοιοι φάκελοι το 2019.

Μια έκθεση ασφαλείας που εκπονήθηκε από ανώτερους δημόσιους λειτουργούς πέρυσι προειδοποίησε ότι οι απειλές κατά των πολιτικών «εξομαλύνονται όλο και περισσότερο». Ο επίτροπος του RCMP πρότεινε τον Μάιο ότι η αστυνομική δύναμη μπορεί να χρειαστεί νέα εργαλεία για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Και το πρόβλημα δεν αφορά αποκλειστικά την ομοσπονδιακή πολιτική. Ο δήμαρχος του Γκατινό, Κε., παραιτήθηκε αιφνίδια τον Φεβρουάριο, επικαλούμενος το τρέχον πολιτικό κλίμα - ένα από τα κύμα παραιτήσεων σε όλη την επαρχία. Μέρους αργότερα, η επαρχιακή κυβέρνηση του Κεμπέκ εγκαινίασε μια γραμμή βοήθειας για δημοτικούς πολιτικούς και έκτοτε ψήφισε νόμο που περιλαμβάνει νέα μέτρα για την καταπολέμηση της παρενόχλησης εκλεγμένων αξιωματούχων.

Το πρόβλημα δεν περιο-

ρίζεται ούτε στις Ηνωμένες Πολιτείες ούτε στον Καναδά. Η νέα κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υπόσχεται να πραγματοποιήσει επανεξέταση της «ανησυχητικής αύξησης του εκφοβισμού, της παρενόχλησης και της κακοποίησης προς υποψηφίους, ακτιβιστές και εθελοντές από όλα τα κόμματα» που παρατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της εκστρατείας που ολοκληρώθηκε πρόσφατα. Είναι αλήθεια ότι οι πολιτικοί, σε αυτή τη χώρα και αλλού, είχαν εδώ και καιρό να αντιμετωπίσουν προσωπικές απειλές. Αλλά δεν σημαίνει απαραίτητα ότι η τρέχουσα κατάσταση της πολιτικής κουλτούρας του Καναδά είναι αποδεκτή ή ότι δεν αξίζει να ανησυχείτε.

Η αστυνομία του Μόντρεαλ λέει ότι πιστεύει ότι φιλοπαλαιστίνοι ακτιβιστές μπορεί να είναι υπεύθυνοι για τον βανδαλισμό του γραφείου του φιλελεύθερου βουλευτή Marc Miller στο Μόντρεαλ αυτή την εβδομάδα. (Simon-Marc Charron/Ράδιο-Καναδάς) Τί μπορεί να γίνει; Η κατάσταση επίσης δεν χρειάζεται να φτάσει στο επίπεδο της θανατηφόρου βίας προτού φανεί ως πρόβλημα. Το παράδειγμα του Damoff υποδηλώνει ότι οι άνθρωποι μπορεί ήδη να αποκλείονται από την πολιτική διαδικασία λόγω της τοξικής κουλτούρας της. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί κρίση από μόνο του.

Αλλά αν τα προειδοποιητικά φώτα στην πολιτική κουλτούρα του Καναδά αναβοσβήνουν κόκκινα, το επόμενο ερώτημα είναι τι πρέπει να κάνουμε για αυτό. Ο ρόλος και η πιθανή επιρροή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης είναι δύσκολο να αγνοηθεί. Μπορεί επίσης να υπάρχει ανάγκη για νέους νόμους για την αντιμετώπιση της συμπεριφοράς εκτός σύνδεσης — ο Marco Mendicino, ο πρώην υπουργός δημόσιας ασφάλειας, ζήτησε τη δημιουργία «προστατευτικών ζωνών» γύρω από τα γραφεία της εκλογικής περιφέρειας.

Οι προτάσεις για νέους κανονισμούς ή νόμους είναι σχεδόν βέβαιο ότι -και είναι κατανοητό- θα εγείρουν ανησυχίες σχετικά με την ελευθερία του λόγου, αν και μπορεί να είναι ακόμη δυνατό να σχεδιαστούν αποτελεσματικές πολιτικές

που θα λαμβάνουν υπόψη αυτές τις ανησυχίες.

Όμως, στον απόηχο των πυροβολισμών του περασμένου Σαββατοκύριακου στις Ηνωμένες Πολιτείες, η προσοχή έχει εστιαστεί κατανοητά πρώτα στην κατάσταση του πολιτικού λόγου.

Τον Μάιο, ο βουλευτής του NDP Charlie Angus κατηγορήσε τον Συντηρητικό ηγέτη Pierre Poilievre και το κόμμα του για την αυξανόμενη τοξικότητα στην καναδική πολιτική.

Η πρωθυπουργός της Αλμπέρτα, Ντανιέλ Σμιθ, δήλωσε τη Δευτέρα ότι οι «προοδευτικοί» πολιτικοί πρέπει να αναλογιστούν τη ρητορική τους, ενώ ο ίδιος ο Πολιέβρε έχει επισημάνει τη «βίαιη και φρικτή ρητορική της ριζοσπαστικής αριστεράς».

(Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με το τι θα μπορούσε να παρακίνησε ή να ενέπνευσε τον 20χρονο άνδρα που πυροβόλησε κατά του Ντόναλντ Τραμπ.) Λεζάντα: Ο υποψήφιος των Ρεπουμπλικάνων για την προεδρία και πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ επικουρείται από το προσωπικό ασφαλείας μετά από πυροβολισμούς που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια προεκλογικής συγκέντρωσης στο Butler Farm Show στο Μπάτλερ της Πενσυλβάνια στις 13 Ιουλίου 2024. (Brendan McDermid/Reuters)

Αναστοχασμός σε λόγια και πράξεις

Κάθε εκλεγμένος αξιωματούχος στον Καναδά θα μπορούσε να αφιερώσει αυτή τη στιγμή για να σκεφτεί τα δικά του λόγια και πράξεις. Ακόμα κι αν τα λόγια δεν οδήγησαν ποτέ σε βία, θα πρέπει να ανησυχούμε για το αν ο πολιτικός λόγος του Καναδά έχει γίνει δηλητηριώδης.

Η πρόληψη της βίας είναι προφανώς σημαντική. Αλλά το ίδιο συμβαίνει απλώς με τη συγκράτηση της χώρας και τη διατήρηση μιας υγιούς δημοκρατίας.

Πέρα όμως από το αναπόφευκτο δάχτυλο, οι ανησυχίες για τον τόνο της πολιτικής συζήτησης έρχονται σε αντίθεση με το γεγονός ότι σε μια δημοκρατία, ορισμένες συγκρούσεις είναι αναπόφευκτες και, από πολλές απόψεις, αναγκαίες. Μερικές φορές επιβάλλεται έντονη κριτική, ακόμη και καταδίκη.

Στην επίσημη απάντησή της στην απόπειρα δολοφονίας στην Πενσυλβάνια, η κυβερνήτης του Μίσιγκαν Γκρέτσεν Γουίτμερ -στόχος συνωμοσίας απαγωγής το 2020 - ζήτησε από τους συμπατριώτες της Αμερικανούς να φω-

νάξουν «μη παραγωγικά λόγια που είχαν σχεδιαστεί για να μας χωρίσουν».

Αυτό μπορεί να είναι ένα καλό σημείο εκκίνησης για να χαράξουμε γραμμές μεταξύ αποδεκτής και επιζήμιας ρητορικής.

Ένας υποστηρικτής του Τραμπ που κρατά μια αμερικανική σημαία φοράει μάσκα αερίου σε ένα πλήθος ανθρώπων που εισέβαλαν στο κτίριο του Καπιτωλίου των ΗΠΑ στις 6 Ιανουαρίου 2021.

Λεζάντα: Χιλιάδες υποστηρικτές του Ντόναλντ Τραμπ εισβάλλουν στο κτίριο του Καπιτωλίου των Ηνωμένων Πολιτειών μετά από μια συγκέντρωση «Stop the Steal» στις 6 Ιανουαρίου 2021 στην Ουάσιγκτον, DC. (Spencer Platt/Getty Images)

Επιδείξει ανθρωπιάς και σεβασμού

Οι εκκλήσεις για πολιτική βία προφανώς χαρακτηρίζονται ως επιζήμιες. Το ίδιο και οι λέξεις που απανθρωπίζουν ή άσκοπα δαιμονοποιούν, που φέρνουν τους Καναδούς εναντίον του άλλου. Πάνω απ' όλα, η αλήθεια - η πραγματική βάση για έναν ισχυρισμό - έχει σημασία.

Μπορεί να φαίνεται διχαστικό, για παράδειγμα, να υποδηλώνει κανείς ότι ο Τραμπ αποτελεί σοβαρή απειλή για την αμερικανική δημοκρατία. Αλλά είναι επίσης μια ανησυχία που βασίζεται σε παρατηρήσιμα γεγονότα - ξεκινώντας από την υποστήριξη του Τραμπ για μια απόπειρα εξέγερσης τον Ιανουάριο του 2021.

Κατά τη διάρκεια της κατάθεσής της ενώπιον της επιτροπής της Βουλής τον Μάιο, η Khalid, η βουλευτής των Φιλελευθέρων, πρότεινε ότι όταν οι κάμερες είναι απενεργοποιημένες, οι βουλευτές μπορούν να έχουν αξιοπρεπείς σχέσεις πέρα από τις κομματικές γραμμές. Θυμήθηκε ότι αγόρασε ένα κομμάτι τούρτα στον βουλευτή των Συντηρητικών Μάικλ Μπάρετ για τα γενέθλιά του και τη συντηρητική βουλευτή Μελίσα Λάντμαν να της έφερε το δείπνο ένα βράδυ.

Δεν θα έβλαπτε για τους Καναδούς να βλέπουν τέτοιες εκδηλώσεις - να βλέπουν τους βουλευτές να αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον ως ανθρώπους άξιους σεβασμού και όχι απλώς ως ορκιμένους εχθρούς που δεν μοιράζονται τίποτα περισσότερο από αμοιβαία περιφρόνηση.

Αλλά το πρώτο βήμα για τη βελτίωση της πολιτικής κουλτούρας του Καναδά μπορεί να είναι η παραδοχή ότι υπάρχει πρόβλημα.

Έλληνας φυλακισμένος στην Αλβανία ελπίζει ότι η εκλογή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενισχύσει το κράτος δικαίου.

συνέχεια από τη σελίδα 18

«Γνωρίζω ότι (η εκλογή μου) θα βοηθήσει να τεθεί στο προσκήνιο ένα σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Αλβανία, το οποίο είναι το κράτος δικαίου», δήλωσε ο Μπελέρης στο Associated Press σε τηλεφωνική συνέντευξη την Πέμπτη από τη φυλακή.

«Εδώ, το δικαστικό σώμα είναι το μακρύ χέρι της πολιτικής», πρόσθεσε. «Νομίζω ότι αυτά τα προβλήματα πρέπει να έρθουν στο προσκήνιο – έλλειψη σεβασμού για τα δικαιώματα της ελληνικής εθνικής μειονότητας, όπως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία... και να κυβερνάται από τον λαό που εκλέγει». Η εκλογή του Μπελέρη δεν είναι μοναδική. Μια Ιταλίδα αριστερή ακτιβίστρια που κρατούνταν προφυλακισμένη στην Ουγγαρία, μέλος της ΕΕ, αφέθηκε ελεύθερη μετά την εκλογή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψηφοδέλτιο ιταλικού κόμματος.

Τα μέλη του νομοθετικού σώματος απολαμβάνουν σημαντική νομική ασυλία από δίωξη εντός της ΕΕ των 27 κρατών, ακόμη και για εικαζόμενα εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν

από την εκλογή τους. Αλλά η Αλβανία δεν είναι μέλος της ΕΕ, και σε αντίθεση με τον Beleris, ο νέος Ιταλός βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν είχε καταδικαστεί στο δικαστήριο.

Η Αθήνα περιέγραψε την κράτηση και τη δίκη του Μπελέρη ως πολιτικά υποκινούμενες και άφησε να εννοηθεί ότι οι προοπτικές ένταξης της Αλβανίας στην ΕΕ θα υποφέρουν. Η υπόθεση περιπλέκεται από την εριστική βαλκανική πολιτική, τα δικαιώματα των μειονοτήτων και τις ιδιοκτησιακές διαφορές σε ένα προνομιακό παρράκτιο τμήμα αυτού που προωθείται ως Αλβανική Ριβιέρα, ο κορυφαίος τουριστικός προορισμός της χώρας.

Περίπου 10 εκατομμύρια τουρίστες επισκέφθηκαν τη μικρή χώρα πέρυσι, συνεισφέροντας περίπου το ένα πέμπτο της οικονομίας.

«Δεν είχα καμία πρόθεση να μπω στην πολιτική στην Ελλάδα, ήταν λόγω της ανάγκης να αναδειχθεί αυτό το τεράστιο πρόβλημα», δήλωσε ο Μπελέρης. «Όποιος με γνωρίζει ξέρει σίγουρα ότι θα προτιμού-

σα να ήμουν δήμαρχος». Ο Μπελέρης, 51 ετών, συνελήφθη δύο ημέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές της 14ης Μαΐου 2023 στη Χειμάρρα, στην αλβανική Ριβιέρα, 220 χιλιόμετρα (140 μίλια) νοτιοδυτικά της πρωτεύουσας, Τίρανα. Κατηγορήθηκε ότι προσέφερε περίπου 40.000 αλβανικά λεκ (390 δολάρια) για να αγοράσει οκτώ ψήφους.

Κέρδισε με προβάδισμα 19 ψήφους, υποστηριζόμενος από το κόμμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας και άλλους που αντιτίθενται στους κυβερνώντες Σοσιαλιστές του Αλβανού πρωθυπουργού Εντι Ράμα. Αλλά δεν ανέλαβε ποτέ καθήκοντα, κρατούμενος μέχρι την καταδίκη του στο δικαστήριο τον Μάρτιο. Εφετείο επικύρωσε την απόφαση την Τρίτη.

Ο Μπελέρης αρνείται τις κατηγορίες, υποστηρίζοντας ότι ο Αλβανός πρωθυπουργός Ράμα τον στόχευσε προκειμένου να διατηρήσει τον έλεγχο της Χειμάρρας και ότι οι δικαστές αγνόησαν τα αποδεικτικά στοιχεία υπέρ του. Αλβανοί αξιωματούχοι απορρίπτουν κατηγορηματικά τους ισχυρισμούς του, επικαλούμενοι την

ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας.

Η δικαστική διαφθορά μαστίζει εδώ και καιρό τη μετακομμουνιστική Αλβανία. Το σύστημα υποβλήθηκε πρόσφατα σε βαθιές μεταρρυθμίσεις, μετά από πιέσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ να ξεριζώσουν τη δωροδοκία και να διασφαλίσουν ότι οι δικαστές είναι ανεξάρτητοι από την πολιτική.

Τον Μάρτιο, Αλβανοί αξιωματούχοι συνέλαβαν τον κύριο αντίπαλο του Μπελέρη, Τζόργκο Γκόρο, ο οποίος διορίστηκε υπηρεσιακός δήμαρχος της Χειμάρρας μετά την υπόθεση εξαγοράς ψήφων. Ο Γκόρο κατηγορήθηκε ότι πλαστογράφησε έγγραφα για να αποκτήσει τοπική γη για έναν πρώην βουλευτή που σχεδίαζε ένα τουριστικό θέρετρο.

Ο Μπελέρης είπε ότι πιστεύει ότι στο επίκεντρο της υπόθεσής του βρίσκεται «τεράστια οικονομικά συμφέροντα όσον αφορά την τουριστική ανάπτυξη». «Αλλά είναι επίσης ότι ο Αλβανός πρωθυπουργός δεν θέλει ο τοπικός (εθνοτικός) ελληνικός πληθυσμός να μοιραστεί αυτή την ευημερία», τόνισε δε ότι «Αυτή είναι μια άμεση παραβί-

ση των ανθρωπίνων και μειονοτικών δικαιωμάτων».

Οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας υπήρξαν κατά καιρούς δύσκολες, κυρίως λόγω των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και της σημαντικής αλβανικής μεταναστευτικής κοινότητας στην Ελλάδα. Ο Έλληνας πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης υποστήριξε σθεναρά τον Μπελέρη, δίνοντάς του μια θέση στο ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας. Ο Μπελέρης κέρδισε περίπου 235.000 ψήφους, ερχόμενος τέταρτος μεταξύ των επτά ευρωβουλευτών που εξέλεξε το κόμμα.

Η κίνηση του Μητσοτάκη ήρθε καθώς η ΝΔ αγωνιζόταν να σταματήσει μια διαρροή ψήφων από την παραδοσιακή συντηρητική βάση της προς μικρά ακροδεξιά κόμματα. Η Ελλάδα βρίσκεται επίσης σε αντιπαράθεση με έναν άλλο μικρό γείτονα των Βαλκανίων και ελπιδοφόρο για την ΕΕ, τη Βόρεια Μακεδονία, και έχει προτείνει ότι οι προσπάθειες της χώρας να ενταχθεί στο μπλοκ θα μπορούσαν επίσης να υποστούν συνέπειες.

Μέχρι στιγμής, η Ευρωπαϊ-

κή Επιτροπή έχει αντιμετωπίσει το θέμα Μπελέρη ως διμερή διαφορά. Οι ενταξιακές συνομιλίες της ΕΕ με την Αλβανία και τη Βόρεια Μακεδονία ξεκίνησαν το 2022 και αναμένεται να διαρκέσουν χρόνια.

«Νομίζω ότι η Αλβανία πρέπει αργά ή γρήγορα να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά... με τους κανόνες και το κράτος δικαίου που αρμόζουν σε μια ευρωπαϊκή χώρα», δήλωσε ο κ. Μπελέρης.

Η ποινή του Μπελέρη λήγει στα μέσα Οκτωβρίου. Εκτός από μια πρόωρη αποφυλάκιση, δεν θα ορκιστεί με τους άλλους 704 βουλευτές στο κοινοβούλιο με έδρα το Στρασβούργο για την πρώτη συνεδρίασή του στις 16 Ιουλίου.

Θα μπορούσε, ωστόσο, να παρακολουθήσει μέσω τηλεδιάσκεψης - έχει ήδη πραγματοποιήσει τέτοιες συναντήσεις με Έλληνες ευρωβουλευτές - κατόπιν άδειας από τις αρχές των φυλακών.

Ο συντάκτης του Associated Press Lazar Semini στα Τίρανα της Αλβανίας, συνέβαλε σε αυτό το άρθρο.

Με τους φακέλους του Ασοσιεντέτ Πρες

Το Αλβανικό εφετείο επικυρώνει την ποινή φυλάκισης του εκλεγμένου δημάρχου της ελληνικής μειονότητας της Χειμάρρας Του, αυξάνοντας έτσι τις εντάσεις μεταξύ των δύο χωρών.

Του Γιάννη Σ. Σαραϊδάρη
Το Αλβανικό εφετείο επικύρωσε την περασμένη Τρίτη την ποινή φυλάκισης δύο ετών για τον εκλεγμένο δήμαρχο της ελληνικής μειονότητας της χώρας, σε μια κίνηση που αναμένεται να επιδεινώσει περαιτέρω την ένταση μεταξύ Αλβανίας και της γειτονικής Ελλάδας.

Το εφετείο αρνήθηκε να αλλάξει την ετυμηγορία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου από τον Μάρτιο για τον Διονύσιο Άλφρεντ Μπελέρης, 51 ετών, ο οποίος φυλακίστηκε με την κατηγορία της εξαγοράς ψήφων στις δημοτικές εκλογές της Αλβανίας τον

περασμένο χρόνο.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Μπελέρης, ο οποίος έχει διπλή υπηκοότητα, κέρδισε επίσης μια ελληνική έδρα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπώντας το κυβερνών συντηρητικό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, στις ευρωεκλογές, νωρίτερα αυτό το μήνα.

Πέρυσι ο Μπελέρης, εξελέγη δήμαρχος της Χειμάρρας, μιας πόλης 240 χιλιόμετρα (150 μίλια) νότια της πρωτεύουσας της Αλβανίας, Τίρανα. Συνελήφθη δύο ημέρες πριν από την ψηφοφορία, κατηγορούμενος ότι προσέφερε 40.000 αλβανικά λεκ (360

ευρώ την περίοδο εκείνη), προκειμένου να αγοράσει οκτώ ψήφους. Ο Μπελέρης δεν ορκίστηκε ποτέ επειδή συνελήφθη και αργότερα καταδικάστηκε σε φυλάκιση δύο ετών.

Ο Μπελέρης αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες και η Αθήνα περιέγραψε την κράτησή του ως πολιτικά υποκινούμενη.

Η Ελλάδα είχε καλέσει την κυβέρνηση της Αλβανίας να σταματήσει τη διαδικασία εναντίον του Μπελέρη, λέγοντας ότι η υπόθεση θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την αίτηση της Αλβανίας για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Αλβανία, υποψήφια χώρα,

βρίσκεται στη διαδικασία διαπραγματεύσεων για την πλήρη ένταξή της.

Η κυβέρνηση της Αλβανίας δήλωσε ότι δεν μπορούσε να κάνει τίποτα όσο η υπόθεση βρισκόταν στα δικαστήρια.

Οι νομοθέτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαμβάνουν σημαντική νομική ασυλία από δίωξη, ακόμη και αν οι ισχυρισμοί σχετίζονται με εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την εκλογή τους.

Στην περίπτωση του Μπελέρη, ο κανόνας αυτός είναι απίθανο να επηρεάσει το αποτέλεσμα, δεδομένου ότι εκτίει ποινή για αδίκημα που διαπράχθηκε

σε τρίτη χώρα.

«Είναι ένα απολύτως δημοκρατικό αίτημα τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μπορούν να παρίστανται αυτοπροσώπως σε όλες τις κοινοβουλευτικές συνόδους, αρχής γενομένης από τον Ιούλιο», δήλωσε η Πρέσβης της Ελλάδας στην Αλβανία Κωνσταντίνα Καμίση.

Έξι χώρες των Δυτικών Βαλκανίων - Αλβανία, Βοσνία, Κοσσυφοπέδιο, Μαυροβούνιο, Βόρεια Μακεδονία και Σερβία - βρίσκονται σε διαφορετικά στάδια των αιτήσεών τους για ένταξη στην ΕΕ. Η Κροατία ήταν η τελευταία χώρα μέλος της ΕΕ που

έγινε δεκτή το 2013.

Οι δυτικές ανησυχίες για την περιφερειακή σταθερότητα που προκλήθηκαν από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία έχουν προσθέσει επείγοντα χαρακτηριστήρα στη διαδικασία ένταξης.

Η Ελλάδα και η Αλβανία, πρώην κομμουνιστική χώρα και νυν μέλος του NATO, έχουν μια ιστορικά τεταμένη σχέση με δύσκολες σχέσεις κατά καιρούς, κυρίως για θέματα των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία και της μεγάλης αλβανικής κοινότητας στην Ελλάδα.

Με την βοήθεια των φακέλων του Ασοσιεντέτ Πρες

Οι Ομογενείς βουλευτές καταδικάζουν την απόπειρα κατά του Τραμπ.

Σε καταδικαστικές τοποθετήσεις αναφορικά με την απόπειρα δολοφονίας εναντίον του πρώην προέδρου των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, προχώρησαν, ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης, οι ομογενείς βουλευτές.

Σε εκτενή δήλωσή της προς τα ΜΜΕ, η Ρεπουμπλικανική βουλευτής της 11ης Περιφέρειας της Νέας Υόρκης, Νικόλ Μαλλιωτάκη (Nicole Malliotakis) έκανε λόγο για «σοκαριστικό και οδυνηρό γεγονός»,

εκφράζοντας, παράλληλα, ευχαριστίες προς τους άνδρες της Μυστικής Υπηρεσίας.

«Είναι ταυτόχρονα σοκαριστικό και οδυνηρό ότι κάποιος επιχειρήσει να δολοφονήσει τον πρόεδρο Τραμπ. Κατά τη διαδικασία, αθώοι παριστάμενοι επίσης πυροβολήθηκαν, μεταξύ των οποίων και κάποιος που, δυστυχώς, υπέκυψε στα πράγματά του. Ενώσω αναμένουμε να μάθουμε περισσότερα για

τον δράστη και διεξάγεται εκτενής έρευνα για το πώς μπόρεσε να σημειωθεί αυτή η τρομακτική πράξη, είμαστε ευγνώμονες στους άνδρες της Μυστικής Υπηρεσίας που προστάτευσαν τον πρόεδρο Τραμπ και εξουδετέρωσαν τον δράστη μέσα σε δευτερόλεπτα», επεσήμανε η κ. Μαλλιωτάκη, αφήνοντας αιχμές για στοχοποίηση του πρώην Προέδρου,

συνέχεια στη σελίδα 22

Τρεις Κληρονόμοι Για Κοινό Λογαριασμό Πατέρα

Του Χρήστου Ηλιόπουλου*

Συχνά προκύπτει το ερώτημα ποιος δικαιούται τα χρήματα που υπάρχουν σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό όταν ο ένας από τους συνδικαιούχους αποβιώσει. Η σύγκρουση δημιουργείται συνήθως μεταξύ από την μία πλευρά του επιζώντος συνδικαιούχου του λογαριασμού και από την άλλη των κληρονόμων του θανόντος. Ο συνδικαιούχος υποστηρίζει ότι αυτός παίρνει τα χρήματα του λογαριασμού και όχι οι κληρονόμοι του αποβιώσαντος, ενώ οι κληρονόμοι υποστηρίζουν το αντίθετο, ότι δηλ. εκείνοι είναι που δικαιούνται το υπόλοιπο της κατάθεσης, ή ότι δικαιούνται κι αυτοί ένα ποσοστό. Κατά το νόμο, εάν στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό έχει τεθεί ο όρος του άρθρου 2 του Νόμου 5638/1932, περίπτωση που είναι η πλέον συνηθισμένη αφού ο όρος αυτός μπαίνει αυτόματα κατά το άνοιγμα του κοινού λογαριασμού, τα χρήματα της κατάθεσης μετά τον θάνατο ενός εκ των συνδικαιούχων του κοινού λογαριασμού παραμένουν στην διάθεση του ή των

υπολοίπων συνδικαιούχων. Οι κληρονόμοι δηλαδή του θανόντος δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν από την τράπεζα να λάβουν το υπόλοιπο της κατάθεσης και αποξενώνονται πλήρως από το ποσό του λογαριασμού, το οποίο εξαιρείται από την κληρονομιά και περιέρχεται αυτοδικαίως στους επιζώντες συγκαταθέτες, χωρίς να μπορούν οι κληρονόμοι να αντλήσουν δικαιώματα από την εσωτερική σχέση των τελευταίων με τον κληρονομούμενο. Συμβαίνει σε κάποιες περιπτώσεις ο θανών να είχε κοινό λογαριασμό με ένα μόνο από τα παιδιά του και μετά τον θάνατό του,

τα άλλα παιδιά, που δεν είναι συνδικαιούχοι, να διαμαρτύρονται επειδή ο ένας κληρονόμος που ήταν συνδικαιούχος, ανέλαβε από την τράπεζα το σύνολο του ποσού. Κατ' αρχάς, η λύση που δίνεται από το νόμο και τη νομολογία είναι ότι τα χρήματα δικαιούνται να τα λάβει ο συνδικαιούχος και όχι οι κληρονόμοι. Με άλλα λόγια, το υπόλοιπο της τραπεζικής κατάθεσης του κοινού λογαριασμού δεν θεωρείται μέρος της κληρονομιάς και δεν το δικαιούνται οι κληρονόμοι. Ειδικώς, η τράπεζα όχι μόνο δεν έχει υποχρέωση να καταβάλει χρήματα στους κληρονόμους, αλλά συνήθως ούτε

και πληροφορίες δεν τους δίνει για τα στοιχεία του κοινού λογαριασμού, διότι μετά τον θάνατο του ενός, ο δικαιούχος του λογαριασμού είναι πλέον άλλο πρόσωπο και αν η τράπεζα δώσει στους κληρονόμους πληροφορίες για τον λογαριασμό μπορεί να παραβιάζει το τραπεζικό απόρρητο του επιζώντος συνδικαιούχου. Ωστόσο, υπό προϋποθέσεις και αναλόγως των πραγματικών περιστάσεων της κάθε υπόθεσης, οι κληρονόμοι που είναι και νόμιμοι μεριδούχοι μπορεί να έχουν κάποιο δικαίωμα επί του υπολοίπου του κοινού τραπεζικού λογαριασμού, ή επί ενός μέρους αυτού. Ειδικώς, εάν ο κληρονόμος είναι τέκνο, σύζυγος ή γονέας του θανόντος, κατά το νόμο είναι και νόμιμος μεριδούχος, δηλαδή έχει κάποια σημαντικά πρόσθετα δικαιώματα, που υπερσχύουν συχνά ακόμα και μίας παράλειψης του μεριδούχου στην διαθήκη και του παρέχουν το δικαίωμα να διεκδικήσει (αν θέλει) ένα ελάχιστο μέρος της κληρονομιάς από το οποίο δεν μπορεί να αποκλεισθεί, παρά μόνο με αποκλήρωση, που σπανίως ισχύει. Ο νόμιμος μεριδούχος συ-

νηπώς έχει δικαίωμα κατά το άρθρο 117 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα να ασκήσει αγωγή στο δικαστήριο και να θεωρήσει ότι το άνοιγμα του κοινού τραπεζικού λογαριασμού εν ζωή από τον θανόντα με έτερο πρόσωπο αποτελεί δωρεά του θανόντος προς το πρόσωπο αυτό, μέρος της οποίας μπορεί να ακυρώσει ο νόμιμος μεριδούχος για να λάβει το ελάχιστο που κατά νόμον δικαιούται (δηλαδή τη νόμιμη μοίρα). Στην απόφαση υπ' αριθ. 65/2009 του Εφετείου Αθηνών, ο πατέρας είχε ανοίξει κοινό λογαριασμό με τον έναν (τον Α) από τους τρεις υιούς του. Όταν πέθανε ο πατέρας, το υπόλοιπο της κατάθεσης ήταν 267.000 ευρώ, τα οποία πήρε ο συνδικαιούχος γιός Α από την τράπεζα. Ο ένας από τους δύο άλλους υιούς (ο Β) διεκδίκησε δικαστικώς τη νόμιμη μοίρα του. Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι το ποσό των 267.000 ευρώ ανήκε αποκλειστικώς στον θανόντα πατέρα και δεν είχε συνεισφέρει σ' αυτή την κατάθεση ο γιός Α που είχε γίνει συνδικαιούχος. Επομένως, το ποσό αυτό θεωρήθηκε ότι ήταν δωρεά

από τον πατέρα προς τον ένα του γιο, τον Α. Επίσης, ο πατέρας είχε αφήσει με τον θάνατό του και ένα διαμέρισμα αξίας 50.000 ευρώ, το οποίο κληρονομήθηκε από τους τρεις υιούς ισομερώς. Η απόφαση έκρινε ότι ο Β, που άσκησε την αγωγή, δικαιούται να λάβει τη νόμιμη μοίρα του, δηλαδή το 1/6 από το ποσό (267.000 + 50.000 ευρώ) = 317.000 ευρώ. Το 1/6 είναι 52.833. Αυτό είναι το ελάχιστο ποσό της νόμιμης μοίρας που δικαιούται το ένα από τα τρία παιδιά, ελλείψει συζύγου του θανόντος. Ωστόσο, από το ποσό αυτό πρέπει να αφαιρεθεί το 1/3 των 50.000 του διαμερίσματος που ήδη είχε λάβει ο Β. Επομένως, το ποσό που επεδίκασε το Δικαστήριο στον Β είναι 52.833 μείον 16.666 = 36.167 ευρώ. Το αποτέλεσμα της δικαστικής απόφασης ήταν ότι ο Α, που είχε λάβει το ποσό των 267.000 ευρώ από τον κοινό λογαριασμό, θα έπρεπε να αποδώσει ποσό 36.167 ευρώ στον αδελφό του Β.

*Ο Χρήστος Ηλιόπουλος είναι Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, Master of Laws.

Τζέιμς Ντέιβιντ Βανς: Ο τραμπισμός μετά τον Τραμπ

Του Κώστα Ράπτη

Προτού καν περάσει το σοκ από την απόπειρα δολοφονίας του, ο Ντόναλντ Τραμπ προχώρησε σε έναν αφηνδιασμό πρώτου μεγέθους, ανακοινώνοντας ότι επιλογή του για τη θέση του αντιπροέδρου στο Ρεπουμπλικανικό ψηφοδέλτιο των προεδρικών εκλογών είναι ο 39χρονος γεροισιαστής του Οχάιο, Τζέιμς Ντέιβιντ Βανς.

Πρόκειται για δείκτη μεγάλης αλλαγής στην αμερικανική πολιτική ζωή, καθώς ο υποψήφιος αντιπρόεδρος, άλλοτε δριμύς επικριτής του Τραμπ, ενσαρκώνει την διεύρυνση της επιρροής του τραμπισμού και συνδυάζει λαϊκιστικά, υπερφιλελεύθερα, αντιδραστικά και "φουτουριστικά" στοιχεία, σε ένα ιδεολογικό μείγμα καθαρά αμερικανικό, το οποίο λ.χ. η Ευρώπη δυσκολεύεται να παρακολουθήσει. Αλλά η πολιτισμική και άρα πολιτική απόκλιση των δύο ακτών του Ατλαντικού προορίζεται ούτως ή άλλως να διευρυνθεί.

Γεννημένος στην περιοχή ακριβώς της Αμερικής, οι ψηφοφόροι της οποίας έκαναν την έκπληξη το 2016, ο Βανς καλούνταν τότε συχνά στα μέσα ενημέρωσης για να ερμηνεύσει το "φαινόμενο Τραμπ". Όμως η ειρωνεία της τύχης θέλησε να αποτελέσει ο ίδιος το "μέλλον" του τραμπισμού, εφόσον θα είναι αντικειμενικά ο καλύτερα προωθημένος Ρεπουμπλικανός για τη διεκδίκηση της προεδρίας το 2028. Ο

αποκαλούμενος συνήθως με τα αρχικά Τζέι Ντι βρέθηκε να γοητεύεται από το αντικείμενο μελέτης του και κυρίως να απωθείται από την αντίδραση των liberal Αμερικανών και την δαιμονοποίηση του Νεογιορκέζου μεγιστάνα. Ο λόγος για τον οποίο το 2016 ο Βανς αντιμετώπιζόταν ως ειδικός στην "τραμπική Αμερική" ήταν το αυτοβιογραφικό του βιβλίο, το οποίο είχε κυκλοφορήσει το καλοκαίρι του ίδιου έτους (και έμελλε να γνωρίσει κινηματογραφική μεταφορά), με τον τίτλο Hillbilly Elegy. Γεννημένος στο Οχάιο, αλλά με καταγωγή και στενοί δεσμούς με το Κεντάκι, ο Βανς ήταν το τέκνο μιας μητέρας που πάλευε με την εξάρτησή της από τα ναρκωτικά και ενός πατέρα ο οποίος εγκατέλειψε

την οικογένεια πολύ νωρίς, εξ ου και ο ίδιος ανατράφηκε από τους παππούδες του, παντοτινό πρότυπο στη ζωή του. Όμως για την ιδιαίτερη κουλτούρα hillbilly των φτωχών αγροτικών περιοχών των Απαλλαχίων εκφράζεται στο βιβλίο του με μελανά χρώματα, υποστηρίζοντας ότι οι άνθρωποι του τόπου καταγωγής του έχουν βυθιστεί στην παρακμή, την παθητικότητα και την εξάρτηση από τα προνοιακά επιδόματα.

Ο Βανς υπηρέτησε για τέσσερα χρόνια ως στρατιώτης στο Ιράκ, αλλά αργότερα μίλησε για τη διάψευση που βίωσε σε σχέση με την αμερικανική εξωτερική πολιτική. Κατόπιν σπούδασε πολιτικές επιστήμες και φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο και νομικά στο Γέιλ, όπου γνώρισε

την ινδικής καταγωγής σύζυγο και μητέρα των τριών παιδιών του, η οποία θήτευσε κάποια στιγμή ως βοηθός του προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου Τζον Ρόμπερτς και τώρα δικηγόρει.

Η στροφή του στον χώρο του venture capital τον έφερε στην Καλιφόρνια, όπου μεταξύ 2016-2017 εργάστηκε για την Mithril Capital του Πίτερ Τιλ (Peter Thiel). Το 2019 επέστρεψε στο Οχάιο και ίδρυσε στο Σινσινάτι την επενδυτική εταιρεία Narya Capital, ενώ είχε ήδη γίνει σαφές ότι προσανατολίζεται στην πολιτική καριέρα. Πράγματι, στις εκλογές του 2022 εξελέγη στην ομοσπονδιακή Γερουσία, έχοντας "υιοθετηθεί" από τον Ντόναλντ Τραμπ.

Ο πρώην πρόεδρος πείσθηκε να στηρίξει τον

αλλοτινό επικριτή του, επειδή σε επίσκεψη του τελευταίου στο Μαρά-Λάγκο εκτίμησε τις... δεξιότητες του στο γκολφ. Στην πραγματικότητα, ο Βανς είχε ήδη καλλιεργήσει τις σχέσεις του με τον υιό του Τραμπ, Ντόναλντ τζούνιор, ενώ δεχόταν μεγάλη προβολή από τον τηλεοπτικό αστέρα Τάκερ Κάρλσον.

Είναι αδύνατο πάντως να αντιληφθούμε την ανάδυση του Βανς, χωρίς αναφορά στον Τιλ, τον γερμανικής καταγωγής, Καθολικό, Ρεπουμπλικανό, γκέι, δισεκατομμυριούχο ιδρυτή του PayPal, πρώτο επενδυτή του Facebook και αφεντικό της Palantir, ο οποίος προβάλλει και ως διανοητής, εμπνευσμένος σε μεγάλο βαθμό από τον Γάλλο ανθρωπολόγο Ρενέ Ζιράρ.

Η χρηματοδότηση από τον Τιλ της καμπάνιας του πρώην συνεργάτη του για τη Γερουσία ξεπέρασε τα 15 εκατομμύρια δολάρια, ωστόσο η σχέση τους δεν είναι απλώς συναλλακτική. Ο Βανς αντιμετωπίζει τον Τιλ ως ιδεολογικό οδηγό (διόλου τυχαία, το 2019 προσχώρησε στον Καθολικισμό), που συνδυάζει την high tech αισιοδοξία με την απογοήτευση από τη δημοκρατία και την libertarian απέχθεια για την φορολογία και τον συνδικαλισμό, αλλά και μια ματιά στραμμένη στην εκτός της προνομιάς "φούσκα" της Νέας Υόρκης και της Καλιφόρνιας Αμερικής.

Ως γεροισιαστής ο Βανς συνυπέγραψε με Δημοκρατικούς συναδέλφους του, όπως η Ελίζαμπεθ Ουόρεν νομοθετικές πρωτοβουλίες, που δεν έχουν προχωρήσει. Η συμπεριποίη του στο προεδρικό ψηφοδέλτιο φέρνει πλάι στον Τραμπ έναν υποψήφιο πολύ νεότερο, με λαϊκές ρίζες και με περισσότερο εκλεπτυσμένη σκέψη.

Το σημείο πάντως στο οποίο κατεχοχόν ξεχωρίζει ο Βανς είναι στάση του σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και κυρίως στο Ουκρανικό, καθώς αντιτίθεται στη συνέχιση του πολέμου και θεωρεί αναπόφευκτο έναν συμβιβασμό. Στα ζητήματα της Μέσης Ανατολής, ωστόσο, καταφέρνει να ξεπερνά σε υποστήριξη προς το Ισραήλ ακόμη και τους υπόλοιπους συναδέλφους του στη Γερουσία.

Οι Ομογενείς βουλευτές καταδικάζουν την απόπειρα κατά του Τραμπ.

συνέχεια από τη σελίδα 20

στηλιτεύοντας την πολιτική βία.

«Ο τρόπος με τον οποίο ο πρόεδρος Τραμπ έχει στοχοποιηθεί και δυσφημιστεί έχει πάει πολύ μακριά. Αυτή η πράξη πολιτικής βίας και καθαρού μίσους είναι απαράδεκτη. Ως Αμερικανοί, μπορούμε να διαφωνήσουμε, αλλά πρέπει να σεβαστούμε τις απόψεις από όλο το πολιτικό φάσμα και να συμμετάσχουμε σε διάλογο με σεβασμό για τα σημαντικά ζητήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας σήμερα. Η απόπειρα δολοφονίας οποιουδήποτε πολιτικού υποψηφίου είναι απαράδεκτη και απλώς διαχίζει περαιτέρω το έθνος μας», κατέληξε η Νικόλ Μαλλιωτάκη.

Από την πλευρά του, ο έτερος ομογενής Ρεπου-

μπλικανός βουλευτής, Κωνσταντίνος Μπιλιράκης (Gus Bilirakis), στην αρχική ανάρτησή του στο X, εξέφρασε τη συμπάραστασή

του προς τον Ντόναλντ Τραμπ και την οικογένειά του, ευχαριστώντας, με τη σειρά του, τη Μυστική Υπηρεσία.

«Όπως έκανε από την αρχή, ο Θεός προστάτεψε τον πρόεδρο Τραμπ από σοβαρό τραυματισμό, ώστε να μας οδηγήσει στη

νίκη τον Νοέμβριο. Προσευχές για όσους σκοτώθηκαν και στις οικογένειές τους. ΠΑΛΕΨΤΕ! ΠΑΛΕΨΤΕ! ΠΑΛΕΨΤΕ!», δημοσίευσε στη συνέχεια, αναπαράγοντας το σύνθημα του ίδιου του Τραμπ μετά την επίθεση.

Τη συμπάραστασή του στον Ντόναλντ Τραμπ εξέφρασαν και οι Δημοκρατικοί βουλευτές Κρις Πάππας (Chris Pappas), Τζον Σαρμπάνης (John Sarbanes) και Ντίνα Τίτους (Dina Titus), με κοινό σημείο αναφοράς τους επαίνους προς τη Μυστική Υπηρεσία για την άμεση αντίδρασή της.

Μιχάλης Ταννούσης. Φωτογραφία: Ευγενική παραχώρηση

Σε πολιτειακό επίπεδο, ο Ρεπουμπλικανός πολιτειακός βουλευτής της Νέας Υόρκης, Μιχάλης Ταννούσης (Michael Tannousis),

σε ανάρτησή του, τόνισε πως «προσεύχεται για τον πρόεδρο Τραμπ» και ευχαρίστησε επίσης τις Αρχές, ενώ ο αναπληρωτής επικεφαλής της Πολιτειακής Γεωργίας Νέας Υόρκης, Μιχάλης Γιάνναρης (Michael Gianaris), ένας σκληρός επικριτής του Τραμπ, τόνισε πως η βία δεν έχει θέση στην πολιτική ζωή της Αμερικής.

«Ανεξάρτητα από το πόσο διαιρεμένοι είμαστε ως έθνος ή πόσο σοβαρές είναι οι διαφορές μας, δεν μπορεί να είναι αυτός ο τρόπος. Οι πολιτικές διαφορές μας θα πρέπει να επιλύονται ειρηνικά στην κάλπη, όχι με τη βία. Σε αυτή τη δύσκολη στιγμή, πρέπει να ενισχύσουμε τη δέσμευσή μας προς τη δημοκρατία, ως λύση», είπε ο κ. Γιάνναρης.

Τι συμβαίνει στη συνέχεια: Ο Τζο Μπάιντεν θέλει να δώσει τη σκυτάλη στην Καμάλα Χάρις.

ΑΤΛΑΝΤΑ (ΑΡ) -- Με τον Πρόεδρο Τζο Μπάιντεν να τερματίζει την υποψηφιότητά του για επανεκλογή και να υποστηρίζει την Αντιπρόεδρο Καμάλα Χάρις, οι Δημοκρατικοί πρέπει τώρα να πορευτούν σε μια στροφή που είναι άνευ προηγουμένου στα τέλη του εκλογικού έτους.

Οι Δημοκρατικοί πρόκειται να πραγματοποιήσουν το συνέδριό τους στο Σικάγο στις 19-22 Αυγούστου. Αυτό που υποτίθεται ότι θα ήταν στέψη για τον Μπάιντεν γίνεται τώρα ένας ανοιχτός διαγωνισμός στον οποίο σχεδόν 4.700 εκπρόσωποι θα είναι υπεύθυνοι για την επιλογή ενός νέου σημαιοφόρου για να αμφισβητήσει τον Ρεπουμπλικανό Ντόναλντ Τραμπ το φθινόπωρο.

Ο δρόμος που ακολουθεί δεν είναι ούτε εύκολος ούτε προφανής, ακόμη και με τον Μπάιντεν να υποστηρίζει τον Χάρις. Υπάρχουν αναπάντητα ερωτήματα σχετικά με τα logistics, τα χρήματα και τις πολιτικές επιπτώσεις. Μπορεί ο Μπάιντεν να ανακατευθύνει τους αντιπροσώπους του;

Ο Μπάιντεν κέρδισε όλες τις προκριματικές εκλογές και τις κοινοβουλευτικές εκλογές νωρίτερα φέτος και έχασε μόνο το έδαφος της αμερικανικής Σαμόα. Τουλάχιστον 3.896 αντιπρόσωποι είχαν δεσμευτεί να τον υποστηρίξουν.

Οι ισχύοντες κανόνες του κόμματος δεν επιτρέπουν στον Μπάιντεν να τους μεταβιβάσει σε άλλον υποψήφιο. Πολιτικά, ωστόσο, η υποστήριξή του είναι πιθανό να έχει επιρροή. Τι θα μπορούσε να συμβεί στο συνέδριο;

Με τον Μπάιντεν να παραμερίζεται, οι Δημοκρατικοί ξεκινούν τεχνικά με μια

ανοιχτή συνέλευση. Αλλά ρεαλιστικά, η υποστήριξή του ωθεί τους Δημοκρατικούς σε σκοτεινό έδαφος. Το άμεσο βάρος είναι στην Χάρις να σταθεροποιήσει την υποστήριξη σε σχεδόν 4.000 αντιπροσώπους από τις πολιτείες, τις επικράτειες και την περιφέρεια της Κολούμπια, συν περισσότερους από 700 λεγόμενους υπερεκπρόσωπους που περιλαμβάνουν ηγέτες κομμάτων, ορισμένους εκλεγμένους αξιωματούχους και πρώην προέδρους και αντιπροέδρους.

Θα αμφισβητήσει κανείς την Χάρις;

Ακόμη και πριν ο Μπάιντεν ανακοινώσει την απόφασή του, οι Δημοκρατικοί έθεσαν τον κυβερνήτη της Καλιφόρνια Γκάβιν Νιούσομ και τον κυβερνήτη του Μίσιγκαν Γκρέτσην Γουίτμερ ως πιθανούς διεκδικητές εκτός από την Χάρις. Ωστόσο, ορισμένοι Δημοκρατικοί υποστήριξαν δημοσίως, και πολλοί ιδιωτικά, ότι θα ήταν ανούσιο να ανυψωθεί η πρώτη γυναίκα, η πρώτη μαύρη γυναίκα και το πρώτο πρόσωπο με καταγωγή από τη Νότια Ασία που κατείχε εθνικό αξίωμα.

Δεδομένου του πόσο σημαντικοί ήταν οι μαύροι ψηφοφόροι - και ιδιαίτερα οι μαύρες γυναίκες - για την υποψηφιότητα του Μπάιντεν και την επιλογή της Χάρις ως υποψηφίου, θα ήταν τουλάχιστον επικίνδυνο για τους Δημοκρατικούς να την περάσουν για μια λευκή υποψήφια. Οι Δημοκρατικοί αντιμετώπισαν ήδη ιστορικούς αντίθετους ανέμους πριν από την αποχώρηση του Μπάιντεν. Ο Newsom και ο Whitmer, που είναι και οι δύο λευκοί, και οποιοσδήποτε άλλος Δημοκρατικός θα πρέπει επίσης να σταθμίσουν τα βραχυπρόθεσμα

Ο Πρόεδρος Τζο Μπάιντεν, αριστερά, και η πρώτη κυρία Τζιλ Μπάιντεν κρατιούνται χέρι-χέρι καθώς φτάνουν στο Fort Lesley J. McNair, Δευτέρα, 1 Ιουλίου 2024, στην Ουάσιγκτον. - Ο πρόεδρος Τζο Μπάιντεν αποχώρησε από την κούρσα του 2024 για τον Λευκό Οίκο την Κυριακή 21 Ιουλίου, τερματίζοντας την προσπάθειά του για επανεκλογή μετά από μια καταστροφική συζήτηση με τον Ντόναλντ Τραμπ που δημιούργησε αμφιβολίες για την καταλληλότητά του για το αξίωμα, μόλις τέσσερις μήνες πριν από τις εκλογές.

και μακροπρόθεσμα οφέλη από την αμφισβήτηση του Harris τώρα έναντι της διατήρησης της καλής θέλησης για μελλοντικές προκριματικές προεδρικές εκλογές.

Ωστόσο, δίκαια ή όχι, η Χάρις δεν θεωρείται επίσης ως μια ιδιαίτερα αγαπητή ή εξουσιοδοτημένη αντιπρόεδρος. Το καλύτερο σενάριο για αυτήν και τους Δημοκρατικούς είναι να υποστηρίξουν γρήγορα την υποστήριξη και να προβάλουν ένα ενιαίο μέτωπο. Οι Δημοκρατικοί θα μπορούσαν ακόμη και να προχωρήσουν με τα σχέδιά τους για μια πρόωρη εικονική ψηφοφορία - μια κίνηση που είχαν σχεδιάσει για να διασφαλίσουν ότι ο Μπάιντεν θα επιλεγεί πριν από την προθεσμία για τις εκλογές στο Οχάιο. Τι συμβαίνει με τα χρήματα της προεκλογικής εκστρατείας του Μπάιντεν;

Η εκστρατεία του Μπάιντεν ανέφερε πρόσφατα 91 εκατομμύρια δολάρια σε μετρητά. Οι επιτροπές εκστρατείας των Συμμαχικών Δημοκρατικών ανέβασαν το σύνολο που είχε στη διάθεσή του σε περισσότερα από 240 εκατομμύρια δολάρια. Οι ειδικοί στα χρηματοοικονομικά καμπάνιας συμφωνούν γενικά ότι η Χάρις θα μπορούσε να ελέγχει όλα αυτά τα κεφάλαια από τη στιγμή που η εκστρατεία δημιουργήθηκε στο όνομά της καθώς και στο όνομά του Μπάιντεν. Εάν οι Δημοκρατικοί διορίσουν κάποιον άλλο εκτός από τον Χάρις, οι λογαριασμοί των κομμάτων θα μπορούσαν να ωφελήσουν τον υποψήφιο, αλλά ο λογαριασμός Μπάιντεν-Χάρις θα είχε περισσότερες περιπτώσεις. Για παράδειγμα, νομικοί εμπειρογνώμονες λένε ότι θα μπορούσε να

γίνει μια ανεξάρτητη επιτροπή πολιτικής δράσης δαπανών, αλλά όχι απλώς να μεταφέρει το υπόλοιπό της σε διαφορετικό υποψήφιο.

Πώς θα λειτουργήσει μια υποψηφιότητα για αντιπρόεδρο;

Η υποψηφιότητα για αντιπρόεδρο είναι πάντα μια ξεχωριστή ψηφοφορία στο συνέδριο. Σε χρόνια ρουτίνας, η σύμβαση επικυρώνει την επιλογή του υποψηφίου. Εάν η Χάρις κλείσει γρήγορα τις τάξεις, θα μπορούσε να κατονομάσει την επιλογή της και να ζητήσει από τους αντιπροσώπους να την επικυρώσουν. Σε μια εκτεταμένη μάχη, ωστόσο, η αντιπροεδρία θα μπορούσε να γίνει μέρος του εμπορίου αλόγων -- και πάλι, μια επιστροφή σε συμβάσεις μιας παλαιότερης εποχής. Μπορούν οι Ρεπουμπλικά-

νοι να κρατήσουν τον Χάρις μακριά από τις κάλπες; Οποιαδήποτε καμπύλη κατά τη διάρκεια μιας προεδρικής εκστρατείας στις ΗΠΑ είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει μια αναταραχή πολιτειακών και ομοσπονδιακών αγωγών σε αυτήν την υπερκομματική εποχή, και ορισμένοι συντηρητικοί έχουν απειλήσει ακριβώς αυτό.

Ωστόσο, οι κρατικοί νόμοι συνήθως δεν ορίζουν πώς τα κόμματα επιλέγουν τους υποψηφίους τους για πρόεδρο. Και ορισμένα στελέχη του GOP - ο κυβερνήτης του Οχάιο Μάικ Ντε Γουάιν και ο κυβερνήτης της Αλαμπάμα Κέι Άιβι-έχουν εργαστεί ήδη φέτος για να διασφαλίσουν ότι το κόμμα τους δεν θα αρνηθεί την πρόσβαση ρουτίνας των Δημοκρατικών στα ψηφοδέλτια.

Ακριτική Ψέριμος:

Στην Ψέριμο το πρώτο Παγκόσμιο συνέδριο «SMARTISLANDS» 4 και 5 Σεπτεμβρίου 2024!

του Λεωνίδα Κουμάκη*

Ήταν το καλοκαίρι του 2021 όταν μια ομάδα Αμερικανών επισκέφτηκε το μαγευτικό νησί της ακριτικής μας Ψερίμου – μια ανάσα από την Κάλυμνο στην οποία ανήκει διοικητικά. Ανάμεσα τους η Αντιπρόεδρος του IHA Νίνα Γκατζούλη με τον σύζυγό της Bill Γκατζούλη και ο Δρ Παναγιώτης Μπαλταζής, μέλος ΔΣ του IHA. Οι επισκέπτες εντυπωσιάστηκαν από την παρθένα ομορφιά του νησιού των 22 μόλις μόνιμων κατοίκων, αλλά απογοητεύτηκαν από την εικόνα ενός ερειπίου που στο παρελθόν αποτελούσε το Δημοτικό Σχολείο του νησιού και πλημμύριζε με τις παιδικές φωνές πολλών δεκάδων μαθητών και μαθητριών.

Λίγες μόλις εβδομάδες αργότερα, το θέμα συζητήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο του IHA- International Hellenic Association, ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού εθελοντών με έδρα το Delaware των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ο οποίος έχει σαν μέλη κυρίως ακαδημαϊκούς από την Ελληνική Διασπορά (σε ολόκληρο τον κόσμο (κα φυσικά την Ελλάδα). Το ΔΣ του IHA αποφάσισε ομόφωνα να αναλάβει πρωτοβουλία συντονισμού όλων των αναγκαίων ενεργειών προκειμένου να γίνει ανακαίνιση και επαναλειτουργία του Δημοτικού Σχολείου της Ψερίμου.

Τον Γενάρη του 2022 έγινε μια ειδική επίσκεψη στο νησί από τον Πρόεδρο του IHA Ευάγγελο Ρήγο και το μέλος του ΔΣ Δρα Αθανάσιο Σαραντόπουλο για την επί τόπου εξέταση των δεδομένων (μόλις 22 κάτοικοι, δύο νήπια αλλά εντυπωσιακή κοσμοπολιτική μύρα τους καλοκαιρινούς μήνες με ημερήσιες εκδρομές από Κάλυμνο και Κω, τεράστιες προοπτικές ανάπτυξης, Κατασκηνωτικό Κέντρο Προσκόπων Ψερίμου κ.α.)

Συστάθηκε αμέσως μια Εκτελεστική Επιτροπή η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο του IHA Ευάγγελο Ρήγο, το μέλος ΔΣ Λεωνίδα Κουμάκη και τον πολιτικό μηχανικό-μέλος του IHA Νίκο Δικέφαλο, αρχίζοντας αμέσως καθημερινή δουλειά με ένα στόχο που ελάχιστοι πίστεψαν πως θα γινόταν πραγματικότητα: Την πλήρη αποκατάσταση, ανακαίνιση και επανεξοπλισμό του Δημοτικού Σχολείου Ψερίμου, περιφράξη του σχολείου, δημιουργία Ηρώου για τον Μέγα Αλέξανδρο και Παιδικής Χαράς όχι μόνο για τους μαθητές αλλά και για τους εκατοντάδες επισκέπτες του καλοκαιριού καθώς και την άμεση επαναλειτουργία του σχολείου για τους πρώτους μαθητές

– νήπια (Πανορμίτη και Ταξιάρχη) τον Σεπτέμβριο του 2023.

Κάπως έτσι, τον Ιούνιο του 2022 ζητήθηκε από τον Δήμο Καλυμνίων η εκπόνηση μελετών για την πλήρη ανακαίνιση και περιφράξη του Δημοτικού Σχολείου Ψερίμου που παραμένει κλειστό και ερειπωμένο από το μακρινό 2009.

Η πρωτοβουλία του IHA να συντονίσει και να ενεργοποιήσει όλους τους μηχανισμούς για την ανακαίνιση και την επαναλειτουργία του Δημοτικού Σχολείου Ψερίμου, βρήκε ταχύτητα ανταπόκριση από τον Δήμο Καλυμνίων, ο οποίος παρέδωσε την πρώτη μελέτη στις 19 Σεπτεμβρίου 2022 με ένα αρχικό προϋπολογισμό 64.600 Ευρώ και στις 9 Νοεμβρίου 2022 μια δεύτερη μελέτη για την πλήρη περιφράξη του χώρου των 3,5 στρεμμάτων του Δημοτικού Σχολείου Ψερίμου, αρχικού προϋπολογισμού 16.000 Ευρώ. Ταχύτατη ήταν και η ανταπόκριση της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Δωδεκανήσου (Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Νοτίου Αιγαίου), για την κίνηση των χρονοβόρων διαδικασιών που απαιτούνται για την επαναλειτουργία του Σχολείου, όταν θα είναι έτοιμο, καθώς και τοπικών ΜΜΕ (Kalymnos News).

Στις 17 Νοεμβρίου 2022 υπεγράφη ένα ιδιωτικό συμφωνητικό εκτέλεσης της μελέτης ανακαίνισης με τον (Καλύμνιο) πολιτικό μηχανικό Νικήτα Τσαγκάρη και στις 12 Ιανουαρίου 2023 η επέκταση του ιδιωτικού συμφωνητικού και στην μελέτη περιφράξης.

Από την έναρξη των εργασιών τον Νοέμβριο του 2022, πολύτιμη υλική και ηθική υποστήριξη στην ταχύτερη δυνατή εκτέλεση του έργου προσέφεραν τα διάφορα μέλη του International Hellenic Association, ιδρύματα, μεγάλες εταιρίες και πάρα πολλοί Καλυμνιώτες οι οποίοι εξέπληξαν τους πάντες με την πρόθυμη και άμεση ανταπόκριση τους σε κάθε αίτημα της Εκτελεστικής Επιτροπής, από δωρεάν μεταφορές υλικών μέχρι δωρεές εξοπλισμού του σχολείου.

Το τριήμερο 24-26 Ιανουαρίου 2023 η Εκτελεστική Επιτροπή του IHA, με ομάδα τριών στελεχών ενός σημαντικού δωρητή εις είδος, επιθεώρησαν επί τόπου τα εκτελούμενα έργα, λύνοντας διαδικαστικά και τεχνικά προβλήματα.

Σταδιακά, η ανακαίνιση του Δημοτικού Σχολείου Ψερίμου άρχισε να εμπλουτίζεται με την αναγκαία περιφράξη του σχολείου, την διαμόρφωση των χώρων παιδικής χαράς, γηπέδου μπάσκετ, τουαλέτας και της μικρής πλατείας του ηρώου του

ΕΡΓΟ: ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΨΕΡΙΜΟΥ
ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ: 90.000 ΕΥΡΩ

ΜΕΛΕΤΗ & ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟ:
ΚΛΗΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τοπ. Μηχανικός- ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

ΑΝΑΔΟΧΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ:
ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ Αρχ. Μηχανικός- ΚΑΛΥΜΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ:
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΡΗΓΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ι.Η.Α.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΟΥΜΑΚΗΣ, ΝΟΜΙΚΟΣ-ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ-ΜΕΛΟΣ ΔΣ ΤΟΥ Ι.Η.Α.
ΝΙΚΟΣ ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ, Δρ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ-ΜΕΛΟΣ ΔΣ ΤΟΥ Ι.Η.Α.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΨΕΡΙΜΟΥ

Μεγάλου Αλεξάνδρου με την καθημερινή εποπτεία αλλά και πρακτική βοήθεια του δραστήριου προέδρου του Συλλόγου Πολιτών Ψερίμου Μιχάλη Αρβύθη.

Ο Καλύμνιος πολιτικός μηχανικός Νικήτας Τσαγκάρης που ανέλαβε την ταχύτερη δυνατή εκτέλεση του έργου ξεπερνώντας τις απίστευτες δυσκολίες, πρακτικές και οικονομικές, οικοδομικών εργασιών σε ένα ακριτικό νησί 22 μόνιμων κατοίκων, συμφωνήσε στην απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του IHA, το έργο να εγκαινιαστεί με κάθε επισημότητα την Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2023.

Το Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης με θέμα την ίδρυση νηπιαγωγείου στην νήσο Ψέριμο δημοσιεύτηκε στις 28 Αυγούστου 2023 με αριθμό ΦΕΚ 5223.

Τα εγκαινία του Σχολείου Ψερίμου έγιναν την Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2023, με συντονίστρια των εγκαινίων την εθελόντρια εκ Καλύμνου Αρετή Καλιόρου και την παρουσία του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας, υπέρτιμου και έξαρχου Σποράδων Νήσων κ. Παΐσιου, ο οποίος ανέγνωσε και ειδικό μήνυμα της Αυτού Θειοτάτης Παναγιώτητος, του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου. Στην εκδήλωση των εγκαινίων παρέστησαν ο Υφυπουργός Ναυτιλίας Ιωάννης Παππάς, ο Έπαρχος Π.Ε. Καλύμνου Εμμανουήλ Μουσελλής, ο (τότε) Δήμαρχος Καλυμνίων Δημήτρης Διακομιχάλης, πλήθος επισήμων από την Κάλυμνο και την Περιφέρεια Αιγαίου καθώς και εκατοντάδων προσκεκλημένων οι οποίοι μεταφέρθηκαν με ιδιωτικά σκάφη και με το ειδικό δρομολόγιο του πλοίου ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΖΕΥΣ – προσφορά της Δημοτικής Αρχής Καλυμνίων.

Μηνύματα με ευχές για την ευόδωση του έργου απέστειλαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και

Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ο Υπουργός Εξωτερικών Γεώργιος Γεραπετρίτης, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Νίκος Δένδιας, ο Υπουργός Παιδείας Κυριάκος Πιερρακάκης, ο Υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης Δημήτριος Παπαστεργίου, ο Δήμαρχος των 3Β της Αθήνας (Βάρη, Βούλα, Βουλιαγμένη) Γρηγόριος Κωνσταντέλος, ο Βουλευτής Κυκλάδων ΝΔ Φίλιππος Φόρτωμας, ο Διευθυντής των Περιφερειακών Υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ρόδου Χαράλαμπος Ψαρράς και ο Διευθυντής Μάρκετινγκ του Ομίλου ΗΡΑΚΛΗΣ κ. Κωνσταντίνος Τσαπραλής.

Το σχολείο της Ψερίμου λειτούργησε κανονικά από τις 15 Σεπτεμβρίου 2023 με τους πρώτους δύο μαθητές (Πανορμίτης και Ταξιάρχη), αλλά την επόμενη σχολική χρονιά που θα αρχίσει τον Σεπτέμβριο του 2024 οι μαθητές του σχολείου θα υπερ-διπλασιαστούν! Τούτο διότι η σταδιακή ανάπτυξη του ακριτικού νησιού και η πύκνωση των δρομολογίων, επιτρέπει σε παλιούς κατοίκους του νησιού που υποχρεώθηκαν να μετακομίσουν σε Κάλυμνο, να αρχίσουν να επιστρέφουν μόνιμα στην Ψέριμο.

Η ανάπτυξη όμως του ακριτικού μας νησιού που οραματίστηκε ο Πρόεδρος του IHA Ευάγγελος Ρήγος δεν σταματάει εδώ. Τον Σεπτέμβριο του 2024, ένα μόλις χρόνο μετά τα επίσημα εγκαινία του σχολείου οργανώνεται, από το IHA και τους δήμους Καλυμνίων, Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης και Κηφισιάς, υπό την αιγίδα της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας, το 1ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ Συνέδριο για τα «Έξυπνα Νησιά» (Smart Islands) στην Ψέριμο, με πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής την Κυρία Μάγδα Τσολάκη (Νευρολόγο-Ψυχίατρο, Θεολόγο, Ομότιμο Καθηγήτρια ΑΠΘ, Πρόεδρο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ν. Alzheimer και μέλος του International Hellenic Association).

Τους στόχους του συνεδρίου συνοψίζει η Κυρία

για την βέλτιστη και ταχίστη αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων τους έτσι ώστε να εποικιστούν άμεσα από Ελληνικές οικογένειες.

Η ΚΕΔΕ (Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας) και τρεις σημαντικοί, για το συνέδριο μας, Δήμοι (Καλυμνίων, Βάρης/Βούλας/Βουλιαγμένης, και Κηφισιάς) έθεσαν υπό την αιγίδα τους το σημαντικό για τη Πατρίδα μας συνέδριο και οι τρεις δήμοι, μαζί με το IHA αποτελούν την οργανωτική επιτροπή.

Θα έχουμε την ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις και θέσεις για τα σημαντικά προβλήματα των νησιών μας, όπως είναι η ενέργεια, διαχείριση απορριμάτων, το νερό, η εκπαίδευση, η ιατρική φροντίδα και άλλα με στρογγυλά τραπέζια και αντιπαραθέσεις. Οι συνεδρίες έχουν δομηθεί με σύντομες παρουσιάσεις με σκοπό να υπάρξει χρόνος για εκτεταμένες συζητήσεις με τους συμμετέχοντες από διαφορετικές ειδικότητες.

Η παρουσία σας θα μας τιμήσει ιδιαίτερα και θα συμβάλει στην επιτυχή διοργάνωση του συνεδρίου.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς, Η Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής Μάγδα Τσολάκη

Αξίζει τον κόπο να επισκεφθείτε την σχετική με το συνέδριο ενότητα της ιστοσελίδας του IHA 1ο Συνέδριο «SMART» ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ (κάντε κλικ εδώ) στην οποία παρέχεται πλήθος πληροφοριών μεταξύ των οποίων και χρήσιμες πληροφορίες προς υποψήφιους χορηγούς του συνεδρίου οι οποίοι είναι βέβαιο πως θα συμβάλλουν σε ένα υψίστης σημασίας εθνικό έργο.

Υποστηρίξτε, ο κάθε ένας με τον τρόπο του, το μεγάλο εθνικό έργο που συντελείται στην ακριτική μας Ψέριμο από ανιδιοτελείς Έλληνες πατριώτες τόσο της Ελληνικής διασποράς, όσο και της χώρας μας!

Μάγδα Τσολάκη στους συμμετέχοντες με οποιοδήποτε τρόπο στο συνέδριο αυτό ως εξής:

Σας καλωσορίζουμε στο 1ο Παγκόσμιο Συνέδριο για τα «Έξυπνα Νησιά» (Smart Islands) του International Hellenic Association ο οποίος είναι ένας μη κερδοσκοπικός, μη κομματικός και μη κυβερνητικός οργανισμός με έδρα το Delaware των ΗΠΑ και την συμμετοχή τριών δήμων (Καλυμνίων, Βάρης/Βούλας/Βουλιαγμένης, και Κηφισιάς). Οι στόχοι του IHA είναι η υποστήριξη της Ελλάδας και του Ελληνισμού σε εθνικά και πολιτιστικά θέματα. Το Συνέδριο πραγματοποιείται στις 4 και 5 Σεπτεμβρίου 2024, στην Ψέριμο με φυσική παρουσία.

Σκοπός του συνεδρίου μας είναι να συνεχίσουμε το ταξίδι που ξεκίνησε η Ευρωπαϊκή Ένωση το 2018 για τα πρώτα 6 Ελληνικά νησιά από σύνολο 30 νησιών από όλη την Ευρώπη όπου έβαλαν στόχο να καλύπτουν το 100% των ενεργειακών τους αναγκών από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας μέχρι το 2030! Τα 6 επιλεγμένα Ελληνικά νησιά είναι: Αστυπάλαια, Ικαρία, Λέσβος, Μειστή, Τήλος, Ψαρά. Στόχος δικός μας είναι να γίνουν SMART ISLANDS, όλα τα ελληνικά νησιά, με μια συστράτευση των επιστημονικών και βιομηχανικών εταιρειών

1ST WORLD CONFERENCE
SMART ISLANDS

PSERIMOS, GREECE 4-5/9 2024

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΕΝΩΣΗ ΒΑΡΗΣ ΒΟΥΛΑΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

UNIVERSITY OF SAUTHERN CALIFORNIA

ΚΕΔΕ

Ο Δημοκρατικός γεροϋσιαστής Μπομπ Μενέντεζ κρίθηκε ένοχος σε ομοσπονδιακή δίκη για διαφθορά. Ο Τσακ Σούμερ αμέσως τον κάλεσε να παραιτηθεί.

CNN

Σύμφωνα με την ειδησεογραφία του CNN οι ένοχοι έκριναν ένοχο τον γεροϋσιαστή Μπομπ Μενέντεζ για όλες τις κατηγορίες στην ομοσπονδιακή δίκη του για διαφθορά και ο ηγέτης της πλειοψηφίας στη Γερουσία Τσακ Σούμερ κάλεσε γρήγορα τον Δημοκρατικό συνάδελφό του να παραιτηθεί.

Ο Μενέντεζ, από το Νιου Τζέρσεϊ, καταδικάστηκε για 16 κατηγορίες - συμπεριλαμβανομένης της δωροδοκίας, του εκβιασμού, της απάτης μέσω καλωδίων, της παρεμπόδισης της δικαιοσύνης και της δράσης ως ξένος πράκτορας - για το ρόλο του σε ένα πολυετές σχέδιο δωροδοκίας.

Η ετυμηγορία είναι ένα συγκλονιστικό πλήγμα για το κατεστημένο των Δημοκρατικών στο Νιου Τζέρσεϊ, όπου ο επί μακρόν πολιτειακός μεσίτης εξουσίας Τζορτζ Νόρκρος αντιμετωπίζει ένα ξεχωριστό κατηγορητήριο εκβιασμού και μια κληίδα στο εθνικό εμπορικό σήμα του κόμματος. Ο Μενέντεζ, μια από τις πιο επίφοβες και σημαίνουσες προσωπικότητες στην κρατική πολιτική, αντιμετωπίζει τώρα δεκαετίες φυλάκισης - και περαιτέρω ερωτήματα σχετικά με το πώς άσκησε την εξουσία του ως πρώην πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων.

«Προφανώς, είμαι βαθιά, βαθιά απογοητευμένος από την απόφαση των ενόρκων», δήλωσε ο Μενέντεζ στους δημοσιογράφους έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου. «Έχω κάθε πίστη ότι ο νόμος και τα γεγονότα δεν στήριξαν αυτή την απόφαση και ότι θα είμαστε επιτυχείς μετά από έφεση».

Ο Μενέντεζ, ο οποίος αντιμετώπιζε ποινή στις 29 Οκτωβρίου, υποστήριξε ότι ποτέ δεν παραβίασε τον δημόσιο όρκο του και δεν υπήρξε ποτέ τίποτα «παρα ένα πατριώτη της χώρας μου και για τη χώρα μου».

«Ποτέ, μα ποτέ, δεν υπήρξα ξένος πράκτορας και η απόφαση που εκδόθηκε σήμερα από τους ενόρκους θα έθετε σε κίνδυνο κάθε μέλος της Γερουσίας των ΗΠΑ όσον αφορά το τι πιστεύουν ότι θα ήταν ένας ξένος πράκτορας», είπε.

Ο Damian Williams, εισαγγελέας των ΗΠΑ για τη Νότια Περιφέρεια της Νέας Υόρκης, δήλωσε μετά την ετυμηγορία: «Αυτό δεν ήταν πολιτική ως συνήθως. Αυτή ήταν πολιτική για το κέρδος».

Ο Μενέντεζ φάνηκε να κουνάει το κεφάλι του όταν διαβάστηκε η πρώτη ετυμηγορία ενοχής εναντίον του. Όταν τελείωσε η κριτική επιτροπή, ακού-

μπησε τους αγκώνες του στο τραπέζι της υπεράσπισης με τα χέρια του ενωμένα μπροστά στο πρόσωπό του. Όταν ο δικαστικός υπάλληλος ανακοίνωσε ότι υπήρχε ετυμηγορία και τα πάρτι συσσωρεύτηκαν, τόσο η κόρη του Μενέντεζ, Αλίσια Μενέντεζ, όσο και η αδελφή του κάθισαν σιωπηλοί, κοιτάζοντας ευθεία μπροστά και χωρίς να μιλήσουν. Έμοιαζαν να αγκαλιάζονται μεταξύ τους.

Καθώς ο γεροϋσιαστής έφευγε από την αίθουσα του δικαστηρίου, περπάτησε προς την αδελφή και την κόρη του, τους μίλησε για μια στιγμή και έφυγε. Όλοι είχαν σοβαρές εκφράσεις στα πρόσωπά τους. Το βλέμμα του Μενέντεζ ήταν αυστηρό. Ετυμηγορία ταρακουνά την εικόνα της Γερουσίας. Ακόμη και πριν από την καταδίκη του, η υπόθεση του Μενέντεζ πυροδότησε μια εξέγερση μεταξύ των απλών Δημοκρατικών εναντίον του κρατικού κομματικού μηχανισμού, ο οποίος εδώ και δεκαετίες καταπατά τους ξένους υποψηφίους. Ο αγώνας για την αντικατάστασή του, ο οποίος ξεκίνησε λίγο μετά την απαγγελία κατηγοριών στον Μενέντεζ, είχε αρχικά την πρώτη κυρία Τάμι Μέρφι. Η αύξηση της υποστήριξης προς αυτήν από τα αφεντικά του κόμματος της κομητείας, έναντι του πιο δημοφιλούς βουλευτή Άντι Κιμ, τώρα υποψηφίου, οδήγησε σε αντίδραση από τη βάση.

«Αυτή είναι μια θλιβερή και ζοφερή μέρα για το Νιου Τζέρσεϊ και τη χώρα μας», ανέφερε ο Κιμ σε δήλωσή του την Τρίτη, «Οι δημόσιοι υπάλληλοί μας πρέπει να εργάζονται για τον λαό και σήμερα είδαμε τον λαό να κρίνει τον γεροϋσιαστή Μενέντεζ ως ένοχο και ακατάλληλο να υπηρετήσει. Κάλεσα τον γεροϋσιαστή Menendez να παραιτηθεί όταν δημοσιοποιήθηκαν για πρώτη φορά αυτές οι κατηγορίες, και τώρα που κρίθηκε ένοχος, πιστεύω ότι ο μό-

νος τρόπος δράσης για αυτόν είναι να παραιτηθεί αμέσως από την έδρα του. Ο λαός του Νιου Τζέρσεϊ αξίζει κάτι καλύτερο».

Εάν ο Μενέντεζ παραμείνει στην κούρσα ως ανεξάρτητος υποψήφιος, αυτό θα μπορούσε να διαιρέσει την ψήφο των Δημοκρατικών, ανοίγοντας το δρόμο για τον υποψήφιο των Ρεπουμπλικάνων Κέρτις Μπασάου - ένα σενάριο που οι Δημοκρατικοί προσπαθούν απεγνωσμένα να αποφύγουν δεδομένων των πολλών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν για να υπερασπιστούν την οριακή πλειοψηφία τους. Ο Σούμερ, ο οποίος είχε προηγουμένως αρνηθεί να σταθμίσει εάν ο Μενέντεζ πρέπει να παραιτηθεί, εξέδωσε αμέσως δήλωση μετά την ανακοίνωση της ετυμηγορίας, λέγοντας ότι ο Μενέντεζ «πρέπει τώρα να κάνει αυτό που είναι σωστό για τους ψηφοφόρους του, τη Γερουσία και τη χώρα μας και να παραιτηθεί». Από την πατρίδα του Μενέντεζ, ο κυβερνήτης Φιλ Μέρφι και ο γεροϋσιαστής Κόρι Μπούκερ, εφάπτεροι Δημοκρατικοί, επανέλαβαν τις προηγούμενες εκκλήσεις τους προς τον Μενέντεζ να παραιτηθεί και πολλοί Δημοκρατικοί στο Καπιτώλιο ακολούθησαν το παράδειγμα του Σούμερ, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου του δικαστικού σώματος και της πλειοψηφίας Ντικ Ντέρμπιν.

Εάν ο Μενέντεζ δεν παραιτηθεί, θα χρειαστούν δύο τρίτα ψήφων στη Γερουσία για να τον απομακρύνουν. Η ποινή ορίστηκε για τις 29 Οκτωβρίου.

Οι εισαγγελείς υποστήριξαν με επιτυχία ότι ο γεροϋσιαστής προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την εξουσία του για να προωθήσει τα αιγυπτιακά στρατιωτικά συμφέροντα, να παρέμβει σε ποινικές δίωξεις και να εξασφαλίσει επενδύσεις από αξιωματούχους του Κατάρ, μεταξύ άλλων. Ο Μενέντεζ και η σύζυγός του φέρεται να

έλαβαν ράβδους χρυσού, εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια σε μετρητά, ένα κάμπριο Mercedes-Benz και άλλες δωροδοκίες σε αντάλλαγμα για την επιρροή του.

Η σύζυγος του γεροϋσιαστή, Nadine Menendez, κατηγορήθηκε επίσης για την υπόθεση, αλλά η δίκη της αναβλήθηκε επ' αόριστον από τον δικαστή μετά τη διάγνωση της με καρκίνο του μαστού. Έχει δηλώσει αθώα.

Οι πιο σοβαρές κατηγορίες εκβιασμού και απάτης μέσω καλωδίων επισύρουν μέγιστη ποινή φυλάκισης 20 ετών για κάθε κατηγορία. Συνολικά, ο Μενέντεζ αντιμετωπίζει μέγιστη ποινή φυλάκισης 222 ετών για τις 16 κατηγορίες, εάν εκτιθεί διαδοχικά. Ωστόσο, τυχόν ποινές θα εκτελούνται ταυτόχρονα, εκτός εάν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά.

Η καταδίκη έχει προγραμματιστεί για τις 29 Οκτωβρίου, μόλις μία εβδομάδα πριν από την ημέρα των εκλογών.

Οι συγκατηγορούμενοι του Μενέντεζ, οι επιχειρηματίες από το Νιου Τζέρσεϊ Wael Hana και Fred Daibes, κρίθηκαν επίσης ένοχοι για όλες τις κατηγορίες που αντιμετώπισαν για τους ρόλους τους στο σχέδιο. Αρνήθηκαν να σχολιάσουν στους δημοσιογράφους καθώς έβγαιναν από την αίθουσα του δικαστηρίου την Τρίτη.

Ράβδοι χρυσού, αυτοκίνητα και μετρητά

Οι εισαγγελείς πέρασαν σχεδόν επτά εβδομάδες ξετυλίγοντας τα πολλαπλά σχέδια διαφθοράς στα οποία ισχυρίζονται ότι συμμετείχαν ο Μπομπ και η Νατίν Μενέντεζ και οι συγκατηγορούμενοί τους. Οι ομοσπονδιακοί εισαγγελείς διάρθρωσαν την υπόθεσή τους ανά κεφάλαια, καλώντας μάρτυρες να καταθέσουν σχετικά με ξεχωριστά σχέδια που φέρεται να μεσολάβησε ο γεροϋσιαστής σε συνεργασία με τη σύζυγό του. Σύμφωνα με τα στοιχεία

που παρουσίασαν οι εισαγγελείς στο δικαστήριο, τα σχέδια που μεσολάβησαν αφορούσαν τη Hana, τον Daibes και έναν άλλο συνωμότη, τον Jose Uribe, τον επιχειρηματία του Νιου Τζέρσεϊ που φέρεται να δωροδότησε τον γεροϋσιαστή με αντάλλαγμα νομικές χάρες. Ο Ουρίμπε έκλεισε συμφωνία πριν από τη δίκη.

Ο Ουρίμπε, ένας από τους βασικούς μάρτυρες της κυβέρνησης, κατέθεσε ότι δωροδότησε τον Μενέντεζ με αντάλλαγμα την επιρροή του για να προσπαθήσει να πείσει κορυφαίους εισαγγελείς στο Νιου Τζέρσεϊ να ασκήσουν ποινικές υποθέσεις εναντίον των συνεργατών του. Ο Ουρίμπε κατέθεσε για τη συνωμοσία και πώς πλήρωσε για τη Mercedes της Νατίν Μενέντεζ.

«Συμφώνησα με τη Νατίν Μενέντεζ και άλλους ανθρώπους να παράσχω ένα αυτοκίνητο στη Νατίν προκειμένου να αποκτήσει τη δύναμη και την επιρροή του κ. Μενέντεζ», κατέθεσε ο Ουρίμπε, προκειμένου «να με βοηθήσει να βρω μια καλύτερη λύση για έναν από τους συνεργάτες μου που κατηγορείται για ποινική υπόθεση και να σταματήσω και να σκοτώσω έρευνες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην κόρη μου και στα μέλη της οικογένειάς μου». Ο Ουρίμπε κατέθεσε ότι κατά τη διάρκεια ενός δείπνου το 2020, ο γεροϋσιαστής του είπε στα ισπανικά: «Σε έσωσα ** δύο φορές. Όχι μία, αλλά δύο φορές».

Ο δικηγόρος του Μενέντεζ δήλωσε ότι ο Ουρίμπε είναι ένας «καλός ψεύτης» και «διάνθισε» την κατάθεσή του για να «εφεύρει επιβεβαίωση» με άλλα αποδεικτικά στοιχεία για γραπτά μηνύματα, τηλεφωνήματα και συναντήσεις εστιατορίων που παρουσιάστηκαν στη δίκη, προσθέτοντας ότι ο Ουρίμπε δεν συζητήσε τίποτα εγκληματικό με τον γεροϋσιαστή.

Οι εισαγγελείς επεσήμαναν μια συνάντηση που είχε ο Μενέντεζ με τον Γκουρμπέρ Γκρέουαλ, πρώην γενικό εισαγγελέα του Νιου Τζέρσεϊ, όπου ο Μενέντεζ φέρεται να ανέφερε τις υποθέσεις των συνεργατών του Ουρίμπε για να επηρεάσει κορυφαίους εισαγγελείς, αλλά οι συνήγοροι υπεράσπισης του ισχυρίστηκαν ότι ο γεροϋσιαστής ανησυχούσε ότι οι υποθέσεις ήταν επιλεκτικές διώξεις εναντίον των Λατίνων ψηφοφόρων του. Ο Grewal κατέθεσε ότι ο Menendez δεν ανέφερε ποτέ κανέναν κατηγορούμενο ονομαστικά και ο γεροϋσιαστής δεν του ζήτησε ποτέ να παρέμβει σε οποιαδήποτε συγκεκρι-

μένη υπόθεση, αλλά ένας συνάδελφος του γενικού εισαγγελέα που ήταν στη συνάντηση αποκάλυψε την αλληλεπίδραση «αηδιαστική».

Οι εισαγγελείς ισχυρίστηκαν ότι η Hana πλήρωσε στη Nadine Menendez τρεις επιταγές των 10.000 δολαρίων για να δημιουργήσει μια «εικονική δουλειά», στην IS EG Halal, την επιχείρηση πιστοποίησης halal της Hana, ως κάλυψη για δωροδοκίες και επίσης έκανε πληρωμές υποθηκών γι' αυτήν.

Οι ομοσπονδιακοί εισαγγελείς ισχυρίστηκαν ότι ο Μενέντεζ βοήθησε τη Χάνα να προστατεύσει ένα μονοπώλιο πιστοποίησης χαλάλ με την αιγυπτιακή κυβέρνηση σε αντάλλαγμα για να δώσει στη Νατίν Μενέντεζ ράβδους χρυσού, μετρητά και να πληρώσει την υποθήκη της. Οι εισαγγελείς ισχυρίζονται επίσης ότι ο γεροϋσιαστής προωθούσε την ατζέντα της χώρας της Αιγύπτου για χρόνια και υπέγραψε στρατιωτική χρηματοδότηση σε αντάλλαγμα για τις δωροδοκίες.

Ο Ted McKinney, πρώην ανώτατος αξιωματούχος στο Υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ, κατέθεσε ότι ο γεροϋσιαστής του είπε σε μια έκκληση να σταματήσει να παρεμβαίνει στους ψηφοφόρους του, αφού ο McKinney επεσήμανε ανησυχίες για το μονοπώλιο. Η Σάρα Άρκιν, πρώην ανώτερο μέλος του προσωπικού Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας υπό τον Μενέντεζ, περιέγραψε τον σχεδιασμό που οδήγησε σε ένα ταξίδι αντιπροσωπείας του Κογκρέσου τον Οκτώβριο του 2021 στην Αίγυπτο και το Κατάρ ως «περίεργο».

Οι εισαγγελείς ισχυρίζονται ότι ο Μενέντεζ έγραψε μια επιστολή για να χρησιμοποιήσει η αιγυπτιακή κυβέρνηση για να ασκήσει πιέσεις σε άλλα μέλη του Κογκρέσου σχετικά με τις ανησυχίες τους σχετικά με τις επιδόσεις της χώρας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

«Ο Μενέντεζ δεν ενεργούσε περίεργα, ενεργούσε διεφθαρμένα», δήλωσε ο Μοντελόνι. «Συμπεριφερόταν σαν δωροδοκημένος, γιατί αυτό ήταν». Ο εισαγγελέας είπε στους ενόρκους ότι αυτές οι ενέργειες ήταν μέρος ενός «ευρύτατου μετρίβου διαφθοράς». Οι εισαγγελείς ισχυρίστηκαν ότι ο Μενέντεζ συναντήθηκε με αξιωματούχους των αιγυπτιακών μυστικών υπηρεσιών σε αρκετές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένου ενός δείπνου ψητοπωλείου του Μόρτον που παρακολουθούσαν από ομάδες του συνέχεια στη σελίδα 26

Ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ Νετανιάχου βαδίζει σε τεντωμένο πολιτικό σχοινί στο ταξίδι στην Ουάσινγκτον μετά την αποχώρηση του Μπάιντεν από τον προεκλογικό αγώνα

Τια Γκολντεμπεργκ και
Ααμνρ Μαντχανη Α.Ρ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ (ΑΡ) -- Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπέντζαμιν Νετανιάχου αναχώρησε για την Ουάσινγκτον τη Δευτέρα, αφήνοντας πίσω του έναν βίαιο πόλεμο για να κάνει μια πολιτικά επισφαλής ομιλία ενώπιον του Κογκρέσου των ΗΠΑ σε μια περίοδο μεγάλης αβεβαιότητας μετά την αποχώρηση του Τζο Μπάιντεν από τον αγώνα για την προεδρία. Καθώς συνεχίζονται οι προσπάθειες για την επίτευξη εκκευρίας μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς, αυξανόμενες ανησυχίες για τον πόλεμο που εξαπλώνεται στον Λίβανο και την Υεμένη και τις ΗΠΑ εν μέσω μιας ιλιγγιώδους προεκλογικής εκστρατείας, η ομιλία του Νετανιάχου έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει αναταραχή και στις δύο πλευρές, ο ωκεανός.

Οι κίνδυνοι αυξήθηκαν μόνο με την απόφαση του Μπάιντεν την Κυριακή να εγκαταλείψει την κούρσα για την προεδρία, ειδικά από τη στιγμή που η επιλογή αντικαταστάτη του Δημοκρατικού υποψηφίου -- και του πιθανού επόμενου Αμερικανού ηγέτη -- είναι ακόμα στον αέρα. Πριν μπει στο αεροπλάνο, ο Νετανιάχου είπε ότι θα τονίσει το θέμα του δικομματισμού του Ισραήλ στην ομιλία του και είπε ότι το Ισραήλ θα παραμείνει ο βασικός σύμμαχος της Αμερικής στη Μέση Ανατολή «ανεξαρτήτως ποιον θα επιλέξει ο αμερικανικός λαός για τον επόμενο πρόεδρό του».

«Σε αυτή την περίοδο πολέμου και αβεβαιότητας, είναι σημαντικό οι εχθροί του Ισραήλ να γνωρίζουν ότι η Αμερική και το Ισραήλ είναι μαζί», είπε, προσθέτοντας ότι θα συναντήσει τον Μπάιντεν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του και θα τον ευχαριστήσει για την υποστήριξή του στο Ισραήλ.

Ατομο που γνωρίζει το

πρόγραμμα του Μπάιντεν επιβεβαίωσε την Κυριακή ότι ο πρόεδρος θα φιλοξενήσει τον Νετανιάχου στον Λευκό Οίκο. Ο αξιωματούχος, μιλώντας υπό τον όρο της ανωνυμίας, επειδή δεν ήταν εξουσιοδοτημένος να σχολιάσει δημόσια, είπε ότι ο ακριβής χρόνος της συνάντησης δεν έχει καθοριστεί επειδή ο Μπάιντεν αναρρώνει από τον COVID-19.

Ο Νετανιάχου έχει προγραμματιστεί να μιλήσει στο Κογκρέσο την Τετάρτη. Αναμένεται επίσης να συναντηθεί με την αντιπρόεδρο Καμάλα Χάρις, η οποία επιδιώκει την προεδρική υποψηφιότητα του Δημοκρατικού Κόμματος. Ο Νετανιάχου θα εκφωνήσει την ομιλία του στο Κογκρέσο με το βλέμμα σε πολλά ακροατήρια: τους υπερεθνικιστές κυβερνητικούς εταίρους του, το κλειδί για την πολιτική του επιβίωση, την κυβέρνηση Μπάιντεν, στην οποία ο Νετανιάχου βασίζεται για διπλωματική και στρατιωτική υποστήριξη και το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα του Ντόναλντ Τραμπ, το οποίο θα μπορούσε να προσφέρει στον Νετανιάχου επαναφορά των σχέσεων του εάν επανεκλεγεί τον Νοέμβριο.

Τα λόγια του κινδυνεύουν να εξοργίσουν οποιαδήποτε από αυτές τις εκλογικές περιφέρειες, κάτι που ο Ισραηλινός ηγέτης δεν μπορεί να αντέξει οικονομικά, αν ελπίζει να διατηρήσει

την αδύναμη εξουσία του. «Υπάρχουν μερικές νάρκες ξηράς και παγίδες σε αυτό το ταξίδι», είπε ο Eytan Gilboa, ειδικός στις σχέσεις ΗΠΑ-Ισραήλ στο Πανεπιστήμιο Bar-Ilan του Ισραήλ, πριν από την αποχώρηση του Μπάιντεν. «Θεωρείται ως ένας πολιτικός μάγος που ξέρει πώς να ξεφεύγει από παγίδες. Δεν είμαι σίγουρος ότι ξέρει ακόμα πώς να το κάνει αυτό».

Είναι η τέταρτη ομιλία του Νετανιάχου στο Κογκρέσο -- περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο παγκόσμιο ηγέτη. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, οι ακροδεξιοί κυβερνητικοί εταίροι του θα θέλουν να ακούσουν την αποφασιστικότητά του να συνεχίσει τον πόλεμο και να ανατρέψει τη Χαμάς.

Η κυβέρνηση Μπάιντεν θα αναζητήσει πρόοδο προς την τελευταία πρόταση κατάπαυσης του πυρός που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ και λεπτομέρειες για ένα μεταπολεμικό όραμα. Οι Ρεπουμπλικάνοι ελπίζουν ότι ο Νετανιάχου χρησιμοποιεί τον Μπάιντεν και ενισχύει την αναμενόμενη αντίληψη του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος ως σθεναρού υποστηρικτή του Ισραήλ. Ο πόλεμος, ο οποίος πυροδοτήθηκε από την επίθεση της Χαμάς στις 7 Οκτωβρίου στο νότιο Ισραήλ, δοκίμασε όσο ποτέ άλλοτε τους δεσμούς του Ισραήλ με τον κορυφαίο σύμμαχό

του. Η κυβέρνηση Μπάιντεν έχει σταθεί σταθερά δίπλα στο Ισραήλ. Ωστόσο, ανησυχεί όλο και περισσότερο για τη συμπεριφορά του Ισραηλινού στρατού, τις συνεχιζόμενες δυσκολίες μεταφοράς ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα, ειδικά μετά τη βραχύβια στρατιωτική προβλήτα των ΗΠΑ στα ανοιχτά της Γάζας, καθώς και για την έλλειψη μεταπολεμικών σχεδίων του Ισραήλ και τη ζημιά στους αμάχους στη Γάζα. Παρόμοιες ανησυχίες πιθανότατα θα συνεχιστούν εάν οι Αμερικανοί εκλέξουν νέο Δημοκρατικό πρόεδρο.

Ο Μπάιντεν νωρίτερα αυτό το έτος πάγωσε την παράδοση ορισμένων βομβών λόγω των φόβων ότι θα χρησιμοποιηθούν στην εισβολή του Ισραήλ στην πόλη Ράφα, στη νότια Γάζα, η οποία εκείνη την εποχή στέγαζε περισσότερο από το ήμισυ του πληθυσμού της Γάζας των 2,3 εκατομμυρίων.

Οι ΗΠΑ απείχαν από την ψηφοφορία του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών τον Μάρτιο που ζητούσε κατάπαυση του πυρός και απελευθέρωση ομήρων, αλλά δεν συνέδεε τα δύο. Ο Νετανιάχου χαρακτήρισε την απόφαση «αποχώρηση» από μια «αρχική θέση» του συμμάχου του Ισραήλ. Ο Μπάιντεν χρειάστηκε να περπατήσει μια λεπτή γραμμή από μόνος του.

Έχει αντιμετωπίσει σκληρή κριτική από προοδευτικούς Δημοκρατικούς και πολλούς Αραβοαμερικανούς. Ακόμη και ο ηγέτης της πλειοψηφίας της Γερουσίας Τσακ Σούμερ, ο υψηλόβαθμος εκλεγμένος των ΗΠΑ, επέκρινε τον Νετανιάχου τον Μάρτιο για τον χειρισμό του πολέμου. Μερικοί Δημοκρατικοί πιθανότατα θα δείξουν το θυμό τους προς τον Μπάιντεν και τον Νετανιάχου παρακάμπτοντας την ομιλία της Τετάρτης. Ο Νετανιάχου είναι επίσης πιθανό να κυνηγηθεί από φιλοπαλαιστίνιους ακτιβιστές κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του.

Η τελευταία φορά που ο Νετανιάχου μίλησε στο Κογκρέσο το 2015 ήταν μετά από πρόσκληση του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Το ταξίδι οδήγησε την Ισραηλινο-αμερικανική πολιτική βαθιά στο κομματικό χάσμα, καθώς ο Νετανιάχου τάχθηκε κατά της πυρηνικής συμφωνίας του τότε προέδρου Μπαράκ Ομπάμα για το Ιράν.

Ο Νετανιάχου δεν απέφυγε να κάνει το Ισραήλ κομματικό ζήτημα. Με την εθνικιστική συντηρητική ιδεολογία του, θεωρήθηκε ότι έριξε την υποστήριξή του στους Ρεπουμπλικάνους υποψηφίους στο παρελθόν, κατατάσσοντας Δημοκρατικούς και Ισραηλινούς που θέλουν να διατηρήσουν τη σχέση ΗΠΑ-Ισραήλ δικομματική. Δεν είναι σαφές αν θα συναντήσει τον Τραμπ. Εάν υπάρξει μια συνάντηση, θα μπορούσε να εκθέσει τον Νετανιάχου σε κατηγορίες ότι για άλλη μια φορά παίρνει θέση. Αλλά αν δεν συναντηθεί με τον Τραμπ, ο πρώην πρόεδρος μπορεί να αισθανθεί περιφρονημένος.

Η ομιλία προσφέρει επίσης ευκαιρία στον Νετανιάχου. Θα μπορέσει να δείξει στους Ισραηλινούς ότι παρά τις εντάσεις με την κυβέρνηση Μπάιντεν, η υποστήριξη των ΗΠΑ προς αυτόν παραμένει

σιδερένια.

«Θέλει το Ισραηλινό κοινό να πιστέψει ότι είναι ακόμα πολύ ευπρόσδεκτος στις Ηνωμένες Πολιτείες. Και αυτό δείχνει ότι ο αμερικανικός λαός είναι μαζί του», δήλωσε ο Ντέιβιντ Μακόφσκι, διευθυντής του προγράμματος για τις Αραβο-Ισραηλινές Σχέσεις στο Ινστιτούτο της Ουάσινγκτον για την πολιτική της Εγγύς Ανατολής.

Για τους επικριτές του Νετανιάχου, αυτή η αγκαλιά είναι απαράδεκτη και παρέχει νομιμότητα σε έναν βαθιά πολωμένο ηγέτη του οποίου η δημόσια υποστήριξη έχει πέσει κατακόρυφα. Ο Νετανιάχου αντιμετωπίζει εκτεταμένες διαμαρτυρίες και εκκλήσεις να παραιτηθεί για τις αποτυχίες της 7ης Οκτωβρίου και τον χειρισμό του πολέμου.

Σε επιστολή προς το Κογκρέσο, 500 Ισραηλινοί συγγραφείς, μελετητές και δημόσια πρόσωπα εξέφρασαν την απογοήτευσή τους για την πρόσκληση στον Νετανιάχου, λέγοντας ότι θα χρησιμοποιήσει την πλατφόρμα για να προωθήσει άστοχες πολιτικές που ευθυγραμμίζονται με τους ακροδεξιούς κυβερνητικούς εταίρους του.

«Το μόνο του συμφέρον είναι να διατηρήσει τη δική του εξουσία», έγραψαν. «Το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών επιθυμεί να υποστηρίξει ένα τέτοιο μοντέλο κυνικής και χειραγωγικής ηγεσίας σε αυτούς τους καιρούς».

Τα Ισραηλινά μέσα ενημέρωσης ανέφεραν ότι ο Νετανιάχου θα συνοδεύεται από τον διασωθέντα όμηρο Noa Argamani και τον πατέρα της. Αλλά για πολλές από τις οικογένειες των ομήρων που κρατούνται στη Γάζα, το ταξίδι είναι προσβολή.

«Δεν είναι ώρα για ταξίδια», είπε στους δημοσιογράφους η Ayelet Levy Shachar, της οποίας η κόρη Naama απήχθη στις 7 Οκτωβρίου.

«Νετανιάχου: Πρώτα μια συμφωνία, μετά μπορείς να ταξιδέψεις».

Τι φέρνει η Φον ντερ Λάιεν στην επόμενη πενταετία

Του Κώστα Ράπτη

Όταν το 2019 η Ούρσουλα Φον ντερ Λάιεν εξελέγη για πρώτη φορά πρόεδρος της Κομισιόν, εξασφάλισε στο Ευρωκοινοβούλιο πλειοψηφία μόλις εννέα ψήφων. Η δεύτερη πενταετία της ξεκινά παραδόξως με μεγαλύτερη άνεση, καθώς στη χθεσινή ψηφοφορία στο Στρασβούργο η πλειοψηφία διευρύνθηκε στις 41 ψήφους, με 401 επί συνόλου 707 ψηφισάντων να εγκρίνουν την υποψηφιότητα της Γερμανίδας πολιτικού. Παρά τις διαρροές

από την τρικομματική συμμαχία ΕΛΚ, Σοσιαλιστών και Φιλελευθέρων που τη στήριζε (με χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις το γερμανικό FDP και τους Γάλλους Ρεπουμπλικανούς), η Φον ντερ Λάιεν απέσπασε την ψήφο των 35 περίπου από τους 45 Πράσινους ευρωβουλευτές, μετά από μία 45λεπτη λεπτομερή και φιλόδοξη προγραμματική ομιλία.

Απέναντι σε όσους βρίσκονται δεξιότερά της (ECR, «Πατριώτες για την

Ευρώπη»), η πρόεδρος της Κομισιόν επέλεξε να μην κάνει μεγάλα και εμφανή ανοίγματα, με αποτέλεσμα αυτοί να την καταγγέλλουν ότι πραγματοποιεί αριστερή στροφή.

Ωστόσο, η νέα θητεία της Φον ντερ Λάιεν δεν είναι ακριβώς μια επιλογή συνένεσης, αν κρίνουμε από τις εξαγγελίες της για μια σειρά από τομείς. Αυτές αναμένεται να βρουν και

συνέχεια στη σελίδα 26

Τι φέρνει η Φον ντερ Λάιεν στην επόμενη πενταετία

συνέχεια από τη σελίδα 25

εξωτερική αποτύπωση στη συγκρότηση της νέας Κομισιόν, όπου θα υπάρξουν νέα χαρτοφυλάκια: ένας αντιπρόεδρος για την Απλοποίηση των Διαδικασιών, καθώς και επίτροποι για την Άμυνα, την Ισότητα (γυναίκες και LGBT δικαιώματα), τη Στέγαση και την προστασία των Θαλασσών.

Όλα αυτά συνοδεύονται από τη φιλοδοξία διεύρυνσης του κοινοτικού προϋπολογισμού (που ασφαλώς θα προκαλέσει περίσκεψη στη γενετήριά της) και δημιουργίας νέων επενδυτικών οχημάτων, το άγχος για τη διατήρηση του ρόλου της Ευρώπης στον διεθνή τεχνολογικό ανταγωνισμό, αλλά και μία συνολική στροφή στην άμυνα, την ασφάλεια και την ενισχυμένη φύλαξη

των συνόρων ως ευρωπαϊκή προτεραιότητα.

Της ομιλίας στο Στρασβούργο είχε προηγηθεί η δημοσίευση τριαντασέλιδου κειμένου πολιτικών κατευθυντήριων γραμμών, όπου τα παραπάνω παρουσιάζονται αναλυτικότερα.

Ο προϋπολογισμός της Ε.Ε. θα πρέπει "να είναι πιο επικεντρωμένος στις πολιτικές, πιο απλός για τα κράτη μέλη και πιο αποτελεσματικός, ώστε να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμή του για να αξιοποιήσουμε περισσότερη ιδιωτική και δημόσια χρηματοδότηση", ανέφερε η Φον ντερ Λάιεν, κάνοντας επίσης λόγο, χωρίς ωστόσο να δώσει λεπτομέρειες, για νέους ίδιους πόρους, ώστε "να εξασφαλιστεί επαρκής και βιώσιμη χρηματοδότηση για τις κοινές μας προτε-

ραιότητες".

Ζήτησε συγκεκριμένα ένα "Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανταγωνιστικότητας" που θα συγκεντρώνει ιδιωτικές επενδύσεις και θα συμπληρώνει μια "Καθαρή Βιομηχανική Συμφωνία" για την ενίσχυση της πράσινης παραγωγής σε ολόκληρο το μπλοκ, που θα παρουσαστεί στις πρώτες εκατό ημέρες της θητείας της και θα επικεντρώνει σε τεχνολογίες (τεχνητή νοημοσύνη στο διάστημα, βιοτεχνολογία κ.ά.) που θα ενισχύουν τη στρατηγική αυτονομία της Ε.Ε.

Βέβαια, οι "πράσινες" εξαγγελίες δεν συμβαδίζουν με τη ρητή πρόθεση ελάφρυνσης του ρυθμιστικού πλαισίου, ιδίως την αναμόρφωση της οδηγίας REACH για τα χημικά.

Για δε την αμυντική βιομη-

χανία έριξε το σύνθημα ότι πρέπει "να ξοδεύουμε περισσότερο και καλύτερα".

Σε ό,τι αφορά την πολιτική ανταγωνισμού, τόνισε την ανάγκη "υποστήριξης της αλλαγής κλίμακας των εταιρειών" κατά τη γαλλο-γερμανική επιθυμία ανάδειξης "Ευρωπαϊών πρωταθλητών" που να μπορούν να ανταγωνιστούν τους διεθνείς ομολόγους. Αυτό, κατά το Euractiv, συνιστά μετατόπιση των προτεραιοτήτων από τη διασφάλιση του ανταγωνισμού εντός της Ε.Ε., που κατά τη διάρκεια της μακράς θητείας της επιτρόπου Φεστάγκερ είχε ως αποτέλεσμα να μπλοκάρουν ορισμένα σχέδια συγχώνευσης υψηλού προφίλ, κυρίως μια προγραμματισμένη συγχώνευση της γαλλικής κατασκευάστριας τρένων Alstom με τη Siemens το 2019.

Η Φον ντερ Λάιεν σημείωσε ότι θα ζητούσε από κάθε έναν από τους μελλοντικούς της επιτρόπους να πραγματοποιήσουν "μία βαθιά βουτιά στο χαρτοφυλάκιό τους και να επιτύχουν συγκεκριμένα τη μείωση του (γραφειοκρατικού) φόρτου".

Επανάλαβε επίσης προηγούμενες εκκλήσεις για εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς, και συγκεκριμένα πρότεινε τη δημιουργία μιας "Ένωσης Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων" - ένα αναδιατυπωμένο όνομα για την Ένωση Κεφαλαιαγορών που προέρχεται από μια πρόσφατη έκθεση του πρώην πρωθυπουργού της Ιταλίας Ενρίκο Λέττα

Αλλά αυτό που εντυπωσιάζει στις εξαγγελίες της προέδρου είναι η ετοιμότητά της να κινήσει την

Κομισιόν με περισσότερο πολιτικά κριτήρια, υπογραμμίζοντας λ.χ. ότι η ευρωπαϊκή άμυνα ξεκινά στην Ουκρανία, προγραμματίζοντας την ενεργοποίηση νέων εργαλείων για τον έλεγχο των πλαστών ειδήσεων και προειδοποιώντας ότι ο σεβασμός του κράτους δικαίου είναι αδιαπραγμάτευτος όρος για την απελευθέρωση ευρωπαϊκών κονδυλίων.

Αν συνοπλογίσει κανείς ότι τις ίδιες μέρες η Φον ντερ Λάιεν είχε την πρωτοβουλία να κηρύξει μποϊκοτάζ στις υπουργικές συνάξεις της ουγγρικής εναλλασσόμενης προεδρίας, λόγω των συναντήσεων του Βικτορ Όρμπαν με τους Ζελένσκι, Πούτιν, Σι και Τραμπ, έχει τη γενική εικόνα.

Ο Δημοκρατικός γερουσιαστής Μπομπ Μενέντεζ κρίθηκε ένοχος σε ομοσπονδιακή δίκη για διαφθορά. Ο Τσακ Σούμερ αμέσως τον κάλεσε να παραιτηθεί.

συνέχεια από τη σελίδα 24

FBI και συνωμότησε με τη Χάνα για να εξασφαλίσει ευνοϊκές συμφωνίες στρατιωτικών όπλων για την Αίγυπτο.

Οι εισαγγελείς λένε ότι ο Μενέντεζ προωθούσε την ατζέντα της Αιγύπτου για χρόνια στη Γερουσία - όπου προηγουμένως υπηρέτησε ως ο κορυφαίος Δημοκρατικός στην Επιτροπή Εξωτερικών Σχέσεων - και υπέγραψε εκατομμύρια σε στρατιωτική χρηματοδότηση με αντάλλαγμα δωροδοκίες από τη Χάνα.

Οι εισαγγελείς ισχυρίζονται ότι ο Daibes χρησιμοποίησε τις διασυνδέσεις του γερουσιαστή για να εξασφαλίσει μια συμφωνία εμπορικών ακινήτων πολλών εκατομμυρίων δολαρίων με μια επενδυτική εταιρεία του Κατάρ που συνδέεται με μέλη της βασιλικής οικογένειας του

Κατάρ. Η κριτική επιτροπή είδε μηνύματα μεταξύ του γερουσιαστή και των επαφών του Κατάρ, διευκολύνοντας μια εισαγωγή με τον Daibes. Ο γερουσιαστής έγραψε επίσης κολακευτικά δελτία τύπου σχετικά με την κυβέρνηση του Κατάρ, τα οποία έδωσε εντολή στον Daibes να επισημάνει στους επενδυτές του Κατάρ για να κερδίσει την εύνοια, αποκάλυψαν αρχεία που παρουσιάστηκαν στη δίκη. Δακτυλικά αποτυπώματα που ανήκαν στον γε-

ρουσιαστή και τον Daibes βρέθηκαν σε φακέλους γεμάτους μετρητά που ήταν μεταξύ των αντικειμένων που κατασχέθηκαν από το σπίτι της Nadine Menendez, όπου ζούσε επίσης ο γερουσιαστής, κατά τη διάρκεια επιδρομής του FBI. Οι σειριακοί αριθμοί σε ράβδους χρυσού που κατασχέθηκαν επίσης στο σπίτι κατά τη διάρκεια αυτής της επιδρομής αποκάλυψαν ότι ο Daibes είχε κάποτε στην κατοχή του τον χρυσό, σύμφωνα με τα αποδεικτι-

κά στοιχεία της δίκης.

Εν τω μεταξύ, άλλα γραπτά μηνύματα που έδειξαν οι εισαγγελείς στη δίκη απεικόνιζαν ένα χρονοδιάγραμμα για το πώς ο γερουσιαστής προώθησε τον διορισμό του Φίλιπ Σέλιγκερ, του σημερινού εισαγγελέα των ΗΠΑ για την περιφέρεια του Νιου Τζέρσεϊ.

Ο Sellinger κατέθεσε ότι ο Menendez ήλπιζε ότι ο υποψήφιος εισαγγελέας των ΗΠΑ θα εξέταζε μια ποινική υπόθεση εναντίον του Daibes «προσεκτικά» εάν εξασφάλιζε τη θέση. Αλλά ο Sellinger είπε επίσης ότι ποτέ δεν αισθάνθηκε πεισμένος να γείρει τη ζυγαριά για τον Daibes. Κατά τη διάρκεια της δίκης, οι δικηγόροι του γερουσιαστή κάλεσαν πέντε μάρτυρες, συμπεριλαμβανομένης της αδελφής του, της κουνιάδας του και του δικηγόρου ενός φίλου του Ουρίμπε. Ένας δικηγόρος του Μενέντεζ δήλωσε ότι

ο γερουσιαστής συνήθως αποθηκεύει μετρητά λόγω οικογενειακού τραύματος που προκλήθηκε από το κουβανικό κομμουνιστικό καθεστώς. (Ο Μενέντεζ γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη και ο Φιντέλ Κάστρο δεν είχε έρθει ακόμα στην εξουσία όταν η οικογένειά του εγκατέλειψε την Κούβα). Στο τελευταίο του επιχείρημα, ο συνήγορος υπεράσπισης του Μενέντεζ δήλωσε ότι η έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων στην υπόθεση εναντίον του γερουσιαστή την έκανε «ασταθή και σάπια στον πυρήνα της».

Η αδελφή του γερουσιαστή, Caridad Gonzalez, κατέθεσε ότι οι πρακτικές αποθήκευσης μετρητών της οικογένειάς της ήταν «φυσιολογικές».

«Είναι κουβανέζικο πράγμα», είπε η 80χρονη Γκονζάλες στο εδώλιο. «Κάθε Κουβανός που ήρθε στις ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας του '50, του '60, του

'70» αποθήκευε μετρητά στο σπίτι του και σε κουτιά επειδή «φοβόταν ότι θα χάσει αυτό για το οποίο δούλευε τόσο σκληρά, επειδή στην Κούβα, σου πήραν τα πάντα».

Το FBI κατέσχεσε συνολικά 486.461 δολάρια, 11 ράβδους χρυσού μιας ουγγιάς και δύο ράβδους χρυσού ενός κιλού από το σπίτι του Μενέντεζ στις 16 Ιουνίου 2022.

Οι δικηγόροι του Μενέντεζ υποστήριξαν επανειλημμένα σε αντεξετάσεις ότι ο γερουσιαστής δεν γνώριζε τις συμφωνίες που έκλεισε η σύζυγός του με τους συγκατηγορούμενους του, οι οποίες περιελάμβαναν την προσφορά της επιρροής του γερουσιαστή έναντι τιμήματος.

Οι εισαγγελείς ισχυρίστηκαν ότι η Nadine Menendez ήταν μεσάζων για την επικοινωνία μεταξύ των συνωμοτών και του πρόθυμου συζύγου της.

Με αφορμή την ρήση του Αριστοτέλη,

...τὰ δὲ καλὰ καὶ τὰ δίκαια, περὶ ὧν ἡ πολιτικὴ σκοπεῖται, πολλὴν ἔχει διαφορὰν καὶ πλάνην, ὥστε δοκεῖν νόμῳ μόνον εἶναι, φύσει δὲ μή ...

«...για δε τα καλά και τα δίκαια περί των οποίων ασχολείται η πολιτική, υπάρχει πολλή διαφορά και πλάνη στο να τα σκέπτεται κανείς σύμφωνα με τον νόμο και όχι με την φύση...»

Έγινε διάλογος μεταξύ φίλων και συναδέλφων για την διαφορά μεταξύ του νομότυπου και του φυσικού σε συνδυασμό με την απάτη και την πλάνη που ενυπάρχει στην πολιτική καθώς και για την πρόθεση του Αριστοτέλη να την απαξιώσει ή να την βελτιώσει προβάλλοντας

τις αδυναμίες της.

Από δική μου πλευρά θα ήθελα να κάνω την ακόλουθη παρέμβαση προσπαθώντας να διακρίνω έναν από τους τρόπους με τον οποίο η πολιτική κατά τον Αριστοτέλη πλανά τους πολίτες ενώ κατά τους σύγχρονους αναλυτές τους εξαπατά ή και τους εκβιάζει.

Η δική μου προσέγγιση είναι αυτή ενός πραγματικού παραδείγματος (case study, όπως λένε οι ξένοι) που μπορεί να γίνει κατανοητό από όλους και

τέτοιο παράδειγμα είναι ο γάμος των ομοφυλοφίλων ο οποίος και στην Ελλάδα πλέον νόμῳ μόνον εἶναι, φύσει δὲ μή.

Γάμος νοείται η ερωτική ή και μόνο σωματική σύζευξη ανδρός και γυναικός που εν δυνάμει οδηγεί στην τεκνογονία ενώ από την σύζευξη, έστω και αγαπητική όπως συνηθίζεται να ωραιοποιείται, δύο ομοφυλοφίλων ατόμων η τεκνογονία είναι εκ φύσεως αδύνατη. Εδώ ο νόμος έχει επιβάλει μία νομιμοφάνεια η οποία αντίκειται στην φύση και θέλει να την

παραστήσει σαν δικαίωμα απόκτησης τέκνων μέσω μίας παρένθετης μητέρας ή της αγοράς σπέρματος εκ μέρους του ενός εκ των δύο ομοφυλοφίλων με συνέπεια ο έτερος να νομιμοποιείται ως γονέας Α ή Β ενώ το παιδί είναι εκ φύσεως προϊόν ενός άνδρα και μίας γυναίκας που ανάλογα με την περίπτωση γίνονται θύμα εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο πράγμα που αντίκειται και στην ιδεολογία των αριστερών που ψήφισαν τον νόμο κατά πλειοψηφία και στην

ουσία ταυτίστηκαν με τους δυτικότροπους, νεοταξικούς, δεξιούς πολιτικούς αντιπάλους τους.

Εδώ μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε εναλλακτικά τις λέξεις απάτη ή παραπλάνηση παρά την διαφορά στην ετυμολογία τους και αυτό μπορεί να γίνει διότι ο νόμος παραβίασε την έννοια της λέξεως Γάμος. Αυτό είναι ένα ακόμη παράδειγμα για το πώς η αλλοίωση της γλώσσας οδηγεί στην παρεξήγηση των σχέσεων και οδηγεί στο ψεύδος, την απάτη και την παραπλάνηση. Ας

έχουν γνώση οι φύλακες της Αλήθειας που τείνει να παρακαμφθεί από τις έννοιες του Δικαιώματος χωρίς Υποχρεώσεις, της Ισότητας χωρίς Διάκριση και της Δημοκρατίας χωρίς Δήμο.

Ηλίας Σταμπολιάδης Μηχανικός Μεταλλείων Μεταλλουργός πρώην Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης

Κυπριακό: Απλός οδηγός για τη νέα γενιά

Γράφει ο Λεωνίδας Κουμάκης*

Οι γενιές που έζησαν τα τραγικά γεγονότα των δεκαετιών του 1960 και του 1970 με την πάροδο του χρόνου φεύγουν σιγά-σιγά από την ζωή και οι νέες γενιές που έρχονται βρίσκονται απέναντι σε μια σκληρή πραγματικότητα που επιβλήθηκε με βία και δολιότητα στην μαρτυρική Κύπρο και στο σβέρο τους.

Οι νέες γενιές πρέπει απαραίτητα να μαθαίνουν την αλήθεια είτε μέσα είτε έξω από τα σχολεία, ώστε να τις μεταφέρουν στις επόμενες γενιές μέχρι την απόλυτη δικαίωση της μαρτυρικής Κύπρου.

Η απλή αλήθεια που πρέπει να γνωρίζουν όλοι οι Κύπριοι είναι ότι γεννήθηκαν σε ένα ευλογημένο από την φύση και τον Θεό τόπο πάνω σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι γιγαντιαίων γεωπολιτικών συμφερόντων και πληθωρικού ενεργειακού πλούτου. Αυτά ακριβώς που θέλουν να ελέγξουν πολύ μεγάλες και ισχυρές δυνάμεις του πλανήτη μας, οι οποίες προκειμένου να πετύχουν τον στόχο τους χρησιμοποιούν κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο, από πληρωμένους δολοφόνους μέχρι πληρωμένους πειρατές. Η υποχρέωση κάθε Κύπριου απέναντι στον τόπο του είναι να μην γονατίσει ποτέ, έχοντας πάντα στο νου τα σοφά λόγια του παλαιάχου πολιτικού, ποιητή και ζωγράφου Βάσου Λυσσαρίδη, «Αν εθελούσια δεν γονατίσεις, ούτε νεκρό δεν μπορούν να σε γονατίσουν».

Η πραγματική αιτία λοιπόν του «Κυπριακού προβλήματος» δεν είναι άλλη από το γεγονός ότι η Κύπρος αποτελεί ένα πολύτιμο, αβύθιστο αεροπλανοφόρο στην καρδιά της Μεσογείου, ότι διαθέτει τεράστια ενεργειακά αποθέματα και ότι κατοικείται διαχρονικά, από την εποχή ακόμα του Τρωικού πολέμου (12ος αιώνας π.Χ), από Έλληνες. Το νησί στην μακρά πορεία του πέρασε από διάφορες περιόδους πρόσκαιρων κατακτητών (Αιγύπτιοι, Πέρσες, Ρωμαίοι, Φράγκοι, Ενετοί, Οθωμανοί, Βρετανοί) χωρίς ποτέ να χάσει την Ελληνική του ταυτότητα. Όπως έγραψε ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, ο Κωστής Παλαμάς, στο ποίημα ΚΥΠΡΟΣ που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 1901 ... Πολλούς αφέντες άλλαξες.

Δεν άλλαξες καρδιά...

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος βρήκε την Κύπρο με Βρετανό «αφέντη», πληθυσμό κατά 82% Έλληνες ορθόδοξους χριστιανούς και κατά 18% τουρκόφωνους κυρίως μουσουλμάνους, κατάλοιπα της οθωμανικής κατοχής του νησιού την περίοδο 1570-1878, μαζί με άλλους ξένους πολίτες διαφόρων εθνικτήτων.

Κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο σύσσωμος ο Ελληνισμός έλαβε αποφασιστική θέση κατά του φασισμού που εκπροσωπούσε ο Γερμανο-ιταλικός άξονας και με δυσανάλογα μεγάλες θυσίες στάθηκε στο πλευρό των συμμάχων και των ιδανικών της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Η Τουρκία κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου παρέμεινε επιτήδεια ουδέτερη και μετέτρεψε την φρικτή κατοχή της Ελλάδος από τους Γερμανούς σε ευκαιρία, καταφέροντας σημαντικά πλήγματα στον ανυπεράσπιστο Ελληνισμό που παρέμενε ακόμα στην Μικρά Ασία (επιστράτευση 20 ηλικιών χριστιανών το 1941, επιβολή ρατσιστικού «έκτακτου φόρου παρουσίας» μόνο στις μειονότητες Ελλήνων, Αρμενίων και Εβραίων που ζούσαν στην Τουρκία το 1942 κ.α.).

Ήταν η εποχή που οι Βρετανοί υμνούσαν τους Έλληνες για τα κατορθώματά τους γιατί ήταν οι πρώτοι που γκρέμισαν τον μύθο των «ανίκητων» δυνάμεων του φασιστικού άξονα Μουσολίνι-Χίτλερ, με αποκορύφωμα την φράση «οι ήρωες πολεμούσαν σαν Έλληνες» που αποδίδεται στον Ουίνστον Τσώρτσιλ, τον πρωθυπουργό της Μ. Βρετανίας κατά την περίοδο του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου.

Μετά τον μεγάλο πόλεμο, το δικαίωμα αυτοδιάθεσης κάθε λαού να ρυθμίζει ελεύθερα το πολιτικό του μέλλον καθιερώθηκε από τον καταστατικό χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (άρθρα 1 & 55) τον οποίο επέβαλαν οι ίδιοι οι νικητές του αιματηρού Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου των 60 εκατομμυρίων νεκρών. Όπως ήταν φυσικό, η Κύπρος ήταν μεταξύ των λαών που ζητούσαν επίμονα την αυτοδιάθεση τους αλλά οι Βρετανοί, τελευταίοι «αφέντες» του νησιού, όπως αποδείχθηκε στην συνέχεια, δεν ήταν καθόλου διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν την Κύ-

προ, παρ'όλο που οι ίδιοι καθιέρωσαν (μαζί με τους άλλους συμμάχους) το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών - συνεπώς και των Κυπρίων.

Έτσι, το συντριπτικό ποσοστό 95,7% του παλαιού αιτήματος της ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα που προέκυψε από το δημοψήφισμα που διεξήγαγαν οι Κύπριοι μετά την λήξη του πολέμου (15/1/1950), αντιμετώπισε πρωτοφανή

τέτοια πρόσωπα ως προδότες και δεν θα μπορούμε να τους προστατεύσουμε από την οργή του λαού». Μέσα στο κλίμα αυτό του γενικού ξεσηκωμού και μετά την ψυχρή και κυνική άρνηση της Βρετανίας να εφαρμόσει αυτά που η ίδια επέβαλε (μαζί με τους λοιπούς νικητές του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου) σχετικά με το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των λαών, την 1η Απριλίου 1955 ξεκίνησε

Σαν πρώτο βήμα οδήγησαν Κύπριους μουσουλμάνους μέσα σε μια «Τούρκικη Οργάνωση Αντίστασης (TMT)» καθοδηγώντας τους σε αιματηρές διακοινοτικές ταραχές με την συνεργασία των Τουρκικών μυστικών υπηρεσιών. Πολλές δεκαετίες αργότερα (23 Σεπτεμβρίου 2010), ο στρατηγός ε.α., υπεύθυνος του τουρκικού Ειδικού Γραφείου Πολέμου Σαμπρί Γιρμπιμπέσογλου,

Σεπτεμβρίου 1955 που εξερράγη η βόμβα κρότου στο υποτιθέμενο σπίτι που γεννήθηκε ο Μουσταφά Κεμάλ (και ταυτόχρονα τουρκικό προξενείο Θεσσαλονίκης) και η οποία αποτέλεσε την «αφορμή» του πογκρόμ που ακολούθησε λίγες ώρες αργότερα στην Κωνσταντινούπολη, όσο και κατά την διάρκεια των γεγονότων της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου 1955, καταγράφηκε η προ-

αντίδραση και εχθρότητα από τους Βρετανούς.

Στις 28 Ιουλίου 1954, με τον κυνισμό που χαρακτηρίζει μια αποικιοκρατική αυτοκρατορία, η Μεγάλη Βρετανία δια του Υπουργού Αποικιών της κυβέρνησης Ουίνστον Τσώρτσιλ Χένρυ Χόπκινσον διακήρυξε από το βήμα της Βουλής των Κοινοτήτων πως «Η Κύπρος ουδέποτε θα τύχει αυτοδιάθεσης!».

Ήταν η εποχή που ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ήταν φλογερός υπερασπιστής του «εθνικού στόχου» που δεν ήταν άλλος από την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Όπως αποκαλύπτει η Κύπρια ερευνήτρια και δημοσιογράφος Φανούλα Αργυρού, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος σε δηλώσεις του στις 16 Ιανουαρίου 1955 στην Εκκλησία Φανερωμένης, 9 περίπου εβδομάδες πριν από την έναρξη του εθνικού και απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ την 1η Απριλίου 1955 υπό την ηγεσία του στρατηγού Γεωργίου Γρίβα - Διγενή τον οποίο διόρισε ο ίδιος ο Μακάριος σαν τον στρατιωτικό αρχηγό ενός ένοπλου αγώνα για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, χαρακτηρίζει «προδότες όσους ενδώσουν στις πιέσεις της Κυβέρνησης», δηλαδή των Άγγλων. «Το ξεκαθαρίζουμε γι'ακόμα μια φορά ότι θα απορρίψουμε το Σύνταγμα και κάθε συνεργασία με την Κυβέρνηση και ότι θα θεωρούμε ως εχθρούς του εθνικού μας στόχου εκείνους που θα ενδώσουν στις συνταγματικές πιέσεις της κυβέρνησης. Θα αποκαλέσουμε

ο εθνικός, απελευθερωτικός αγώνας των Κυπρίων, μέσω της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών (ΕΟΚΑ), την οργάνωση που έδρασε κατά τη χρονική περίοδο 1955-1959 με διακηρυγμένο σκοπό την αυτοδιάθεση της Κύπρου, την απαλλαγή από την Βρετανική Αποικιοκρατία και την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Οι Βρετανοί κατάλαβαν αμέσως πως θα ήταν αδύνατο να αντιμετωπίσουν μακροπρόθεσμα το δικαίο αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας των Κυπρίων που είχε μια τόσο μαζική λαϊκή υποστήριξη. Έτσι, αποφάσισαν να βάλουν άμεσα σε εφαρμογή την πείρα αιώνων που διαθέτουν στην υψηλή τέχνη του «Διαίρει και Βασίλευε», μια πείρα που απέκτησαν με ποικίλες ραδιουργίες σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου.

Χωρίς καθυστέρηση, αποφάσισαν να «αξιοποιήσουν» το ποσοστό του 18% του πληθυσμού που δεν ήταν χριστιανοί αλλά μουσουλμάνοι, κατάλοιπα της οθωμανικής κατοχής του νησιού την περίοδο 1570-1878 καθώς και διάφοροι ξένοι, χαρίζοντας στους τούρκους εξτρεμιστές οι οποίοι την εποχή εκείνη έψαχναν να βρουν στον χάρτη που βρίσκεται η Κύπρος, μια ανέλπιστα ευκαιρία: Την «επανάφωρα» της Τουρκίας στην Κύπρο από την οποία είχε παραιτηθεί, ρητά και κατηγορηματικά, από κάθε δικαίωμα επί της νήσου, με τα άρθρα 20, 21 και 27 της Συνθήκης της Λωζάνης του 1923.

μιλώντας στην εφημερίδα Haberturk για τη δράση της υπηρεσίας του, έδωσε μια γεύση των μεθόδων που χρησιμοποιούσαν για να σπείρουν το μίσος μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων στην Κύπρο: «Εάν θέλετε να εμφανίσετε ένα μαζικό κίνημα αντίστασης του λαού σε ένα μέρος, στον εχθρό των αξιών σας, δείχνετε ότι έκανε κάτι η απέναντι πλευρά, δείχνετε ότι έκανε μια πολύ μειωτική ενέργεια, έτσι μπορείτε να συγχρωθείτε, μπορείτε να φανατίσετε τον κόσμο. Στο Ειδικό Γραφείο Πολέμου υπάρχει ένας κανόνας. Για να αυξήσεις την δύναμη του κόσμου, κάνεις σαμποτάζ σε ορισμένες αξίες, σαν να το έκανε ο εχθρός. Μπορεί να βάλουμε φωτιά σε ένα τζαμί. Εμείς κάψαμε τζαμιά στην Κύπρο!».

Σαν δεύτερο βήμα, με συντονισμένη Βρετανική καθοδήγηση, οι Τούρκοι οργάνωσαν τα γεγονότα της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου 1955 σε Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη με ένα οργανωμένο πογκρόμ εναντίον κυρίως Ελλήνων (καθώς Αρμενίων και Εβραίων) που είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο 37 ανυπεράσπιστων πολιτών**, απροσδιόριστο αριθμό τραυματισμών και βιασμών καθώς και καταστροφή χιλιάδων σπιτιών, καταστημάτων, σχολείων, εργοστασίων, τυπογραφείων, εστιατορίων, εκκλησιών ακόμα και νεκροταφείων της μη μουσουλμανικής μειονότητας της Κωνσταντινούπολης. Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό ότι τόσο την 6η

σωπική παρουσία του Ιαν Φλέμινγκ, τότε πράκτορα της ΜΙ6, μετέπειτα δημιουργού του Τζέιμς Μποντ, του διάσημου πράκτορα 007, όπως αποκάλυψε τον Σεπτέμβριο του 2016 ο Τούρκος δημοσιογράφος Sedat Kaya στο άρθρο του «Τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται» (Hiç Bir Şey Göründüğü Gibi Değildir).

Μετά τα Σεπτεμβριανά, η Βρετανική πίεση όχι μόνο προς την Κύπρο αλλά και προς την Ελληνική κυβέρνηση έγινε αφόρητη με απειλές (του Άγγλου πρεσβευτή Σερ Τσαρλς Πηκ), πως αν δεν σταματήσει ο Κυπριακός Αγώνας, η Αγγλία θα υποκινούσε το «Μακεδονικό».

Μέσα στην Κύπρο, οι Βρετανοί προκειμένου να εφαρμόσουν την απάνθρωπη, σκληρή και ύπουλη πολιτική που ακολουθούσαν, άλλαξαν τον κυβερνήτη της Κύπρου Ρομπέρ Πέρσεβαλ Αρμιτατζ (είχε διοριστεί μόλις ένα χρόνο νωρίτερα), τοποθετώντας τον Τζον Χάρντινγκ, ο οποίος σύντομα κήρυξε το νησί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης (26 Νοεμβρίου 1955) και επέβαλε δρακοντίους νόμους καταστολής και τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένης της θανατικής ποινής ακόμα και για την μεταφορά όπλων!

Εκείνο βέβαια που «πέτυχε» στήνοντας αγχόνες θανάτου, ήταν Κύπριοι λεβέντες και αμούστακα παλληκάρια να γράψουν με το αίμα τους απίστευτα λαμπρές σελίδες Κυπριακής ιστορίας εναντίον του

Ποια τέλη χαρτοσήμου καταργούνται - Έρχεται το ψηφιακό τέλος συναλλαγής

Του Προκόπη Χατζηνικολάου

Την κατάργηση 600 περιπτώσεων τελών χαρτοσήμου προβλέπει το σχέδιο νόμου που δίνεται σε δημόσια διαβούλευση. Το τέλος χαρτοσήμου μετονομάζεται σε τέλος συναλλαγής και πλέον θα είναι ψηφιακό. Μετά τις αλλαγές θα απομείνουν 29 περιπτώσεις τελών. Οι αλλαγές θα τεθούν σε ισχύ στις αρχές του 2025.

Όπως ανέφερε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Κωστής Χατζηδάκης, ο απαρχαιωμένος κώδικας τελών χαρτοσήμου που κρατά από 1931 απλοποιείται και οι διάσπαρτες διατάξεις ενοποιούνται. Από τις καταργήσεις το δημόσιο θα χάσει 32 εκατ. ευρώ ενώ σε ετήσια βάση εισπράττει περί τα 400 εκατ. ευρώ. Μεταξύ αυτών που καταργούνται είναι το χαρτόσημο άδεια γάμου, που σήμερα ανέρχεται στο ποσό των 15 ευρώ, έκδοσης οικοδομική άδειας που ανέρχεται σε 2 χιλιάδες επί του προϋπολογισμού του έργου, στις πράξεις διαζυγίου, στην έκδοση άδειας για την άσκηση επαγγέλματος που σήμερα ανέρχεται τα 30 ευρώ και άδεια λειτουργίας τουριστικών γραφείων που ανέρχεται στα 145 ευρώ.

Το νέο τέλος συναλλαγής θα είναι ψηφιακό και θα αποδίδεται στο δημόσιο μέσω της ΑΑΔΕ τον επόμενο μήνα από την ημερομηνία της πράξης. Δηλαδή εάν μία πράξη που υπόκειται σε τέλος συναλλαγής πραγματοποιηθεί τον Ιούλιο, το τέλος συναλλαγής πρέπει να καταβληθεί στα τέλη Αυγούστου. Σημειώνεται ότι θα παραμείνουν οι τέσσερις συντελεστές που υπάρχουν σήμερα και συγκεκριμένα 0,3%, 1,2%, 2,4 και 3,6%.

Μέχρι το τέλος του έτους θα δημιουργηθεί μία νέα πλατφόρμα και ο πολίτης θα βρίσκει ποιο τέλος συναλλαγής αντιστοιχεί στην περίπτωση και θα πληρώνει το σχετικό ποσό.

Παράλληλα επιβάλλεται τέλος σε συναλλαγές, όπου ο ένας τουλάχιστον συναλλασσόμενος είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος ή έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ότι σταματούν τα δάνεια που συνάπτονταν στο εξωτερικό με στόχο την αποφυγή του τέλους χαρτοσήμου. Μάλιστα επιβάλλεται ανώτατο όριο τέλος συναλλαγής που φθάνει στα 150.000 ευρώ και αφορά μεγάλα ιδιωτικά δάνεια και όχι τραπεζικά.

Έτσι λοιπόν το νέο ψηφια-

κό τέλος συναλλαγών που ανακοίνωσε το οικονομικό επιτελείο:

-αντικαθιστά το σημερινό, απαρχαιωμένο πλαίσιο,

-επιβάλλεται μόνο στις συμβάσεις και συναλλαγές που καθορίζονται ρητώς στον νόμο,

-αποκλείεται η επιβολή του σε συναλλαγές που υπόκεινται σε άλλους έμμεσους φόρους,

-ρυθμίζει πολλά ζητήματα που το σημερινό, απαρχαιωμένο πλαίσιο δεν είχε ρυθμίσει με σαφήνεια:

α) υποκείμενο της φορολογικής υποχρέωσης

β) υπόχρεος προς απόδοση του φόρου

γ) βαρυνόμενος με τον φόρο

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Κωστής Χατζηδάκης δήλωσε: "Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρούμε άλλη μία μεταρρύθμιση της καθημερινότητας των πολιτών, αλλά και εκσυγχρονισμού της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Αφήνουμε στο παρελθόν, όπου και ανήκει, το παρωχημένο ισχύον πλαίσιο για το Τέλος Χαρτοσήμου που χρονολογείται από το 1931. Και αξιοποιούμε τις νέες τεχνολογίες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε παθογένειες δεκαετιών που προκαλούσαν σύγχυση στους πολίτες και ασάφεια στην εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας. Συνεχίζουμε την προσπάθεια για τον συνολικό εκσυγχρονισμό του φορολογικού μας συστήματος καταργώντας, παράλληλα, την υποχρέωση πληρωμής του εν λόγω Τέλους για πάνω από 600 συναλλαγές που επηρεάζουν θετικά την τσέπη των πολιτών και των επιχειρήσεων".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Χρίστος Δήμας σημείωσε: "Είναι ένα νοικοκύρεμα που έχει στόχο να απαλλάξει τους πολίτες, τους επαγγελματίες, τις επιχειρήσεις αλλά και την Πολιτεία από γραφειοκρατικές διαδικασίες που τους επιβάρυναν μέχρι σήμερα. Σκοπός της ρύθμισης είναι ο εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου επιβολής φόρου στις συναλλαγές, η απλοποίηση και ψηφιοποίηση της διαδικασίας, ο εξορθολογισμός της βάσης επιβολής του φόρου επί συναλλαγών, καθώς και η μείωση των διοικητικών βαρών".

Ο Διοικητής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων Γιώργος Πιτσιλής δήλωσε: "Η αντικατάστα-

ση του απαρχαιωμένου Τέλους Χαρτοσήμου του 19ου αιώνα από ένα σύγχρονο Τέλος Συναλλαγών, το οποίο εφαρμόζεται σε συγκεκριμένες συναλλαγές, εκ των προτέρων γνωστές στους φορολογούμενους, και αποδίδεται ψηφιακά, είναι διπλά επωφελής για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Προσφέρει ασφάλεια δικαίου, εξαλείφοντας λόγους, που προκαλούσαν προστριβές με τη Φορολογική Διοίκηση και προσφυγές στα δικαστήρια, και ταυτόχρονα γλιτώνει τους φορολογούμενους από ταλαιπωρία, καθώς καταβάλλεται απλά και γρήγορα, με ψηφιακή διαδικασία. Το νέο Τέλος Συναλλαγών αποτελεί ένα πολύ σημαντικό βήμα εκσυγχρονισμού του φορολογικού μας συστήματος".

Τα προβλήματα του ισχύοντος πλαισίου Όπως αναφέρει στη σχετική ανακοίνωσή του το ΥΠΕΘΟ, το ισχύον πλαίσιο για το Τέλος Χαρτοσήμου είναι σε σημαντικό βαθμό πολύπλοκο και πολλές φορές δημιουργεί δυσκολίες εφαρμογής στους συναλλασσόμενους. Κάποια από τα προβλήματα του ισχύοντος πλαισίου είναι τα εξής:

-Το Τέλος Χαρτοσήμου επιβάλλεται σε συμβάσεις που καταρτίζονται στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να μπορεί να αποφεύγεται η καταβολή του από συναλλασσόμενους που απλώς καταρτίζουν την αντίστοιχη σύμβαση στο εξωτερικό.

-Επίσης, το ισχύον πλαίσιο δεν αναφέρει ρητώς τα είδη συμβάσεων, επί των οποίων επιβάλλεται, αλλά καλύπτει γενικώς όσες συμβάσεις δεν υπόκεινται σε άλλες μορφές έμμεσης φορολογίας, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει νομική ασφάλεια σε σχέση με την υπαγωγή ή μη μιας σύμβασης σε Τέλος Χαρτοσήμου. Η νομική ανασφάλεια επιτείνεται δε και από την ασάφεια σχετικά με το ποιος είναι υπόχρεος για την καταβολή του Τέλους Χαρτοσήμου και με ποιόν τρόπο πραγματοποιείται η δήλωση και η καταβολή

του.

Τι αλλάζει με το νέο πλαίσιο

Πλέον, το νέο Ψηφιακό Τέλος Συναλλαγής θα επιβάλλεται επί των συναλλαγών, ανεξάρτητα από τον τόπο κατάρτισής τους εφόσον ένας τουλάχιστον συμβαλλόμενος έχει φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα και δεν συντρέχει λόγος απαλλαγής για τους συμβαλλόμενους. Οι συναλλαγές αυτές α) κατονομάζονται ρητώς στον νόμο, β) δεν υπόκεινται σε άλλους έμμεσους φόρους.

Κατάργηση Τέλους Χαρτοσήμου Σημειώνεται πως με τις προωθούμενες διατάξεις καταργείται το Τέλος Χαρτοσήμου σε περισσότερες από 600 περιπτώσεις συναλλαγών:

Πιο αναλυτικά, καταργείται το Τέλος Χαρτοσήμου σε μια σειρά από σημαντικές συναλλαγές όπως: χρησιδάνειο, ασφαλιστικές συναλλαγές, σύσταση και αύξηση κεφαλαίου μη κερδοσκοπικών νομικών προσώπων/οντοτήτων, ενέγγυες πιστώσεις τραπεζών υπέρ εισαγωγέων, συμβατικοί τόκοι δανείων και πιστώσεων.

Επιπρόσθετα, καταργείται σε περισσότερες από 100 συναλλαγές που αφορούν σε χαρτόσημα επί παραβόλων (πχ άδεια γάμου, επαγγελματικές άδειες κλπ.). Απαραίτητη επισήμανση: Η κατάργηση του Τέλους Χαρτοσήμου δεν συμπαράσχει και την κατάργηση του παραβόλου για τις εν λόγω συναλλαγές. Οδηγεί ωστόσο σε μείωση της τελικής επιβάρυνσης.

Καταργείται, επίσης, σε περισσότερες από 500 συναλλαγές στις οποίες επιβαλλόταν Τέλος Χαρτοσήμου 2,4% ή 3,6% επί των κρατήσεων που αφορούν ΝΠΔΔ ή Δημόσιο (π.χ. Χαρτόσημο επί Κρατήσεων υπέρ Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ), υπέρ ΤΑΧΔΙΚ (Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων), υπέρ ΕΑΔΗΣΥ (Ανεξάρτητη Αρχή Δημο-

σίων Συμβάσεων) κα.

Δήλωση και απόδοση Ψηφιακού Τέλους Συναλλαγής

Το Τέλος Συναλλαγής για συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών θα βεβαιώνεται με ηλεκτρονική δήλωση μέσω νέας ψηφιακής πλατφόρμας που θα τεθεί σε λειτουργία από την ΑΑΔΕ. Η δήλωση και απόδοση του Τέλους γίνεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από εκείνον της συναλλαγής.

Εξαιρούνται οι περιπτώσεις όπου υπάρχει υποχρέωση παρακράτησης φόρου εισοδήματος (η βεβαίωση και απόδοση του γίνεται με βάση τις προθεσμίες των παρακρατούμενων φόρων), τα μισθώματα (η απόδοσή του γίνεται μέσω της υποβολής της Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος) και η περίπτωση τρεχούμενου δολοπηπτικού λογαριασμού (η δήλωση και η απόδοση γίνεται εντός του πρώτου μήνα του επόμενου φορολογικού έτους).

Για συναλλαγές με το Δημόσιο, το Τέλος Συναλλαγής καταβάλλεται ηλεκτρονικά πριν την κατάρτιση ή έκδοση της οικείας πράξης.

Συντελεστές του Ψηφιακού Τέλους Συναλλαγής Σημειώνεται ότι οι συντελεστές του Ψηφιακού Τέλους Συναλλαγής για συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών αποσαφηνίζονται και ορίζονται ως εξής:

-3,60% σε όλα τα μισθώματα ακινήτων, στα τιμολόγια είσπραξης αποζημιώσεων νόμιμων τόκων και τόκων υπερημερίας και στις συναλλαγές ή συμβάσεις μεταξύ φυσικών προσώπων που δεν ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και συμβάλλονται για πράξεις που δεν αφορούν αυτήν καθώς και στις περιπτώσεις όπου ο ένας συμβαλλόμενος είναι Δημόσιο, Δήμος, ΝΠΔΔ.

-2,40% εφόσον όλοι οι συμβαλλόμενοι ή συναλ-

λασόμενοι ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, ή τουλάχιστον ένας έχει τη νομική μορφή της ΑΕ, ΕΠΕ και ΙΚΕ.

-1,20% εφόσον πρόκειται για καταβολή αμοιβής σε φυσικά πρόσωπα ή μέλη διοίκησης και για κατάθεση ή ανάληψη από τα χρηματικά διαθέσιμα νομικών προσώπων και οντοτήτων.

-0,30% επί των προσκομιζόμενων επιταγών ("πινάκια") σε πιστωτικά ιδρύματα.

Ψηφιακό Τέλος Συναλλαγής για δάνεια, καταθέσεις και αναλήψεις Σε δάνεια που υπόκεινται σε Τέλος Συναλλαγής (δάνεια μεταξύ ιδιωτών/εταιρείες τα οποία δεν είναι τραπεζικά) επιβάλλεται ανώτατο όριο στο Τέλος Συναλλαγής ύψους 150.000 ευρώ ανά δανειακή σύμβαση αλλά ανεξαρτήτως του τόπου που συνήφθη το δάνειο. Με τον τρόπο αυτό δεν θα υφίστανται πλέον οι λόγοι παράκαμψης της νομοθεσίας. Έτσι, το δημόσιο θα εισπράττει τα τέλη που μέχρι τώρα έχανε καθώς οι σχετικές συμβάσεις συνάπτονταν στο εξωτερικό. Η επιβάρυνση δε για τις εταιρείες και τους ιδιώτες θα είναι σε λογικά επίπεδα.

Πιο αναλυτικά, υπάγονται σε Τέλος Συναλλαγής:

-με συντελεστή 3,6% τα δάνεια μεταξύ ιδιωτών, -με συντελεστή 2,4% τα δάνεια μεταξύ φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν αμφοτερά επιχειρηματική δραστηριότητα ή όπου ο ένας τουλάχιστον συμβαλλόμενος είναι ΑΕ, ΕΠΕ ή ΙΚΕ, -με συντελεστή 1,2% οι εγγραφές στα βιβλία νομικών προσώπων περί καταθέσεων και αναλήψεων. -με συντελεστή 2,4% τα ομολογιακά δάνεια του ν. 4548/2018 εκτός εάν διαπραγματεύονται σε ρυθμιζόμενη αγορά ή πολυμερή μηχανισμό διαπραγμάτευσης.

Σημειώνεται ότι εξαιρούνται του Τέλους οι συμβατικοί τόκοι των δανείων.

Η πνευματική τρωτότητα του woke

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ματιέ Μπoc-Κοτέ, Η φυλετιστική επανάσταση και άλλα ιδεολογικά ζιζάνια, που κυκλοφορεί από τις Εναλλακτικές Εκδόσεις. Αυτή η λογική, που θέλει να λειτουργεί ως μία μόνιμη φυλετιστική αυτοκριτική, είναι στενά συνδεδεμένη με τη woke νοοτροπία, η οποία πριν από λίγο μόλις καιρό φάνταζε εξωτική. Έκτοτε έχει

γίνει ηγεμονική. Τα τελευταία χρόνια, συγγραφείς όπως ο Douglas Murray, ο Rob Dreher, ο Bret Easton Ellis και η Caroline Fourest έχουν προσπαθήσει να κατανοήσουν τους ψυχολογικούς μηχανισμούς αυτής της «θιγμένης γενιάς», που ξαναχύνει το δηλητήριο του φανατισμού στην πολιτική ζωή[1]. Ποιοι είναι οι wakes, οι αφυπνισμένοι; Το Radio-Canada δίνει

έναν ορισμό του όρου κατά βάση θετικό: «Λέξη αγγλική. Στην κυριολεξία της σημαίνει «αφυπνισμένος». Σε ένα πλαίσιο αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη, αυτή η λέξη προσδιορίζει κάποιον που είναι σε εγρήγορη σχετικά με τις αδικίες που μπορεί να λάβουν χώρα γύρω του. Αυτή η έκφραση χρησιμοποιείται συχνά σε αντίθεση με τον «αποκοιμισμένο», δηλα-

δή εκείνον που δεν έχει εκπαιδευτεί σχετικά με τα κοινωνικοοικονομικά και τα φυλετικά ζητήματα»[2]. Η Judith Lussier προτείνει αντ' αυτού τον εξής ορισμό: «Είναι εκείνος που έχει βιώσει μια αφύπνιση συνειδησης σχετικά με τα κοινωνικά διακυβεύματα και είναι σε θέση να ανα-

συνέχεια στη σελίδα 31

Κυπριακό: Απλός οδηγός για τη νέα γενιά

“ιδιοκτησία” τους.

συνέχεια από τη σελίδα 29
 σπονδιακό Κράτος, ενώ στην πράξη καταργείται η Κυπριακή Δημοκρατία, αγνοείται προκλητικά το Κοινοτικό Κεκτημένο και επιβάλλεται απαράδεκτος για τον 21ο αιώνα ρατσιστικός διαχωρισμός Κυπρίων πολιτών μέσα σε Ευρωπαϊκό έδαφος
 (ζ) Επιβάλλει ένα εξωφρενικό «σύστημα» μιας δήθεν Ομοσπονδίας η οποία τεμαχίζει ρατσιστικά την Κύπρο επιβάλλοντας 3 διαφορετικές Κυβερνήσεις, 4 Βουλές, 3 Δημόσιες Υπηρεσίες, 3 Δικαστικές εξουσίες, 3 Αστυνομίες, 3 Κυριαρχίες και 3 ιθαγένειες!
 (η) Αποδέχεται ντε φάκτο την χρησιμοποίηση εδαφών της κατεχόμενης Κύπρου σαν κέντρα αποθήκευσης και διακίνησης κάθε μορφής σκληρών ναρκωτικών και σαν παράδεισο παράνομου τζόγου, ξεπλύματος μαύρου χρήματος και κάθε είδους παρανομίας σε αραστή συνεργασία με την τουρκική πολιτική και “επιχειρησιακή” μαφία.
 Μπροστά στην παραπάνω φρικτή “διέξοδο” που υποθηκεύει επικίνδυνα το μέλλον ολόκληρης της Κύπρου, οι “κόκκινες γραμμές” κάθε “Ελληνα και Κύπριου (χριστινού ή μουσουλμάνου) θα πρέπει να είναι:
 (α) Ο τερματισμός της στρατιωτικής παρουσίας τουρκικών στρατευμάτων κατοχής σε εδάφη της Κυ-

πριακής Δημοκρατίας.
 (β) Η έξωση των εποίκων της Ανατολίας που κατέφθασαν οργανωμένα στην Κύπρο για την αλλοίωση της πληθυσμιακής σύνθεσης του νησιού (82% Έλληνες χριστιανοί και 18% τουρκόφωνοι μουσουλμάνοι και ξένοι υπήκοοι).
 (γ) Ελεύθερος επαναποικισμός όλων των βιαίως εκδιωχθέντων Κυπρίων από τις εστίες και τις περιουσίες τους.
 (δ) Πλήρης εφαρμογή του Κοινοτικού Κεκτημένου.
 (ε) Πλήρης κατάργηση κάθε ίχνους “εγγυήσεων” Βρετανίας, Τουρκίας, Ελλάδος προς την ανεξάρτητη σήμερα και μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κυπριακή Δημοκρατία.
 Τις παραπάνω “κόκκινες γραμμές” πρέπει να συμμερίζονται και οι γηγενείς Κύπριοι μουσουλμάνοι οι οποίοι έζησαν “από πρώτο χέρι” την μετατροπή τους από αφέντες του τόπου τους σε υποτακτικούς του τουρκικού επεκτατισμού και όργανα της βρετανικής ραδιουργίας. Συνεπώς θα πρέπει να επιδιώκουν και αυτοί:
 (α) Την Κυπριακή υπηκοότητα που αναγνωρίζουν εκατοντάδες χώρες του κόσμου και όχι φυσικά την υποκολλητότητα ενός ψευτοκράτους – προτεκτοράτου που δημιούργησε και αναγνωρίζει μόνο η Τουρκία. Οι γηγενείς Κύπριοι μουσουλμάνοι επί πολλά χρόνια ζητούν και παίρνουν συντάξεις, βοηθήματα,

διαβατήρια και ταυτότητες από την Κυπριακή Δημοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ παραμένουν στα κατεχόμενα εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας απολαμβάνοντας αφορολόγητα έσοδα σε βάρος των Ευρωπαίων πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας οι οποίοι πληρώνουν κανονικά όλους τους φόρους τους! Το καθεστώς αυτό κάποτε θα τελειώσει και φυσικά δεν ταιριάζει καθόλου με τις φαντασιώσεις «ανεξάρτητου» τουρκικού κράτους μέσα στην Κύπρο!
 (β) Την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με ένα από τα τρία ισχυρότερα νομίσματα του πλανήτη.
 (γ) Τεράστιες δυνατότητες χρηματοδότησης της ανάπτυξης από κοινά ευρωπαϊκά προγράμματα – και όχι μόνο.
 (δ) Μεριδίδια και συμμετοχή σε ένα πολύ μεγάλο πλουτοπαραγωγικό θησαυρό που θα αρχίσει να αξιοποιείται με την βοήθεια των μεγαλύτερων και ισχυρότερων εταιριών του πλανήτη.
 (ε) Συγχωροχάρτι για τα “κατά παραγγελία” εγκλήματα του παρελθόντος.
 (ζ) Ειρηνική συμβίωση χριστιανών και μουσουλμάνων, όπως ακριβώς συνέβαινε επί ένα περίπου αιώνα, πριν αρχίσουν να εφαρμόζονται οι ραδιουργίες των Βρετανών που ακόμα θεωρούν το νησί της Κύπρου γεωπολιτική

Οι γεωπολιτικές συνθήκες είναι (αντικειμενικά) ευνοϊκές για την Ελλάδα: Η Βρετανία βρίσκεται εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Τουρκία έχει μετατραπεί σε σύμμαχο της Ρωσίας, της Περσίας και των Ταλιμπάν, έχει προβληματική συμπεριφορά σαν μέλος του ΝΑΤΟ με τις συνεχείς προκλήσεις προς Ελλάδα – Κύπρο, τους εκβιασμούς για την ένταξη Σουηδίας-Φινλανδίας, την προμήθεια Ρωσικού στρατιωτικού εξοπλισμού, την επιδεικτική περιφρόνηση του δυτικού εμπάργκο εναντίον της Περσίας παλιότερα και της Ρωσίας στις μέρες μας, την ανοικτή και απροκάλυπτη υποστήριξη στις τρομοκρατικές οργανώσεις της Χαμάς, των Αδελφών Μουσουλμάνων, της Χεζμπολάχ, των Χούτι κ.π.α.
 Τούτο όμως δεν είναι από μόνο του αρκετό δεδομένο ότι η σημερινή Τουρκία βρίσκεται στο κατώφλι δύο σοβαρών πολεμικών εστιών (Ρωσίας – Ουκρανίας και Ισραήλ – Παλαιστινίων) διαθέτοντας μοναδική γεωστρατηγική σημασία. Είναι όμως υπεραρκετό, εν όψει των τεράστιων προβλημάτων της τουρκικής οικονομίας και της σημασίας των δυτικών εταίρων στο εμπορικό ισοζύγιο της Τουρκίας, να εφαρμοστεί επί τέλους στην πράξη η προ εικοσαετίας περίπου (2005) απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ότι για να προχωρήσει έστω

και ένα βήμα ο ενταξιακός διάλογος Ε.Ε. – Τουρκίας, η τελευταία θα πρέπει να αναγνωρίσει ανεπιφύλακτα την Κυπριακή Δημοκρατία, να εφαρμόσει τις πρόνοιες της Ένωσης σε ό,τι αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία ανοίγοντας λιμάνια και αεροδρόμια σε κυπριακά πλοία και αεροπλάνα, να συνεργαστεί για λύση του Κυπριακού στη βάση των περί Κύπρου ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας και των αρχών και αξιών επί των οποίων εδράζεται η Ε.Ε.
 «Το ψάρι, όμως βρωμάει απ’ το κεφάλι. Φταίνε οι ξένοι, φταίνε οι Τούρκοι, φταίνε οι πέτρες, πρώτοι όμως φταίνε οι δικοί μας, που δεν είχαν τη γνώση, την ικανότητα, ελάχιστη διορατικότητα! Αλλά με επικίνδυνες ψευδαισθήσεις, μικροπρεπείς φιλοδοξίες, υπέκυψαν διαδοχικά, ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ, στις ξένες υποδείξεις, σχέδια και απαιτήσεις, περιφρονώντας τον λαό, την ιστορία του και τα δικά του».*
 * Λεωνίδας Κουμάκης: Νομικός, Συγγραφέας, Αρθρογράφος-Αναλυτής, μέλος του International Hellenic Association. Το αυτοβιογραφικό, διαχρονικό βιβλίο του «Το Θαύμα-Μια πραγματική ιστορία», το οποίο αναφέρεται στην μεθοδική εξολόθρευση του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης από το τουρκικό

κράτος υπάρχει εντελώς δωρεάν στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη του ΙΗΑ, τόσο στην Ελληνική όσο και στην Αγγλική γλώσσα. Στις 29/1/2024 προστέθηκε στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη του ΙΗΑ και το βιβλίο «ΕΡΝΤΟΓΑΝΙΣΤΑΝ» του συγγραφέα, το οποίο βοηθάει στην καλύτερη κατανόηση της σημερινής Τουρκίας και το οποίο είναι επίσης διαθέσιμο εντελώς δωρεάν.
 ** Ο αριθμός των 37 νεκρών του πογκρόμ, περιλαμβάνεται στον “Κατάλογο νεκρών” που συνέταξε ο καθηγητής Σπύρος Βρυώνης jr, στην σελίδα 677 του μνημειώδους έργου του για τα Σεπτεμβριανά “Ο Μνηχανισμός της καταστροφής”, εκδόσεις Εστία, 2007).
 *** Φανούλας Αργυρού “Πώς ο αγώνας για την Ένωση κατάντησε τελικά τραγελαφική δοτή «ανεξαρτησία»”, 18 Φεβρουαρίου 2024, <https://professors-phds.com/2024/02/18/62201/>. Άφθονο υλικό από Βρετανικά και άλλα αρχεία για το Κυπριακό υπάρχουν στα βιβλία της Φανούλας Αργυρού «Από την Ένωση στη Κατοχή», 1995 και «Διζωνική vs Δημοκρατία», 2019.
 **** Το κείμενο αυτό δόθηκε προς δημοσίευση στο ιστορικό περιοδικό της Θράκης «Ενδοχώρα», για τον ειδικό τόμο που θα εκδοθεί τον Σεπτέμβριο 2024.

«Ευχή και κατάρα» το LNG για την Ευρώπη

bloomberg

Του Javier Blas

Τη στιγμή της μεγαλύτερης ανάγκης της, το 2022, η αγορά υδρογονωμένου φυσικού αερίου (LNG) έσωσε την Ευρώπη. Τώρα, αυτή η ίδια η αγορά LNG είναι το νέο τρωτό σημείο της ηπείρου. Τα καλά νέα είναι ότι η αδυναμία θα είναι βραχυπρόθεσμη - τα κακά νέα είναι ότι το πρόβλημα δεν θα εξαφανιστεί πριν από τον επόμενο χειμώνα. Η ομορφιά του LNG είναι ότι το αέριο περνά από επεξεργασία για φόρτωση σε δεξαμενόπλοια και μεταφορά σε όλο τον κόσμο, όπως ακριβώς και το πετρέλαιο.
 Έτσι, η Ευρώπη μπορεί να προμηθευτεί το αγαθό από οπουδήποτε: από τις ΗΠΑ μέχρι το Κατάρ, από την Αυστραλία μέχρι τη Νιγηρία. Το μειονέκτημα είναι ότι όλοι οι άλλοι στον κόσμο μπορούν να κάνουν το ίδιο, λαμβάνοντάς το από οπουδήποτε και αυξάνοντας τον ανταγωνισμό.

Ο ανταγωνισμός για την αγορά LNG είναι ορατός στη σημερινή αγορά, με τις ευρωπαϊκές τιμές αναφοράς να σκαρφαλώνουν πρόσφατα σε υψηλό σχε-

δόν έξι μηνών πάνω από 37 ευρώ ανά μεγαβατώρα. Αν και βρίσκονται υψηλότερα από οποιαδήποτε άλλη στιγμή φέτος, οι ευρωπαϊκές τιμές φυσικού αερίου έχουν υποχωρήσει σημαντικά από το επίπεδο των άνω των 300 ευρώ που έφθασαν τον Αύγουστο του 2022. Οι τιμές κινούνταν κατά μέσο όρο στα 20 ευρώ μεταξύ 2010 και 2020.

Βέβαια, και άλλοι παράγοντες συνέβαλαν στην αύξηση των τιμών: κυρίως η διακοπή λειτουργίας ενός νορβηγικού αγωγού φυσικού αερίου, οι ισχυρές χρηματοοικονομικές ροές σε συμβόλαια φυσικού αερίου και οι φόβοι για την απώλεια των τελευταίων εναπομεινάντων αποστολών ρωσικού φυσικού αερίου στην Ευρώπη. Στο παρασκήνιο, όμως, παίζει ρόλο και η μάχη για τα φορτία LNG.
 Πτώση ρωσικού φυσικού αερίου και άνοδος LNG
 Πριν ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν διατάξει την εισβολή στην Ουκρανία το 2022, η Ευρώπη εξαρτιόταν από το ρωσικό φυσικό αέριο που μεταφερόταν μέσω αγωγού για περισσότερο από το 40% των εισαγωγών της.

Το LNG αντιπροσώπευε περίπου το 20%. Αλλά αφού η Μόσχα διέκοψε σε μεγάλο βαθμό τη ροή, η εξάρτηση της ηπείρου από τις εισαγωγές γύρισε αντίστροφα. Μέχρι πέρυσι, το LNG αντιπροσώπευε περίπου το 42% των εισαγωγών φυσικού αερίου της Ευρώπης, ενώ το ρωσικό αέριο από αγωγούς έπεσε στο 8%.
 Το 2022 και το 2023, η Ευρώπη είχε την παγκόσμια αγορά LNG για τον εαυτό της. Το υψηλό κόστος έθεσε εκτός αγοράς άλλους εισαγωγείς - το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές, μεταξύ πολλών άλλων - ενώ η Κίνα, συνήθως ο κορυφαίος αγοραστής του αγαθού παγκοσμίως, ήταν απύσχα, καθώς ο μεταποιητικός της τομέας ανακάμπτει αργά από τα lockdowns της πανδημίας. Παράλληλα, η άνοδος των τιμών ενθάρρυνε τις εταιρείες LNG να λειτουργούν τις εγκαταστάσεις τους όσο το δυνατόν πιο παραγωγικά και με μεγαλύτερη ασφάλεια, διατηρώντας την προσφορά σε υψηλά επίπεδα.
 Το 2024 η αγορά άλλαξε φτάνοντας στο 2024, η αγορά έχει αλλάξει. Η Ευρώπη αρχίζει πλέον να βλέπει ισχυρότερο αντα-

γωνισμό, με εισαγωγές ρεκόρ σχεδόν κάθε μήνα. Η Ινδία αγοράζει επίσης, όπως και άλλοι μικρότεροι εισαγωγείς. Με πολλά αναδυόμενα έθνη να βιώνουν καύσωνες, η ζήτηση για ηλεκτρική ενέργεια αυξάνεται, και μαζί της η κατανάλωση LNG. Από την πλευρά της προσφοράς, η βιομηχανία φαίνεται να εξαντλείται. Η συντήρηση εγκαταστάσεων πλήττει την παραγωγή, μαζί με τις προγραμματιστές διακοπές. Η παγκόσμια παραγωγή είναι σταθερά κάτω από το περσινό επίπεδο κάθε μήνα μέχρι στιγμής φέτος. Το αποτέλεσμα είναι ότι η Ευρώπη εισάγει λιγότερο LNG από ό,τι το 2022 και το 2023. Την περασμένη εβδομάδα, ο όγκος του φυσικού αερίου που αναχωρεί από τους τερματικούς σταθμούς εισαγωγής στην Ευρώπη μειώθηκε στο χαμηλότερο επίπεδο για αυτή την εποχή του έτους από την εποχή της πανδημίας. Προς το παρόν, αυτό δεν αποτελεί σημαντικό πρόβλημα. Η περιοχή έκλεισε τον χειμώ-

να 2023-24 με ασυνήθιστα υψηλά αποθέματα χάρη σε μια ήπια καιρική περίοδο. Έκτοτε, ωστόσο, ο ρυθμός με τον οποίο γεμίζουν οι υπόγειες αποθήκες έχει επιβραδυνθεί.
 Ανταγωνισμός για LNG
 Όμως ο ανταγωνισμός για το LNG θα μπορούσε να γίνει πιο προβληματικός τον ερχόμενο χειμώνα, εάν η περιοχή βρεθεί αντιμέτωπη με μια ψυχρότερη από το συνηθισμένο εποχή και αν άλλοι εισαγωγείς LNG αντιμετωπίσουν ταυτόχρονα προβλήματα με τον καιρό. Τα τελευταία δύο χρόνια, το καιρικό φαινόμενο Ελ Νίνιο, το οποίο ανέβασε τις διεθνείς θερμοκρασίες, βοήθησε την ήπειρο να μειώσει τις επιπτώσεις της ενεργειακής κρίσης. Αλλά το Ελ Νίνιο εξασθενεί γρήγορα και οι μετεωρολόγοι λένε ότι η αντίθετη καιρική τάση, ονόματι Λα Νίνια, είναι πιθανό να κυριαρχήσει από τον Οκτώβριο ή τον Νοέμβριο. Εάν συμβεί αυτό, η Ευρώπη θα μπορούσε να αντιμετωπίσει έναν κανονικό ή ακόμη πιο ψυχρό χειμώνα.

Ενεργειακή κρίση
 Αυτό αποτελεί μια υπενθύμιση ότι η Ευρώπη δεν έχει ακόμη ξεπεράσει την ενεργειακή της κρίση. Ομολογουμένως, οι τιμές έχουν πέσει, αλλά παραμένουν πολύ υψηλότερες από ό,τι πριν από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία. Εκτός από τους ήπιους χειμώνες, ο άλλος λόγος για τον οποίο οι τιμές έχουν πέσει στην Ευρώπη είναι ότι η ζήτηση ήταν πολύ χαμηλότερη από ό,τι πριν από την πανδημία, κυρίως επειδή οι ενεργοβόρες εταιρείες στη Γερμανία μείωσαν την παραγωγή.
 Για την Ευρώπη, ο χειμώνας του 2024-25 θα είναι πιθανότατα ο τελευταίος δύσκολος χειμώνας. Από το 2026 και μετά, θα έρθει νέα προσφορά, κυρίως από το Κατάρ και τις ΗΠΑ, μετριάζοντας τον όποιο παγκόσμιο ανταγωνισμό για τα φορτία. Αλλά προς το παρόν, η αγορά LNG θα παραμείνει “ευχή και κατάρα” για την ήπειρο.
 Απόδοση - Επιμέλεια: Σ. Κετιτζιάν

Η πνευματική τρωτότητα του woke

συνέχεια από τη σελίδα 29

γνωρίζει τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την τρανσφοβία και όλες τις άλλες μορφές μίσους σε κάθε περίπτωση»[3]. Επομένως υπάρχουν, από τη μία πλευρά, οι ξύπνιοι, και από την άλλη οι κοιμισμένοι. Θα μπορούσαμε λοιπόν να ορίσουμε τον γουοκισμό ως μια μορφή υπερευαισθησίας που διεκδικεί τη χειραφέτηση και τα αιτήματα των μειονοτήτων μέσω της παραπομπής σε δίκη του Λευκού. Πρόκειται, για την ακρίβεια, για μια κουλτούρα αφύπνισης που ενθαρρύνει τη νέα λευκή γενιά να συνειδητοποιήσει τα προνόμια της ώστε να τα αποδομήσει καλύτερα: ο woke είναι εκείνος που κατάλαβε τη φρίκη του δυτικού κόσμου, που έχει γνωρίσει την Αποκάλυψη της διαφορετικότητας και, για τον λόγο αυτό, δεν μπορεί πλέον να τον βλέπει με τον ίδιο τρόπο[4]. Ο γουοκισμός μεταβάλλεται τελικώς σε ένα κριτήριο για τη διάκριση εκείνων που ανήκουν στη νέα ανθρωπότητα από εκείνους που ανήκουν στα απομεινάρια του παλαιού. Επανεργοποιεί έτσι τη φιγούρα του καινούργιου ανθρώπου, ο οποίος επιδιώκει να αναγεννηθεί εξαγνιζόμενος από τις προκαταλήψεις του, νομιμοποιώντας ταυτόχρονα μια νέα αδιλλαξία: από τη στιγμή που συνειδητοποιείς τις δομές που καταπνίγουν τις μειονότητες, θα σου είναι αδύνατο να μη θελήσεις να συμμαχήσεις μαζί τους. Ο «Λευκός προνομιούχος» θα πρέπει να θέσει στον εαυτό του ορισμένα σοβαρά ερωτήματα: «Είμαι προνομιούχος; Αν ναι, ποιοι είναι οι παράγοντες που συνέβαλαν σε αυτό; Σε τι συνίσταται ένα πρόνομιο; Πώς μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτό το πρόνομιο για να βοηθηθούν όσοι υστερούν; Αυτά είναι σημαντικά ερωτήματα που πρέπει να τεθούν σε μια εποχή όπου ο ρατσισμός και οι φυλετικές εντάσεις λειτουργούν πιο διχαστικά από ποτέ. Ειδικά για τους Λευκούς, η υποβολή τέτοιων ερωτήσεων συνεπάγεται την αποδυνάμωση βαθιά εδραιωμένων πεποιθήσεων. Είμαστε έτοιμοι άραγε;»[5] Αυτές είναι οι ερωτήσεις που η δημόσια καναδική ραδιοτηλεόραση ωθεί τους ακροατές της να θέσουν στον εαυτό τους. Πώς γίνεται woke; Ζητούν να μάθουν οι μεγάλες επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν τους πιο σφοδρούς ρήτορες, χρυσοπληρώνοντάς τους, για να τους διδάξουν. Τα μεγάλα συγκροτήματα[6], τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι μεγάλες εφημερίδες του παγκοσμιοποιημένου νεοφιλελευθερισμού ή τα γυναικεία περιοδικά δαυρίζονται πλέον από τον γουοκισμό το λεξιλόγιο και τις απόψεις τους. Συστημικός ρατσισμός,

λευκή υπεροχή, λευκό πρόνομιο, ταυτοτική ρευστότητα: με αυτές τις έννοιες η γενιά woke χτίζει τη δική της εμπειρία του κόσμου και μαθαίνει να αντιλαμβάνεται τις κοινωνικές, ακόμη και στις ερωτικές, σχέσεις. Καταλήγει να καθορίζει την προσωπική της ταυτότητα και την ψυχολογική της δομή μέσα από το πρίσμα μιας μόνιμης ιδεολογικής επαγρύπνησης. Κάθε καθεστώς, όποιο και αν είναι αυτό, τείνει μακροπρόθεσμα να διαμορφώσει ψυχικά τον πληθυσμό που εξελίσσεται στο εσωτερικό των παραμέτρων του. Πλάθει έναν τύπο προσωπικότητας με βάση την αντίληψή του για την ανθρωπινή ταυτότητα. Το καθεστώς της διαφορετικότητας ωθεί έτσι μεγάλα τμήματα του πληθυσμού να αυτοπροσδιορίζονται μέσα από μια φανταστική και ψυχολογική θυματοποίηση. Ο woke είναι ο Homo sovieticus του διαφοροποιητικού καθεστώτος. Δεν μας εκπλήσσει ιδιαίτερα, δεδομένου ότι ο αγώνας, που διεξάγεται από τα πρώτα χρόνια της σχολικής εκπαίδευσης, για την επιβολή του μοντέλου της ταυτοτικής ρευστότητας, συμβάλλει στην ανθρωπολογική αποδιάρθρωση των νεότερων γενιών, οι οποίες οδηγούνται στην αμφισβήτηση των πιο στοιχειωδών φυσικών και πολιτισμικών αναφορών. Η θιγμένη γενιά υπήρξε, κατ' αρχήν, μια γενιά πειραματόζων, σε μια κοινωνία που θέλησε να διακόψει τη μετάδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς – δεδομένου ότι η δυτική ιστορική κληρονομιά κρίθηκε βαθιά τοξική – και που εξομοίωνε την ατομική χειραφέτηση με την πολιτισμική αποσύνδεση. Εμφανιζόμενος ως το θύμα ενός συστήματος διακρίσεων, μικρής ή μεγάλης κλίμακας, και συνδέοντας την κατάσταση του με εκείνη άλλων υποτίθεται θυμάτων διακρίσεων – στο πλαίσιο της φυλετικής θεωρίας της διατομεακότητας, της Αμερικανίδας, φιλόσοφου και δικηγόρου πολιτικών δικαιωμάτων, Kimberlé Crenshaw –, αποκτάς πρόσβαση στον δημόσιο χώρο και γίνεσαι φορέας δικαιωμάτων ή, έστω, νόμιμων διαμαρτυριών που απευθύνονται στους θεσμούς που συνδέονται, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με τον κόσμο του χθες. Τουλάχιστον, με αυτόν τον τρόπο, εντάσσεται κάποιος σε μια ακτιβιστική δυναμική, ευνοημένη μνητιακά, και αφήνεται να παρασυρθεί από αυτό που φαντάζεται ότι είναι το νόημα της ιστορίας.

Ο δυτικός κόσμος, βαθύτατα εχθρικός προς τις μειονότητες, ζούσε «υπό το καθεστώς της αρσενικής κυριαρχίας», το οποίο επιδίδεται σε «αυτόν τον συνηθισμένο πόλεμο, τον καθημερινό πόλεμο, που είναι ο πόλεμος που διε-

ξάγουν οι άντρες κατά των γυναικών και ενάντια σε όλους εκείνους και εκείνες που δεν αντιστοιχούν σε αυτό που είναι “ο άνδρας”», για να δανειστούμε τα λόγια της δυναμικής φεμινίστριας Martine Delvaux[7].

Στην καρδιά αυτής της νέας ψυχολογίας βρίσκεται η έννοια της μικροεπιθετικότητας: όλοι οι κοινωνικοί κανόνες είναι εν δυνάμει προσβλητικοί ή μεροληπτικοί, στον βαθμό που μπορούν να επιβάλουν την εικόνα που πρέπει να διαμορφώνει ένα άτομο για την ταυτότητά του, κυρίως αν ανήκει, αντικειμενικά ή υποκειμενικά, σε μια μειονοτική κοινότητα – εμβληματικό παράδειγμα της μικροεπιθετικότητας προς ένα άτομο είναι το να το χαρακτηρίσεις με ένα φύλο διαφορετικό από εκείνο με το οποίο νιώθει ταυτισμένο. Στον πυρήνα της κοινωνικής μηχανής υπάρχει ένας «κώδικας» που θα πρέπει να σπάσει ώστε να επιτραπεί στον καθένα να ξεδιπλώσει πλήρως την αυθεντικότητά του. Το θέμα τίθεται ιδιαίτερα για τους μεταναστευτικούς πληθυσμούς, αν και όχι αποκλειστικά: όλες οι μειονότητες καλούνται εν δυνάμει να επαναπροσδιορίζονται σε αυτή την κλίμακα.

Ο «φυλετικοποιημένος», για να επιβιώσει στην κοινωνία στην οποία έχει εγκατασταθεί, εκτός κι αν πρόκειται για την κοινωνία όπου οι γονείς του είχαν επιδιώξει να ριζώσουν, οφείλει πολύ περισσότερο να υποταχθεί σε έναν «κώδικα», πράγμα το οποίο θα αντιλαμβάνεται ως μια αδιάκοπη βία[8]. Το γεγονός ότι οφείλει να σέβεται τους κώδικες της κοινωνίας υποδοχής για να γίνει αποδεκτός συνιστά σοβαρή συμβολική βία, και ανυπόφορο αποκλεισμό. Ακόμη και οι στοιχειώδεις κώδικες ευγενείας είναι κατά βάση προϊόν διακρίσεων και μπορούν να κοστίζουν μια δίωξη σ' εκείνον που τους σέβεται. Έτσι, το απλό γεγονός του να ρωτήσεις κάποιον την προέλευση του ονόματός του μπορεί να κοστίζει κάποια καταδίκη από το δικαστήριο[9], εάν η ερώτηση γίνει στη διάρκεια μιας συνέντευξης για πρόσληψη – η ευγένεια θα έκρουβε εδώ μια φυλετική διάκριση, μια διεστραμμένη επιθυμία να μειωθεί ένα άτομο για την καταγωγή του, δίνοντάς του να καταλάβει ότι θα είναι τελεσίδικα αποκλεισμένος από την εθνική κοινότητα[10].

Οι μικροεπιθετικές αντιλήψεις την καταγωγή τους από την έκφραση της «πλειοψηφικής» κουλτούρας, διόλου ευαίσθητης στις ιδιαίτερες συνθήκες των μειονοτικών ταυτοτήτων και της διαφορετικότητας. Θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ως το σημάδι να καταστεί εύθραυστη η υποκειμενικό-

τητα που δεν καταφέρνει πλέον να χτιστεί σε στέρεα πολιτισμικά θεμέλια και αμφιταλαντεύεται μέσα στην εμμονή της αυθεντικότητας. Σε τέτοιο βαθμό μάλιστα ώστε να αναγνωρίζει κανείς τον εαυτό του στον μυστικισμό της αυτογένεσης που κατάγεται από τη θεωρία του κοινωνικού φύλου, η οποία επιδίωξε να κάνει απολύτως τεχνητή την ανθρωπινή ταυτότητα. Ο woke φθάνει στο σημείο να διεκδικεί την ίδια την πνευματική του τρωτότητα: αισθάνεται ότι φέρει το βάρος του κόσμου στους ώμους του και διηγείται με άνεση το πώς κατέρρευσε ψυχολογικά όταν συνειδητοποίησε τις αδικίες του[11]. Από αυτήν τη σκοπιά, ο γουοκισμός μπορεί να ιδωθεί ως ένας εξισωτικός φανατισμός ώστε να δομηθεί μια ταυτότητα η οποία, χωρίς αυτόν, θα χανόταν μέσα στην απροσδιοριστία.

Πάντα, σε όλες τις περιστάσεις, ο woke αισθάνεται ότι δέχεται επίθεση. Ο κόσμος του είναι ανυπόφορος: γεμάτος από κατηγορίες και πολιτιστικά πλαίσια που θεωρεί καταπιεστικά, και από τα οποία, όπως υποστηρίζει, θέλει να απαλλαγεί οριστικά. Αυτή η υπερευαισθησία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα κοινωνικά δίκτυα που μεταβάλλουν τις συνθήκες διαμόρφωσης της υποκειμενικότητας. Η ψυχολογία της γενιάς woke δομείται μέσα από την υπερέκθεσή της στο κοινωνικό βλέμμα, η οποία την σπρώχνει στην ενάρτη επιδειξιμανία και την ηθικιστική πλειοδοσία. Παρασυρμένος, όπως και άλλοι, από ένα εικονικό σύμπαν που τον αναγκάζει να εκθέτει μόλις και ύπαρξή του στο κοινό, με τον τρόπο μιας ενάρτη περιγραφής, ο woke αισθάνεται υποχρεωμένος να στέλνει, σε κάθε περίπτωση, επιδεικτικά σημάδια αφοσίωσης στο διαφοροποιητικό καθεστώς και, ειδικότερα, στην εμπροσθοφυλακή του: πρέπει να ακολουθεί τον ρυθμό που ορίζουν οι ακτιβιστικές μειονότητες, ακόμη και όταν πρόκειται για γκρουπούσκουλα. Όταν εμφανίζεται ένα συλλογικό κύμα ενθουσιασμού, αισθάνεται υποχρεωμένος να συμμετέχει. Πάντα τον παρακολουθούν, πάντα πρέπει να προσέχει τον εαυτό του. Τον έχουν πείσει ότι έχει διαμορφωθεί ολοκληρωτικά από μια ρατσιστική, σεξιστική και τρανσφοβική κουλτούρα, από την οποία πρέπει να απαλλαγεί. Δημιουργείται έτσι, από τις περιστάσεις, μια υποχρέωση δημόσιας ανανέωσης – η διαρκής επανάσταση παίρνει τη μορφή της διαρκούς αγανάκτησης. Η δυτική κοινωνία γίνεται ένα περιβάλλον απόλυτα αγχωτικό για τις διάφορες μειοψηφικές κοινότητες, καλούμενες να δημιουργήσουν ένα γενικευμένο σύστημα προ-

στασίας για να επιβιώσουν, περιορίζοντας παράλληλα τις αλληλεπιδράσεις με την κυρίαρχη πλειοψηφία. Γεγονός που ωθεί στον πολλαπλασιασμό των «safe spaces» (προστατευμένων χώρων) μέσα στο πανεπιστήμιο ή αλλού – ενώ ακόμα περισσότερο, θα πρέπει να επανεκπαιδεύσουν σχετικά και την πλειοψηφία.

Οι μειονότητες έχουν τραυματιστεί τόσο πολύ από την εμπειρία τους σε μια «λευκή» αποικιοκρατική και ιμπεριαλιστική κοινωνία, ώστε είναι υποχρεωμένες να εκπολιτίσουν τη γλώσσα, καταργώντας λέξεις και εικόνες που τους θυμίζουν τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Στη διαμόρφωση των κοινωνικών σχέσεων, επιβάλλεται η πρωτοκαθεδρία του βιωμένου γεγονότος: αν το μέλος μιας μειονότητας αισθάνεται ότι υφίσταται διακρίσεις ή ρατσισμό, οφείλουν οι άλλοι να δεχτούν το αφήγημα και το βίωμά του και ποτέ να μην το αρνηθούν: αυτός που θεωρεί ότι είναι θύμα της λευκαρχικής τάξης διαθέτει συναφώς ένα επιστημολογικό πρόνομιο στην περιγραφή της κοινωνίας. Από τη σκοπιά της ιστορίας του προοδευτισμού, αντιπροσωπεύει το νέο πρόσωπο του επαναστατικού υποκειμένου.

Η woke αριστερά αναπτύσσεται – με τη μεγαλύτερη δυνατή ψυχολογική και σωματική βιαιότητα – κατ' εξοχήν στο πανεπιστήμιο. Σε έναν διαρκώς αυξανόμενο αριθμό πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, η ένταξη στην ορθοδοξία αποτελεί ήδη έναν από τους επίσημους όρους πρόσληψης και, σε ορισμένα από αυτά, όπως στο πεννιμικό UCLA (University of California, Los Angeles), οι φοιτητές καλούνται στο πρώτο έτος να εξεταστούν για να ανιχνευτούν οι προκαταλήψεις τους – στο βορειοαμερικανικό πανεπιστήμιο, η γραφειοκρατία της διαφορετικότητας, η οποία θεωρείται ότι προάγει τη συμπερίληψη στο ίδρυμα, διαδραματίζει έτσι έναν όλο και σημαντικότερο ρόλο[12].

Δεν είναι πλέον καθόλου σπάνιο να ακούμε συνηγορίες για την ένταξη, στο πρόγραμμα των υποχρεωτικών σπουδών, ιδεολογικών μαθημάτων, που υποτίθεται ότι μαρτυρούν την οπτική των μειονοτήτων στον δυτικό κόσμο, στο όνομα της αποαποικιοποίησης των γνώσεων[13], η οποία μπορεί επίσης να αφορά, παραδόξως, και τα τμήματα της Φυσικής και των Μαθηματικών[14]. Το πανεπιστήμιο δεν αποτελεί πλέον μόνο ένα θεσμικό και πνευματικό πεδίο μάχης, αλλά και σωματικό. Ο αγώνας των woke κατά της λευκής ανωτερότητας και της δυαδικής ετεροφυλοφιλικής τάξης επιτρέπει την πολιτική βία. Από το αμερικανικό Evergreen ως τη γαλλική Lil, περνώντας

από το UQAM και το κολέγιο του Μίντλμπερι, οι σκηνές, όπου φανατισμένοι φοιτητές κινητοποιήθηκαν για να αποτρέψουν την πραγματοποίηση μιας διάλεξης που κρίθηκε ότι ήταν προσβλητική, αν όχι και βίαιη, απέναντι στις μειονότητες, έχουν πολλαπλασιαστεί σε τέτοιο σημείο μέσα σε λίγα χρόνια, ώστε να έχουν μεταβληθεί σε καθημερινότητα. Δεν είναι πλέον ασυνήθιστο να βλέπουμε ακτιβιστές φοιτητές να παρενοχλούν καθηγητές κατηγορώντας τους πως θίγουν ευαίσθητα ή προσβλητικά θέματα, και αυτοί οι τελευταίοι να καλούνται, μέσα στο μάθημα, να ανακοινώσουν ότι θα δώσουν το δικαίωμα στους φοιτητές να μη παρακολουθούν μαθήματα, ή διαλέξεις, που θα αποτελούν ψυχολογική βία[15]. Πρόκειται για τη μετατροπή των πανεπιστημιακών σε απελευθερωμένες περιοχές, όπου τοποθετήσεις που εμπλέκονται με την αναπαραγωγή της πατριαρχικής, αποικιοκρατικής, σεξιστικής, έμφυλης και ταυτοφυλικής τάξης πραγμάτων δεν θα είναι πλέον ανεκτές. Οι ομάδες που υφίστανται διακρίσεις βρίσκονται σε έναν προνομιακό χώρο για να εκφράσουν την υποκειμενικότητά τους και να απαλλαγούν από τους κώδικες της κυρίαρχης κοινωνίας. Και καθώς το επίσημο δόγμα διεκδικείται και από ορισμένες διοικητικές αρχές, η κανονικοποίηση και η διοικητική νομιμοποίηση αυτής της επιθετικής υπερευαισθησίας, δίνουν στους φοιτητές woke το δικαίωμα να ενεργούν ως ερευνητικοί της διαφοροποιητικής επανάστασης[16]. Οι πανεπιστημιακές αρχές υποχωρούν συστηματικά στα κινήματα διαμαρτυρίας και καλούν κάποιους ομιλητές να αυτολογοκριθούν, ή ακόμη και αρνούνται να τους δεχτούν, με το πρόσχημα ότι θα τους ήταν αδύνατο να εγγυηθούν την ασφάλειά τους υποκύπτοντας έτσι στους woke πολιτοφύλακες που είναι αποφασισμένοι να διαταράξουν τη διάλεξή τους, ακόμη και να την αποτρέψουν. Όπως το βλέπουμε, κατ' εξοχήν στο πανεπιστήμιο του Μόντρεαλ, οι πανεπιστημιακές αρχές φάνεσαν να υποτιθέμενες πολιτικές ελέγχου της ελευθερίας της έκφρασης, υποστηρίζοντας ότι «είναι ανάγκη να ασχοληθούμε με την ισορροπία που πρέπει να τηρείται στις οργανωμένες δραστηριότητες της πανεπιστημιακής, μεταξύ της ελευθερίας της έκφρασης των διοργανωτών και, ενδεχομένως, εκείνης των προσκεκλημένων ομιλητών και τη σημασία της συνεκτικότητας της ευαισθησίας ορισμένων ομάδων φορέων της διαφορετικότητας, που βίωσαν και συχνά εξακολουθούν να βιώνουν τον αποκλεισμό και την καταπίεση»[17].

Serano

BAKERY

since 1994

Μια παράδοση που συνεχίζεται

Recently renovated and expanded store

Three generations keeping the tradition

830 Pape Avenue, Toronto,
Ontario M4K 3T5

416 462 2735
info@seranobakery.com
www.seranobakery.com